រឿងដែលនឹងត្រូវកើតឡើង

ជំរាបសួរចំពោះបងប្រុសប្អូននិងក្រុមជំនុំនេះ វាគឺជា—អភ័យឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យណាស់សម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការត្រឡប់មកសានប័រណាឌីណូម្តងទៀត។ កន្លែងនេះបានកត់ត្រាការចងចាំដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនកាលពីមុន។ ហើយដែលលឺថាអ្នកបានមក សួសុខទុក្ខនៅទីនេះ ហើយរស់នៅដ៏មានឥទ្ធិពល តើហេតុអ្វី វាពិតជាធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍រីករាយដែលព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំយើងពីផ្លូវនេះ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន។

2 ខ្ញុំកំពុងតែអង្គុយកន្លែងចតឡាន មុននេះ ហើយព្យាយាមចងចាំពីព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលកើតឡើង។ មានអ្នកស្រី អ៊ីសាក់ស្សាន់បានធ្វើជាអ្នកបកប្រែរបស់ខ្ញុំនៅហ្វាំងឡង់ ក្នុងយុទ្ធនាការនៅហ្វាំងឡង់។ ហើយនាងបានមកកន្លែងឡាននៅពេលខ្ញុំបំរុងនឹងចាកចេញ។ ហើយនាងនិយាយថា "អ្នកជាសម្លេងសម្រាប់ហ្វាំងឡង់។" ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើអ្នកស្រីអ៊ីសាក់ស្សាន់រស់នៅជុំវិញទីនេះឬ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ នាងនឹងមិនមានវត្តមាននៅយប់នេះទេមើលទៅ បើតាមខ្ញុំគិត? អ្នកស្រី ម៉េ អ៊ីសាក់ស្សាន់ ហើយគាត់មកពីប្រទេសហ្វាំងឡង់។

3 បន្ទាប់មកអ្វីដែលគួរឲ្យកត់សម្គាល់មួយទៀតដែលបាននាំមកនូវការចងចាំរបស់ខ្ញុំ គឺអ្នករត់តុតូចម្នាក់នៅក្នុងភោជនីយដ្ឋានមួយដែលខ្ញុំញ៉ាំ កន្លែងនៅក្បែរនេះ ពួកគេហៅវាថាសណ្ឋាគារ អាន់ល័រ។ ខ្ញុំជឿថាវា ត្រូវ ឥឡូវនេះ។ ហើយស្រ្តីតូចម្នាក់បាន...ខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានជាមួយនាង។ នាងមាន...នាង ជានារីតូចដ៏ស្រស់ស្អាត ប៉ុន្តែនាងមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ។ ខ្ញុំបានអញ្ជើញនាងមកកិច្ចប្រជុំ។ ហើយនាងបានបាត់បង់កូនរបស់នាង ហើយខ្ញុំជឿថាប្តីរបស់នាង ពួកគេបានបែកបាក់គ្នា។ ហើយយើងកំពុងអធិស្ឋានថា នាងនឹងរួមរស់ជាមួយនឹងស្វាមីរបស់នាង ឬក៏ពួកគេនឹងរួមគ្នា។ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់ថាតើនារីតូចនោះអាចមានវត្តមានទីនេះទេ។ ឃើញទេ? គឺ...

4 ហើយបន្ទាប់មកព្រឹត្តិការណ៍មួយទៀតបានកើតឡើង ជាទារកតូចដែលបាននាំមកពីកន្លែងណាមួយ ប្រហែលចម្ងាយការបើកបរមួយថ្ងៃ។ ហើយវាបានស្លាប់ហើយ នៅផ្តេកក្នុងដៃរបស់ម្តាយ។ ហើយត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។ តើ

នោះ...តើបុគ្គលនោះមានវត្តមាននៅទីនេះដែរឬទេ? ហើយវាមក ខ្ញុំជឿថា ពីរ ដងឡើងមកទី*នេះ* មកតាមផ្លូវរហូតមកដល់ទីនេះ។ ហើយម្ដាយកំសត់នោះបាន បើកឡានពេញមួយយប់ ព្រមទាំងឪពុក និងម្ដាយតូចអង្គុយនៅទីនោះ កាន់ កូនតូចរបស់នាង គួរឲ្យអាណិត ដែលបានស្លាប់—នៅតែរូបរាង។ ហើយខ្ញុំបាន គិតថា "ជំនឿបែបនេះ" ប្រសិនបើខ្ញុំគឺជាមនុស្សលាក់ពុតធំជាងគេនៅក្នុងលោកីយ នេះព្រះទ្រង់នឹងលើកកិត្តិយសដល់ជំនឿម្ដាយម្នាក់នោះ។

កាន់កូនតូចនេះនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ បែប*នោះ*ហើយអធិស្ឋាន។ ទទួលបានភាព កក់ក្ដៅវាចាប់ផ្ដើមរើបម្រះ បានបើកភ្នែកតូចរបស់វា។ ខ្ញុំប្រគល់វាទៅម្ដាយវិញ។ ដូច្នេះ ពួកគេមកពីកន្លែងណាមួយ។ ខ្ញុំមិនគិតថាពួកគេគឺជាពួកពេនទីកុស នោះ ទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែ...ខ្ញុំជឿថាពួកគេមកពីក្រុមជំនុំណាមួយប៉ុនោះ...ខ្ញុំមិនដឹងទេ ទោះបីជាពួកគេជាគ្រីស្ទានក៏ដោយ ឬក៏មិនមែន។ កុំសួរពួកគេអី។ ខ្ញុំសប្បាយចិត្ត ខ្លាំងណាស់អំពីទារកតូចដែលត្រូវបាននាំយកមកឲ្យមានជីវិតម្ដងទៀត។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមកបងប្រុសប្អូន មានទឹកច្រើនបានធ្លាក់ចុះទៅទន្លេ។ ប៉ុន្ដែយើងនៅតែបំរើព្រះដដែលដែលនៅតែដដែលកាលពីម្សិលមិញ។ ថ្ងៃនេះនិង ជារៀងរហូត។

5 គ្រាន់តែសម្លឹងមើលជុំវិញ ឃើញបងប្រុស លើរ៉យ ខប់ (Leroy Kopp) អង្គុយនៅទីនេះ។ វាជាលើកដំបូងដែលខ្ញុំបានឃើញគាត់អស់រយៈពេលជាយូរ។ [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "គាត់គឺជាប៉ុល កប់នៅទីនេះ។" - Ed។] ប៉ុល។ ត្រូវហើយ។ លើរ៉យគឺជាឪពុករបស់អ្នក។ ត្រូវហើយ។["ហើយគាត់—គាត់នៅ ប្រទេសរុស្ស៊ី នៅយប់នេះ ដូច្នេះសូមអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់"] អូខ្ញុំអើយ! ប្រទេស រុស្ស៊ី។មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា ទាហានដ៏ក្លាហានម្នាក់នៅទីនោះ គាត់នៅទីនោះ បម្រើរនៃព្រះមហាក្សត្រ។ ["ត្រឹមត្រូវហើយ"] ដូច្នេះ ខ្ញុំពិតជាសប្បាយចិត្តណាស់ ដែលបានមកទីនេះ ហើយបានឮរដ្ឋមន្ត្រីវ័យក្មេងនេះបាននិយាយថា គាត់បាន ទទួលការបើកសម្ដែងតាមរយៈបេសសកកម្មដែលយើងមាន ខណៈពេលដែល យើងនៅទីនេះ។ វាជាការរំភើបយ៉ាងខ្លាំង!

ហើយខ្ញុំជឿថា នៅពេលនេះ យើងដឹងថាមាន...មនុស្សសម្រាប់ការនេះ ហើយ យើងនឹងមិនបង្អង់យូរពេកទេ។ យើងចងចាំពិធីអស្ចារ្យនៃការប្រោសឲ្យជា។

6 បន្ទាប់មកខ្ញុំយល់ថា មានបង—ប្អូន—ប្រុសម្នាក់នៅទីនេះ ជាអ្នកជិតខាងនៅក្បែរនេះទទួខុសត្រូវយុទ្ធនាប្រោសជំងឺ បងប្រុសលើរ៉យ ជេនឃីនស៍ (Leroy Jenkins។) ខ្ញុំជឿថាត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះហើយខ្ញុំអរគុណខ្លាំងណាស់ ដោយជឿទុកចិត្តថាព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់គាត់ ហើយបានប្រោសឲ្យគាត់នូវពិធីដ៏អស្ចារ្យ អស្ចារ្យនេះ។ វា...

ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាពិតជាមានកិត្តិយសណាស់ នៅយប់នេះ ដែលចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំបែបនេះ។ ខ្ញុំតែងតែមានអារម្មណ៍ល្អនៅក្នុងព្រះវិហារ ជាជាងខ្ញុំនៅក្នុងសាលប្រជុំទាំងនោះ។ មិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងសាលប្រជុំទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេខ្ញុំ...វាអាចជាអបិយជំនឿមួយ ឬខ្ញុំគ្រាន់តែ...ហាក់ដូចជាខ្ញុំ ដូចជាសេចក្តីពិត។ ឃើញទេ? ពួកគេ...អ្នកចូលទៅក្នុងសាលប្រជុំដែលជាកន្លែងដែលមានការប្រយុទ្ធប្រដាល់ កំប្លែង អ្វីផ្សេងទៀតកំពុងកើតឡើង វិញ្ញាណអាក្រក់ហាក់ដូចជាព្យួរនៅជុំវិញពួកគេ។ ឥឡូវនេះ វាអាចមើលទៅដូចជាអបិយជំនឿ តែវាមិនមែនដូច្នោះទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកចូលមកក្នុងព្រះវិហារអ្នក...ជាធម្មតា ក្រុមជំនុំពិតខាងវិញ្ញាណ វាហាក់ដូចជាអ្នក—អ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានសេរីភាពច្រើនជាងដូចជាមាន—មានអ្វីមួយ។ វត្តមាននៃព្រះគឺនៅទីនោះ។ អ្នកដឹងទេ វាហាក់ដូចជាខុសគ្នា។ ខ្ញុំមិនដឹងថាអគារនេះមានប្រសិទ្ធិភាពប៉ុណ្ណាទេ ប៉ុន្តែវាជាកន្លែងប្រជាជនត្រូវបានប្រមូលគ្នា។ ព្រោះ មនុស្សដូចគ្នានៅឯកន្លែងផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែនៅលើដីអាក្រក់ទាំងនោះ។ អាចមានតែជាខ្ញុំទេគិតបែបនោះ។ប៉ុន្តែ ទោះបីយ៉ាងណា ខ្ញុំរីករាយដែលមានវត្តមាននៅយប់នេះ។

7 ហើយឥឡូវនេះយើងមិនចង់បង្អង់អ្នកឲ្យយូរពេកទេ ពីព្រោះទស្សនិកជនឈរច្រើនណាស់។ ហើយយើងនឹងបន្ត នៅយប់ថ្ងៃស្អែក នៅកន្លែងផ្សេងទៀតនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាកន្លែងណានោះទេ។ វានៅជិតទីនេះ។ [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "សាលប្រជុំអូរ៉េន។" - Ed។] កន្លែងណា? ["សាលប្រជុំអូរ៉េន។" - Ed។] សាលប្រជុំអូរ៉េនសម្រាប់កម្មវិធីនៅយប់ថ្ងៃស្អែក។ ខ្ញុំ...នេះគឺចន្លោះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយក្នុងដំណើរទស្សនកិច្ច—សម្រាប់ដំណឹងល្អរបស់ក្រុមធុរកិច្ច។ ដែលខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិនិយាយនៅជុំវិញពិភពលោកសម្រាប់ពួកគេ។ ដូច្នេះក៏នៅទីនោះដែរ មានមិត្តជាទីស្រឡាញ់ម្នាក់បានអញ្ជើញយើងនៅទីនេះ ហើយយើងមានសេចក្តីត្រេកអរដែលបានចូលរួមនៅក្នុងរាត្រីនេះ។

8 ឥឡូវនេះ មុននឹងយើងបើកព្រះគម្ពីរ...ឥឡូវ នរណាដែលមានកម្លាំងខាងសាច់ឈាមអាចបើកវាតាម*របៀបនេះ*។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែវាត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីបើកព្រះបន្ទូលសម្រាប់យើង បើកការយល់ដឹងរបស់យើងនិងបង្ហាញពីបទគម្ពីរ។ ខ្ញុំជឿលើព្រះគម្ពីរ។ ខ្ញុំជឿថាវាជាព្រះបន្ទូលព្រះ។ ហើយខ្ញុំជឿថាផែនដីឬមនុស្សនៅលើផែនដីនឹងត្រូវជំនុំជំរះថ្ងៃណាមួយដោយព្រះបន្ទូលនេះ។ ឥឡូវនេះវាប្រហែលជាចម្លែកណាស់។ ឥឡូវនេះមានភាពខុសគ្នាជាច្រើនជាមួយគំនិតនោះ។

9 ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់មិត្តភក្តិដ៏ស្មោះត្រង់ម្នាក់របស់ខ្ញុំមិនមែនយូរប៉ុន្មានទេគឺជាអ្នកកាតូលិក។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ព្រះនឹងជំនុំជំរះលោកីយដោយក្រុមជំនុំកាតូលិក។" ប្រសិនបើដូច្នេះមែន តើព្រះវិហារកាតូលិកមួយណា? ឃើញទេ? ដូច្នេះ ប្រសិនបើទ្រង់ជំនុំជំរះដោយមេតូឌីសនោះ ចុះចំណែកឯពួកបាបទីស្ទវិញ? ឃើញទេ? ប្រសិនបើទ្រង់ជំនុំជំរះមួយនោះ មួយផ្សេងទៀតត្រូវបានបាត់បង់។ ដូច្នេះមានការយល់ច្រឡំច្រើនពេកនៅទីនោះ។

ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែទៅរកវា ដើម្បីរក—រកសេចក្ដីពិតរបស់យើង ហើយព្រះគម្ពីរប្រាប់ថា ព្រះនឹងជំនុំជំរះលោកកិយដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ យ៉ូហានទី១ "កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគង់នៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលនោះឯងជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលត្រឡប់ជាសាច់ឈាម ហើយបានគង់នៅជាមួយយើង។" ហើយហេព្រើរ ១៣:៨ បាននិយាយថា "ទ្រង់នៅតែដដែល កាលពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។" ហើយខ្ញុំជឿថាវាគឺជាសេចក្ដីពិត។ ឥឡូវ ខ្ញុំជឿជាក់ថានៅ...

10 កាលពីដើមដំបូងឡើយព្រះទ្រង់ជាព្រះដ៏ឥតគណនា។ ទ្រង់គឺមានកំណត់ហើយ...ឬគ្មានដែនកំណត់ ជាជាង។ យើងមានដែនកំណត់។ គំនិតរបស់ទ្រង់គឺខ្លាំងជាង ហើយនៅក្នុងគំនិតតិចតួចរបស់យើង មិនអាចយល់ពី ប្រាជ្ញាដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ទេ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលអ្វីមួយវាហាក់ដូចជាចម្លែកណាស់ចំពោះយើង។ ក្នុងការស្តាប់ទ្រង់មានបន្ទូលអ្វីមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែកើតឡើង។ ខ្ញុំជឿថាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំជឿថាព្រះ ជ្រាបថាយើងមានគំនិតតិចតួចដែលមានដែនកំណត់ យើងមិនអាចបកប្រែព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់—បានទេ គឺទ្រង់

បកស្រាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ទ្រង់មិនត្រូវការអ្នកបកប្រែអ្វីទេ។ គឺទ្រង់បានបកស្រាយព្រះបន្ទូលផ្ទាល់ដោយអង្គទ្រង់ ដោយការបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលនោះនៅក្នុងរដូវកាលរបស់វា។

11 ខ្ញុំជឿថាដូច្នេះ ព្រះ កាលពីដំបូងឡើយ នៅក្នុងណូអេគឺជាព្រះបន្ទូលសម្រាប់នៅថ្ងៃនោះ សម្រាប់សាររបស់ទ្រង់។

ឥឡូវនេះ ចុះមកទៀត បន្ទាប់មក ចូរមកកាន់ម៉ូសេ។ ឥឡូវនេះ លោកម៉ូសេមិនអាចយកព្រះបន្ទូលរបស់លោកណូអេបានទេ។ គាត់មិនអាចកសាងកប៉ាល់មួយហើយអណ្តែតពួកគេចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ចុះទន្លេនីលឬទឹកដីសន្យា ជាដើម។ សាររបស់គាត់មិនបានដំណើរការនៅថ្ងៃរបស់លោកណូអេទេ។ នោះគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូលព្រះ ដែលត្រូវបានបើកសម្ដែងឲ្យក្លាយជាសេចក្ដីពិតដោយម៉ូសេ។

ដូចគ្នា តើព្រះយេស៊ូវអាចមានបន្ទូលរបស់លោកម៉ូសេទេ។ ហើយលោក... លូទើ អាចមិនរក្សាពាក្យនៃព្រះវិហារកាតូលិក។ វេសលី គាត់មិនអាចរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់លូទ័រ។ ហើយពួកពេនទេកុស្ត ពួកគេមិនអាចយកពាក្យមេតូឌីស។ ពួកគេ...ឃើញទេ?

ក្រុមជំនុំកំពុងរីកចម្រើន។ តាមសម័យនីមួយៗ វាត្រូវបានចែកចាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនៅទីនេះ។ ដូច្នេះ ព្រះ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានបើកសម្ដែងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយការបង្ហាញវានិងបង្ហាញវាដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ដែលបង្ហាញថាវាគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីផ្តល់ឲ្យនៅថ្ងៃដែលបានសន្យា។

12 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលដូច្នេះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើសិនជាអ្នកមិនជឿដល់ខ្ញុំ សូមជឿការដែលខ្ញុំធ្វើចុះ" ពីព្រោះវាបានផ្ដល់សក្ខីកម្មថា តើទ្រង់ជាអ្នកណា ឃើញទេ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់បានស្គាល់បទគម្ពីរ។

ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានមកយ៉ាងចម្លែក ចម្លែកដូច្នេះ ដែលប្រជាជនមិនចង់ជឿដល់ទ្រង់ ដោយព្រោះ "ទ្រង់ជាមនុស្ស បានបង្កើតអង្គទ្រង់ជាព្រះ។"

ដូច្នេះ ទ្រង់គឺជាព្រះ នៅក្នុងសណ្ឋានជាមនុស្ស។ "ព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយធ្វើការផ្សះផ្សាលោកិយ៍ជាមួយនឹងព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។"

"ហើយគ្មានអ្នកណាអាចធ្វើការទាំងនេះបាន ដោយគ្មានព្រះគង់នៅជាមួយនឹងគេបានទេ" ដូចយើងដឹងហើយថា នីកូដេមបាននិយាយដូច្នោះ។ គឺក្រុមប្រឹក្សាសន្និបាតជឿអញ្ចឹងដែរ។

13 ឥឡូវនេះ យើងដឹងហើយ ថាព្រះបន្ទូល...បើពួកគេបានស្គាល់ព្រះបន្ទូល! ទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើសិនជាអ្នកបានស្គាល់លោកម៉ូសេ អ្នកនឹងស្គាល់ខ្ញុំ ដ្បិតលោកម៉ូសេបានចែងអំពីខ្ញុំ។" ហើយយើងមើល។ បើពួកគេបានត្រឡប់ទៅមើលបទគម្ពីរវិញ ឃើញថាអ្វីដែលព្រះមេស៊ីត្រូវធ្វើ នោះពួកគេបានស្គាល់ទ្រង់ដោយការបើកសម្តែងវិញ ដែលថា "ព្រះអម្ចាស់ តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ បានផ្សះផ្សាលោកីយទៅកាន់អង្គទ្រង់ផ្ទាល់" ហើយនាំយកសេចក្តីសន្យាទាំងអស់នោះគឺជាព្រះមេស៊ីដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើ។ ព្រះយេស៊ូវបានកត់ត្រាអំពីព្រះបន្ទូលនោះ ធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលនោះរស់នៅសំរាប់ថ្ងៃនោះ

14 ហើយខ្ញុំជឿថាវាគឺជារឿងដដែលៗដែលយើងរស់នៅក្នុងថ្ងៃនេះ ព្រះកត់ត្រាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយបង្ហាញពីអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថានេះគឺជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ជាកន្លែងដែលព្រះហៅមនុស្សពីលោកីយនេះ ចេញពីជីវិតនៃអំពើបាប មកជីវិតនៃការបម្រើ។ ហើយនៅក្នុងថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហូរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់មកពីលើ ទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យនិងការអស្ចារ្យរួមដំណើរជាមួយពន្ធកិច្ចនៃថ្ងៃនេះ។ នេះគឺជា...នៅពេលភ្លៀងមុននិងក្រោយត្រូវបានធ្លាក់ចុះ រួមគ្នា។ ហើយយើងដឹងថានឹងមានទីសំគាល់និងការដ៏អស្ចារ្យ។ ដែល នៅក្នុងនិកាយដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន នេះត្រូវបានបិទ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំពិតជាអរគុណចំពោះការបើកទ្វារទាំងនេះដែលខ្ញុំមាន។ ដើម្បីនឹងចូលទៅ ហើយនិងការបើកសម្តែងផ្តល់ឲ្យដល់យុវជនដូចជាគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកនៅទីនេះ។ នោះបណ្តាលឲ្យពួកគេ...នៅពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមចាស់ហើយ ខ្ញុំដឹងថាថ្ងៃរបស់ខ្ញុំគឺរាប់បាន ហើយដឹងថាយុវជនទាំងនេះអាចយកសារនេះ ហើយបោសសំអាតវាទៅការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ បើទ្រង់មិនយាងមកក្នុងជំនាន់របស់ខ្ញុំទេ។ ដែល ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងឃើញទ្រង់។ ខ្ញុំទន្ទឹងរាល់ថ្ងៃចាំទ្រង់។ រង់ចាំរក្សាខ្លួនឯងត្រៀមសម្រាប់ម៉ោងនោះ។

15 ឥឡូវនេះចូរយើងនិយាយទៅកាន់អ្នកនិពន្ធ មុនពេលយើងអានសៀវភៅរបស់ទ្រង់ ចូរយើងបានអោនក្បាលរបស់យើង។

ព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌ យើងសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះទ្រង់ ដែលមានជីវិតរស់នៅយប់នេះ ដែលបានត្រឡប់មកទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យនេះ។ នៅទីនេះនៅក្នុងទេសភាពភ្នំខ្ពស់និងឃើញព្រិលនិងផ្កាពណ៌ទឹកក្រូច កំពុងរីកដុះដាលក្នុងពេលតែមួយជាមួយគ្នា ជាពិភពដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់បានផ្តល់ឲ្យយើងរស់នៅ និងរបៀបដែលយើងមើលឃើញថាមនុស្សបានរំខានហើយ—និងបានប្រព្រឹត្តក្នុងលោកិយនេះ វាធ្វើឲ្យយើងខ្មាស់អៀនចំពោះខ្លួនឯងណាស់ ព្រះវរបិតាអើយ។

យើងនៅទីនេះ នៅយប់នេះ ដើម្បីព្យាយាមខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីព្យាយាមធ្វើឲ្យមនុស្សមើលរឿងដ៏អស្ចារ្យនេះដែលព្រះបានធ្វើ ហើយដឹងថាមានអ្វីដែលធំជាងនេះទៀត។ សូមឲ្យយើងមើលទៅ កាន់វាយប់នេះ ព្រះវរបិតាអើយ នៅពេលយើងត្រឡប់ទៅរកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ហើយអាន។ យើងអាចអានវា ព្រះវរបិតា ប៉ុន្តែសូមអនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបើកសម្តែងដល់យើងតាមរយៈការបើកបង្ហាញ។ ដ្បិតយើងសូមក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

16 ឥឡូវនេះ អ្នកដែលចូលចិត្តដើម្បីកត់ត្រា ហើយ—និងដើម្បីអានបទគម្ពីរជាមួយអ្នកដឹកនាំ ដូចដែលជាធម្មតាពួកគេបានអានវា។ ហើយវាត្រូវបានប្រើនៅពេលដែលខ្ញុំ...កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ខ្ញុំមិនចាំបាច់សរសេរបទគម្ពីររបស់ខ្ញុំឡើយ។ជាដើម។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានវ័យចំណាស់បន្តិចតាំងពីពេលនោះមក។ ឃើញទេ? ខ្ញុំទើបតែបានឆ្លងផុតម្ភៃប្រាំឆ្នាំ រយៈពេលថ្មីៗនេះ គឺម្ភៃប្រាំឆ្នាំមកហើយ។ ដូច្នេះវាធ្វើឲ្យអាក្រក់បន្តិច។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែព្យាយាមរក្សាអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំដឹងថាត្រូវធ្វើក្នុងព្រះបន្ទូលទ្រង់ រហូតដល់ទ្រង់ហៅខ្ញុំ។

17 ឥឡូវនេះ ចូរយើងត្រឡប់ទៅកាន់គម្ពីរ យ៉ូហានជំពូក ១៤ ជាបទគម្ពីរដែលយើងចង់អាននៅរាត្រីនេះ ដើម្បីគួរពីបរិបទនេះ។ តាមព្រះហឫទ័យព្រះ។ ស្ទើរតែគ្រប់គ្នាស្គាល់ពីរឿងនេះ។ វាហាក់ដូចជាមានច្រើនដង ប្រើក្នុងពិធីបុណ្យសព។ មានពេលមួយដែលខ្ញុំចង់អធិប្បាយ ពិធីបុណ្យសពសម្រាប់ដល់លោកីយនេះ។ សូមឲ្យវាស្លាប់ហើយកើតជាថ្មីចុះ។ យ៉ូហាន១៤:១ដល់៧ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបានដៅចំណាំទីនេះ។

កុំឲ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាថប់បារម្ភឡើយ អ្នករាល់គ្នាជឿ*ដល់ព្រះហើយ ចូរជឿដល់ខ្ញុំដែរ។*

នៅក្នុងដំណាក់នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ មានទីលំនៅជាច្រើន ពុំនោះ ខ្ញុំបាន ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ ខ្ញុំទៅរៀបកន្លែងឲ្យអ្នករាល់គ្នា។

...បើខ្ញុំទៅរៀបកន្លែងឲ្យអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញ នឹង ទទួលអ្នករាល់គ្នាទៅឯខ្ញុំ ប្រយោជន៍ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបាននៅកន្លែងដែល ខ្ញុំនៅនោះដែរ។

...ឯកន្លែងដែលខ្ញុំទៅនោះអ្នករាល់គ្នាក៏ដឹងហើយក៏ស្គាល់ផ្លូវទៅ ដែរ។

ថូម៉ាសទូលទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំមិនដឹងជាទ្រង់យាងទៅ ឯណាទេ ដូច្នេះ ធ្វើដូចម្តេចឲ្យយើងខ្ញុំស្គាល់ផ្លូវទៅបាន។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្ដីពិត ហើយជា ជីវិត បើមិនមកតាមខ្ញុំ នោះគ្មានអ្នកណាទៅឯព្រះវរបិតាបានឡើយ

បើអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ខ្ញុំ នោះបានស្គាល់ព្រះវរបិតាដែរ អំពីនេះ ទៅមុខ អ្នករាល់គ្នាក៏ស្គាល់ ហើយបានឃើញទ្រង់ផង។

សូមឲ្យព្រះបន្ថែមព្រះពររបស់ទ្រង់ដល់ការអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយ យើងនឹងមើលវាម្តងទៀត នៅក្នុងពេលដែលយើងសិក្សា ខណៈដែលយើងគ្រាន់តែ និយាយមេរៀនតិចតួចដល់ក្រុមជំនុំ។

18 កាលពីល្ងាចមិញ ខ្ញុំនៅយូម៉ា។ អារីហ្សូណា ដែលជាផ្ទះរបស់ខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...នៅពេលដែលខ្ញុំនៅទីនេះ មុនពេលដែលខ្ញុំរស់នៅក្នុងរដ្ឋជេហ្វឺរសាន់វៀល រដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា ។ ពេលនេះខ្ញុំបាននៅក្នុងរដ្ឋ អារីស្សូណា ដោយនិមិត្តមួយដែល បញ្ជូនខ្ញុំនៅទីនោះ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន។ ហើយយើងមានទីលំនៅនៅទីនោះ ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំមិនមានក្រុមជំនុំនៅទីនោះទេ។

បងប្រុសគ្រីន បងប្រុសរបស់យើងនៅទីនេះជាមួយពួកយើង បានបង្កើត រោងឧបោសថដែល...ជាកន្លែងប្រជុំមួយនៃព្រះ ជាព្រះវិហារប្រជុំជន។ ពួកគេ បានបញ្ចូលគ្នា ហើយខ្ញុំគិតថាពួកគេទាំងអស់គ្នាបានចូលជាមួយបងប្រុសប៊្រូក និងជាមួយបងប្រុសហ្គោលម៉រ ទុកចោលព្រះវិហារនេះដោយបើកទ្វារ។ ហើយ បងប្រុសភារីគ្រីន មក—ពីរដ្ឋតិចសាស់ បានរើចូលនិងយកកន្លែងនោះ ដែលមាន

ទំនាក់ទំនងជាមួយយើង។ យើងមានសេចក្តីត្រេកអរណាស់ ដែលដឹងថាបងប្រុសគ្រីនបានបើកព្រះវិហារនេះឡើងវិញ។

19 ហើយកាលពីយប់មិញ បានអធិប្បាយនៅក្នុងយូម៉ា សម្រាប់កិច្ចការអ្នកជំនួញគ្រីស្ទាន ខ្ញុំបាននិយាយអំពីប្រធានបទនៃ*ការលើកឡើង*។ ឥឡូវនេះ វាប្រហែលអាចជាប្រធានបទចម្លែកក្នុងការនិយាយក្នុងចំណោមពិ—ធីជប់លៀងមួយ ប៉ុន្តែមនុស្សគ្រប់គ្នាភាគច្រើននៅទីនោះគឺជាគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ហើយនោះជាវិធីដែលវាស្ថិតនៅលើយុទ្ធនាការទាំងនេះ ឬនៅក្នុង—ក្នុងក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា "តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ក្នុងពួកយើងដែលជាគ្រីស្ទាន?" ប្រហែលជាដៃទាំងអស់នឹងលើកឡើង។ អ្នកគឺជាគ្រីស្ទាន។ ដូច្នេះហើយ បើយើងជាគ្រីស្ទាន ខ្ញុំគិតថា យើងគួរតែជូនដំណឹងជាមុន។ យើងមិនចាំបាច់ស្មានទេ។ យើងត្រូវជូនដំណឹងអំពីអ្វីដែលទិសដៅយើងត្រូវធ្វើ។

20 ហើយខ្ញុំចង់និយាយនៅយប់នេះ។ ហើយប្រធានបទនេះគឺជា:*អ្វីដែលត្រូវកើតឡើង*។ ហើយឥឡូវនេះ និយាយកាលពីយប់មិញប្រធានបទ *ការលើកឡើង* ដូច្នេះយប់នេះខ្ញុំចង់និយាយអំពីប្រធានបទនេះ ដែលខ្ញុំអាចចងវាជាមួយគ្នាជាមួយសារលិខិតយប់ចុងក្រោយ។ ឥឡូវនេះ នឹងមានការលើកឡើង យើងដឹងហើយ។ នោះហើយជាពេលអនាគត។

21 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូល អំពី ទ្រង់បានយាងទៅរៀបចំកន្លែងសម្រាប់យើងជាមុន។ "កុំឲ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាថប់បារម្ភឡើយ។" ឥឡូវនេះ ទ្រង់បាននិយាយទៅសាសន៍យូដា។ ដោយបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ អ្នកបានជឿដល់ព្រះហើយ ចូរជឿដល់ខ្ញុំដែរ។ ដែលអ្នកជឿដល់ព្រះ គឺជឿលើខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។" ឃើញទេ? "ហើយ ព្រះ" នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត "ខ្ញុំនិងព្រះបិតាខ្ញុំ គឺតែមួយទេ។ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំគឺគង់នៅក្នុងខ្ញុំ។ និងអ្វីដែលអ្នកឃើញខ្ញុំកំពុងធ្វើវា នោះមិនមែនខ្ញុំទេវាជាព្រះវរបិតាដែលគង់នៅក្នុងខ្ញុំវិញ។ ដែលទ្រង់ធ្វើការនោះ។"

"ព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ផ្សះផ្សាលោកីយទៅកាន់អង្គទ្រង់ផ្ទាល់។"

22 វាងាយស្រួលណាស់សំរាប់ពួកយូដា ដែលបានបង្រៀនរួចហើយ តាមរយៈជំនាន់មុន ដើម្បីជឿថាមានព្រះដ៏អស្ចារ្យ ជំនឿដ៏អស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែដើម្បីគិតថាព្រះបានចុះមក ហើយត្រូវបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ផ្ទាល់តាមរយៈមនុស្សម្នាក់ នៃព្រះរាជបុត្រា

ទ្រង់គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះគង់នៅក្នុងរូបកាយនៃសាច់ឈាម នោះគឺតិចតួចពេក សម្រាប់ពួកគេក្នុងការ—ក្នុងការយល់។

ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ អ្នកបានជឿដល់ព្រះហើយ ចូរជឿខ្ញុំផង ដែរ។ ដ្បិតក្នុងដំណាក់របស់ព្រះបិតាខ្ញុំមានលំនៅជាច្រើន ហើយខ្ញុំទៅដើម្បីរៀប កន្លែងសម្រាប់អ្នក។" ជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានបញ្ចប់ នៅលើផែនដី។

ទ្រង់បានបង្ហាញដល់មនុស្ស ហើយបានបង្ហាញដល់ពួកគេ ថាទ្រង់គឺជា ព្រះយេហូវ៉ាបានសម្តែងនៅក្នុងសាច់ឈាម ដោយទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ ហើយនិងសេចក្តីយោងនៃព្រះគម្ពីរ ដែលទ្រង់បានសំដៅទៅលើទ្រង់ផ្ទាល់។ ហើយទ្រង់បង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះបានលេចមក។

ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅពេលដែលអ្នកឃើញជីវិតរបស់ខ្ញុំបញ្ចប់ ទៅដោយគោលបំណង។ ហើយខ្ញុំនឹងចេញទៅ រៀបចំកន្លែងមួយសម្រាប់អ្នក។ ជាកន្លែងរបស់ខ្ញុំ។ ក៏ជាកន្លែងរបស់អ្នកផងដែរ" ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅ សិស្សរបស់ព្រះអង្គថា: ជីវិតនេះមិនត្រូវបានបញ្ចប់នៅក្នុងការស្លាប់ទេ។

23 ឥឡូវនេះ និយាយថានេះគឺជាអត្ថបទពិធីបុណ្យសព។ ចូរចាំថាយើង ការស្លាប់បានរៀបចំនៅចំពោះមុខយើង ហើយយើងមិនដឹងថាតើអាចមានខ្លះទេនៅអគារនេះនៅយប់នេះ នឹងចេញពីទីនេះទាំងរស់ក្នុងជីវិតរាងកាយនេះ។ នោះហើយជាភាពមិនប្រាកដប្រជា។ ប្រាំនាទីពីពេលនេះវាអាចជារឿងនោះ យុវវ័យដែលមានសុខភាពល្អ មនុស្សវ័យក្មេងនៅក្នុងអាគារនេះអាចជាសាកសពមួយក្នុងចំណោម ប្រាំនាទីពីឥឡូវ។ នោះគឺជាការពិត។ ហើយម្តងទៀតវាអាចនៅក្នុងរយៈពេល ៥ នាទីចាប់ពីពេលនេះទៅ យើងរាល់គ្នានឹងមានសិរីល្អ។ យើងមិនដឹងទេ។ នោះហើយជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់មិនដឹងទេ អង្គទ្រង់ផ្ទាល់ នៅពេលនោះនឹងកើតឡើង ប៉ុន្តែ "នោះស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះវរបិតាតែប៉ុណ្ណោះ។"

24 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានគេប្រាប់ពួកគេថា បន្ទាប់ពីស្លាប់នោះមានជីវិត។ ពីព្រោះ "ខ្ញុំទៅរៀបកន្លែង" នោះគឺ ដើម្បីទទួលពួកគេ ថានៅទីនោះទ្រង់បាន និយាយទៅកាន់ពួកគេ ថាមានជីវិត—បន្ទាប់ពីជីវិតនេះត្រូវបានបញ្ចប់។ នោះហើយអ្វីដែលជាការល្បួងលោមដែលបានផ្តល់ឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាដឹងថាបន្ទាប់ពី ជីវិតនេះចប់ហើយ មានជីវិតដែលយើងចូលទៅ។ ហើយដូចដែលអ្នកចាស់ទៅ

ដែលបានក្លាយជាការពិតចំពោះអ្នក។ នៅពេលអ្នកចាប់ផ្ដើមមើលថ្ងៃនៃជីវិតរបស់អ្នក ជិតមកដល់ហើយ បន្ទាប់មកវាចាប់ផ្ដើម អ្នកចាប់ផ្ដើមត្រៀមខិតកាន់តែជិតត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនោះ។ វាជាពេលឥឡូវនេះ...បន្តជីវិតដូចគ្នានេះនៅក្នុងពិភពមួយផ្សេងទៀត កន្លែងផ្សេងទៀត។

25 កំណើតរបស់អ្នកនៅទីនេះត្រូវបានរៀបចំទុកជាមុន។ ខ្ញុំគិតថាអ្នកជឿបែបនោះ។ គ្រប់គ្នាដឹងថាកំណើតរបស់យើងត្រូវបានគេរៀបចំទុកជាមុន។ តើអ្នកដឹងទេថារូបកាយរបស់អ្នកនៅទីនេះមិនដែលមានដើមកំណើតមកពីទេវកថាឬគំនិតទេ? អ្វីគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ត្រូវបានរៀបចំទុកជាមុនដោយព្រះ មុនគ្រឹះនៃលោកីយ៍ដែលមាននៅទីនេះ។ ព្រះដ៏អស់កល្បបានដឹង។ ហើយដើម្បីក្លាយជា—ជាអស់កល្ប ទ្រង់ត្រូវតែដឹងពីសត្វជាច្រើនដែលមិនធ្លាប់មាននៅលើផែនដីនេះ ហើយប៉ុន្មានដងវានឹងព្រិចភ្នែក។ នោះជាការគ្មានទីបញ្ចប់។ ឃើញទេ? អ្នក គំនិតតិចតួច—តិចតួចរបស់យើងមិនអាចយល់ពីអ្វីដែល *អស់កល្ប*មានន័យយ៉ាងណាទេ។ ព្រះគ្មានទីបញ្ចប់ ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់។ ដូច្នេះហើយ មិនមានអ្វីលាក់ទ្រង់បានឡើយ។

26 បើយើងស្គាល់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នោះយើងដឹងថាយើងកំពុងរស់នៅទីណា។ យើងដឹងពីពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ យើងដឹងពីអ្វីដែលនៅខាងមុខ។ យើងមើលអ្វីដែលយើងបានកន្លងផុត។ ហើយព្រះគម្ពីរនៃព្រះគឺជាការបើកសម្ដែងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ការប្រព្រឹត្តរបស់ទ្រង់តាមរយៈយុគសម័យដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរនៃវិវរណៈ ហើយបន្ទាប់មកការសន្យារបស់ទ្រង់ដែលនឹងមក។ ដូច្នេះសេចក្ដីសន្យាទាំងអស់របស់ទ្រង់គឺពិត។ ព្រះមិនអាចនិយាយអ្វីបាន ដោយគ្មានវាត្រូវបានបញ្ជាក់។ រាល់ព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់មានបន្ទូលត្រូវតែកើតឡើង។ មុនពេលគ្រឹះនៃលោកិយ...

27 មនុស្សមួយចំនួនលាយបញ្ចូលលោកុប្បត្តិឡើង នៅទីនោះ នៅពេលដែលទ្រង់បាននិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលម្ដងទៀតដោយទ្រង់ផ្ទាល់" អត់ទេ អ្នកគ្រាន់តែយល់ច្រលំប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ?

ព្រះជាម្ចាស់ តាំងពីដំបូង ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "ចូរឲ្យមាន។ ចូរឲ្យមាន។ ចូរឲ្យមាន។" លោកិយគឺគ្រាន់តែងងឹត នៅក្នុងភាពវឹកវរ។ សូម្បីនៅពេលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឲ្យមានពន្លឺឡើង" ប្រហែលជាមានរាប់រយឆ្នាំមុនមានពន្លឺ។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល វាត្រូវតែកើតឡើង។ វាត្រូវតែតាមផ្លូវនោះ។ ឃើញទេ? ហើយទ្រង់បានបន្ទូលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ គ្រាប់ពូជទាំងនោះស្ថិតនៅក្រោមទឹក។ នៅពេលទ្រង់ផាត់ផែនដីនោះ គ្រាប់ពូជឡើងមក។ អ្វីដែលទ្រង់និយាយត្រូវតែកើតឡើង។

28 ទ្រង់មានបន្ទូលថាៈ តាមរយៈពួកហោរា។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់វាកាលពីល្ងាចម៉ិញ។ ដូចជា យើងយកអេសាយ គាត់បាននិយាយថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌"។ តើនរណាបានគិត ពីមនុស្សម្នាក់ដែលគិតក្នុងចំណោមមនុស្ស ដើម្បីនិយាយពាក្យដូចនោះ "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌?" ប៉ុន្តែដោយសារគាត់...

ហោរាគឺជាអ្នកឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះ។ គាត់បានបង្កើតឡើងដើម្បីគាត់មិនអាចនិយាយពាក្យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ឡើយ។ វាត្រូវតែជាពាក្យរបស់ព្រះដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ គាត់គឺដូចជាជាអ្នកឆ្លុះបញ្ចាំង ហើយគាត់គឺជាអ្នកនាំពាក្យរបស់ព្រះ។

ហើយដូច្នេះ គាត់បាននិយាយថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌។" គាត់ប្រហែលជាមិនអាចយល់បានទេ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈគាត់។ ដោយសារតែទ្រង់បានសន្យាថា "ទ្រង់នឹងមិនធ្វើអ្វីសោះទាល់តែទ្រង់បើកសម្តែងដល់អ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ដែលជាហោរា។" បន្ទាប់មក នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយ រយៈពេលប្រាំបីរយឆ្នាំមុនៗ ដែលកន្លងផុតទៅ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែកើតឡើង។

នៅទីបញ្ចប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបោះយុថ្កានៅក្នុងផ្ទៃនៃស្ត្រីព្រហ្មចារីមួយ។ ហើយនាងមានផ្ទៃពោះបង្កើតអេម៉ាញូអែល។ "សម្រាប់យើង កុមារ—ម្នាក់គឺបានកើតមក ចំពោះយើងព្រះរាជបុត្រាត្រូវបានប្រទានមក។ នាមរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេហៅថា 'ទីប្រឹក្សា' 'ព្រះដ៏អស្ចារ្យ' 'ព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព' 'ព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។'" នោះត្រូវតែជារបៀបនោះ ពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈមាត់នៃពួកហោរារបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះបន្ទូលទាំងអស់របស់ព្រះត្រូវបានបំពេញ។

ដូច្នេះយើង ដឹងថាព្រះយេស៊ូវបានទៅរៀបចំកន្លែង ទៅទទួលមនុស្សដើម្បីទ្រង់ផ្ទាល់។ តើអ្នកណាជាមនុស្សនោះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាជាយើង នៅក្នុងចំណោមនៃមនុស្សទាំងនោះនៅយប់នេះ។ បើសិនជាមិនមែនអញ្ចឹង សំលាញ់ខ្ញុំអើយ ព្រះបានបង្កើតវិធី លក្ខខណ្ឌមួយ ដែលអ្នកអាចត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងនោះ បើអ្នក

ចង់។ អ្នកមានសិទ្ធិសេរីភាពខាងសីលធម៌។ អ្នកអាចធ្វើតាមរបៀបដែលអ្នកចង់។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងលោកីយនេះដែលនឹងមកដល់។ មានលោកិយមួយដែលត្រូវមក។

29 ដូចជាការកើតរបស់អ្នកនៅទីនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា អ្នកបានត្រៀមខ្លួនហើយ។ ព្រះស្គាល់ថាអ្នកនឹងមាននៅទីនេះ។

ហើយឥឡូវនេះអ្នកដឹងទេ សូម្បីតែរឿងដែលឪពុកម្ដាយរបស់អ្នកបានធ្វើឥឡូវនេះ។ មនុស្សគិតថានោះមិនមែនជាដំណើរទស្សនកិច្ចពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយទេ ប៉ុន្តែវាគឺអញ្ចឹង។

30 នៅក្នុងគម្ពីរហេព្រើរ ខ្ញុំជឿថាប្រហែលជាជំពូកទី៧។និយាយថា ប៉ុលនៅទីនោះជាអ្នកនិពន្ធ ខ្ញុំជឿថាវាត្រូវ និយាយនៅលើ—ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យដែលបានកើតឡើងជាមួយអ័ប្រាហាំ ដែលគាត់បានថ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ ដល់មីលគីស្សាដិគ នៅពេលដែលគាត់បានវិលត្រឡប់មកពីសំលាប់ស្ដេច។ ហើយឥឡូវនេះគាត់បាននិយាយថា "លេវីស្ថិតនៅក្នុងចង្កេះនៃអ័ប្រាហាំ នៅពេលដែលគាត់បានជួបមីលគីស្សាដិគ ដែលមកពីសម្លាប់រង្គាលនៃពួកស្ដេច។" ហើយគាត់បានគិតថា "លេវីថ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុង១០ ផងដែរ ដរាបណាគាត់នៅក្នុងរង់អ័ប្រាហាំ" ជាជីតា—ទួតដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់។

ហើយទ្រង់បានទៅមើលអំពើបាបរបស់មនុស្សនៅលើកូនៗ—របស់ពួកគេ ពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ ដែលមិនរក្សាពាក្យរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ?

31 អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានរៀបចំទុកជាមុនដោយព្រះ។ គ្មានអ្វីកើតឡើងដោយចៃដន្យទេ ជាមួយព្រះ។ ទ្រង់ជ្រាបទាំងអស់អំពីវា។ វាត្រូវបានរៀបចំទុកជាមុន សម្រាប់មនុស្សជាច្រើនជំនាន់ត្រឡប់មកវិញ ដូច្នេះអ្នកអាចនៅទីនេះយប់នេះ។ តើអ្នកមានដឹងទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"- Ed ។]

គ្រាន់តែគិតថា អ្នក នៅពេលមួយ...ខ្ញុំនិយាយម្ដងទៀត អ្នក នៅពេលមួយគឺនៅក្នុងឪពុករបស់អ្នក នៅក្នុងហ្សែននៃឪពុករបស់អ្នក។ ឥឡូវនេះគាត់មិនបានស្គាល់អ្នកនៅពេលនោះ ហើយអ្នកក៏មិនបានស្គាល់គាត់នៅពេលនោះដែរ។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ បន្ទាប់មកអ្នកត្រូវបានគេដាក់នៅលើដីពូកក្នុងស្បូនរបស់ម្ដាយ

តាមរយៈអាពាហ៍ពិពាហ៍ដ៏បរិសុទ្ធ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ដែលសម្តែងនៅក្នុងរូបភាពដូចជាឪពុករបស់អ្នក បន្ទាប់មកមានការប្រកបគ្នា។

32 ឥឡូវនេះ របៀបតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចជាកូនប្រុស កូនស្រីរបស់ព្រះ ដោយសារតែអ្នកត្រូវតែជា...ត្រូវតែមានជីវិតអស់កល្ប។ ហើយមានតែមួយទម្រង់នៃជីវិតអស់កល្ប ហើយនោះគឺជាជីវិតរបស់ព្រះ។ មានតែទម្រង់មួយប៉ុណ្ណោះនៃជីវិតអស់កល្បដែលជាព្រះ។ នៅទីនោះដើម្បីក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ អ្នកត្រូវតែនៅក្នុងទ្រង់ជានិច្ច។ ហ្សែននៃជីវិតរបស់អ្នក ជីវិតខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ នៅយប់នេះគឺនៅក្នុងព្រះ ជាព្រះវរបិតា មុនពេលដែលមានម៉ូលេគុល។ ឃើញទេ? ហើយអ្នកគឺគ្មានអ្វីទេ ប៉ុន្តែជាពន្លឺនៃហ្សែននៃជីវិតដែលមាននៅក្នុងព្រះ ជាកូនរបស់ព្រះ។

ឥឡូវនេះអ្នកត្រូវបានបង្ហាញ បន្ទាប់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានចូលមកក្នុងអ្នក ដើម្បីជាពន្លឺនៃសម័យនេះ។ អ្នកកំពុងបង្ហាញពីជីវិតរបស់ព្រះនៅក្នុងអ្នកព្រោះអ្នកគឺបុត្រាឬបុត្រីនៃព្រះ។ ដូច្នេះហើយ តើអ្នកទទួលបានអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"] ឃើញទេ? អ្នកកំពុងស្ថិតនៅ...អ្នកឥឡូវនេះបានធ្វើ អ្នកកំពុងអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហារនេះ យប់នេះ ដោយសារតែកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកគឺដើម្បីបង្ហាញពីព្រះដល់ប្រជាជាតិនេះ និងប្រជាជននេះ និងសង្កាត់នេះ ដែលអ្នកទាក់ទង។

គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកនៅ ព្រះដឹងថាអ្នកនឹងនៅទីនេះព្រោះអ្នកត្រូវតែជាផ្នែកមួយនៃហ្សែនរបស់ទ្រង់ ឬ លក្ខណៈរបស់ទ្រង់។ អ្នកត្រូវតែធ្វើ។ បើអ្នកធ្លាប់ បើអ្នកបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នោះវាតែងតែជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ មុនពេលមានគ្រឹះ នៃលោកីយ បានដឹងថាអ្នកនឹងនៅទីនេះ។ ហើយនៅពេលដែលបន្ទូល ឬទឹក "ការលាងសម្អាតដោយទឹកនៃព្រះបន្ទូល" បានធ្លាក់មកលើអ្នក—វាត្រូវបានសម្តែងនៅក្នុងរូបកាយមួយ។ ឥឡូវនេះអ្នកមានសេចក្តីប្រកបជាមួយនឹងព្រះវរបិតារបស់អ្នក ជាព្រះ ដូចជាអ្នកមានជាមួយនឹងឪពុកនៅលើផែនដីរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? អ្នកគឺជាពលរដ្ឋនៃព្រះមហាក្សត្រ។ មិនមែនជាពលរដ្ឋទេប៉ុន្តែអ្នកជាកូនប្រុសកូនស្រីនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ បើវាជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ចស្ថិតនៅក្នុងអ្នក។

ឥឡូវនេះ បើសិនជាវាអញ្ចឹង ព្រះយេស៊ូវគឺជាភាពពេញលេញនៃព្រះបានសម្តែង។ ទ្រង់គឺជាភាពពេញលេញនៃរូបកាយព្រះ។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលទ្រង់

យាងមកនៅលើផែនដីនេះហើយត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាម អ្នកបាននៅទីនេះនៅក្នុងទ្រង់ហើយ ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។ "កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលគង់នៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលជាព្រះ។ ព្រះបន្ទូលត្រូវបានត្រឡប់ជាសាច់ឈាម ហើយរស់នៅក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នា។" ព្រះបន្ទូលបានត្រឡប់ជាសាច់ឈាម។ ដូច្នេះ អ្នកបានដើរជាមួយនឹងទ្រង់ នៅពេលដែលអ្នកនៅជាមួយទ្រង់ ពេលទ្រង់មានព្រះជន្មនៅលើផែនដី។ អ្នកបានរងទុក្ខជាមួយទ្រង់ហើយអ្នកបានស្លាប់ជាមួយទ្រង់។ អ្នកត្រូវបានកប់ជាមួយទ្រង់។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកបានងើបឡើងជាមួយនឹងទ្រង់ ហើយបានសម្តែងគុណលក្ខណៈនៃព្រះកំពុងអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ បានលើកឡើងរួចទៅហើយ ប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញជីវិតនិងការរៀបចំនៅក្នុងស្ថានសួគ៌នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ អូ ពិតជាមានន័យណាស់ សព្វថ្ងៃនេះ ក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃ នោះមានន័យខ្លាំងណាស់ចំពោះយើង ដើម្បីមើលឃើញខ្លួនយើងដាក់ក្នុងជំហរក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!

33 ឥឡូវនេះ បើយើងជាគុណលក្ខណៈរបស់ព្រះ យើងមិនអាចរស់នៅដោយគោលលទ្ធិបានទេ។ យើងមិនអាចរស់នៅដោយនិកាយទេ។ យើងត្រូវតែរស់ដោយព្រះបន្ទូល ពីព្រោះកូនក្រមុំគឺជាផ្នែកមួយនៃកូនកម្លោះ ដូចប្រពន្ធទាំងអស់គឺជាផ្នែកមួយរបស់នាងស្វាមី។ ដូច្នេះ យើងត្រូវតែជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះបន្ទូល។ ហើយអ្វីដែលជាកូនក្រមុំនៃព្រះបន្ទូល? ការបង្ហាញនៃម៉ោងនេះ កូនក្រមុំ មិនមែនជាសាសនាឬនិកាយណាមួយ ប៉ុន្តែការរស់នៅរបស់ព្រះដែលជាគុណសម្បត្តិនៃការរស់នៅរបស់ព្រះ។ បង្ហាញដល់លោកិយនូវគុណលក្ខណៈនៃព្រះនៅក្នុងការបង្កើតកូនក្រមុំដែលនឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសម័យដែលយើងកំពុងរស់នៅឥឡូវនេះ។

34 លោកម៉ាទីនលូទ័រមិនអាចបង្ហាញពីលក្ខណៈដែលយើងបានបង្ហាញនោះទេ។ ពីព្រោះនោះគឺជាអ្វីនៅក្នុងការចាប់ផ្តើម គឺការរស់ឡើងវិញ ដូចជាពោត នៃស្រូវសាលីដែលបានចូលទៅក្នុងដី។

35 ឥឡូវនេះ យើងដកស្រង់វាម្តងទៀត។ អ្នកប្រហែលជាអានសៀវភៅនោះដែលអាឡឺម៉ង់លេងសើចដាក់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថាខ្ញុំជាអ្នកជ្រុលនិយមលើសគេទាំងអស់។ គាត់គឺជា—មនុស្សដែលប្រឆាំងនឹងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលហៅថាព្រះ ហើយលេងសើចចំអកដល់ព្រះផងដែរ។ ដោយនិយាយថា "ព្រះដែលអាចបើក

សមុទ្រក្រហមហើយ″ និយាយថា ‶ចូរនាំវាស្ត្ររបស់ទ្រង់ចេញទៅ ហើយបាន កំណត់ដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដោយម្រាមដៃ ដឹកនាំ (តាមរយៈយុគសម័យងងឹត) មនុស្សទាំងអស់នោះស្លាប់និងរងទុក្ខ ក្មេងតូចៗទាំងនេះត្រូវស៊ីដោយសត្តោ។″

36 អ្នកឃើញទេ កម្មវិធី—ទាំងមូល ក្រុមជំនុំទាំងមូល ត្រូវបានសាងសង់ឡើង នៅលើការបើកសម្តែងរបស់ព្រះ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា នៅក្នុងគម្ពីរម៉ាថាយ ជំពូក១៦ ‶សាច់ឈាមមិនបានបង្ហាញឲ្យអ្នកដឹងទេ ប៉ុន្តែព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ បានបង្ហាញការនេះដល់អ្នក។″ តើវាគឺជាអ្វីទៅ? ជាការបើកបង្ហាញថាទ្រង់ជាអ្នកណា។ ‶ហើយនៅលើថ្មដានេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំហើយច្រកទ្វារឋាននរកមិនអាចឈ្នះវាបានទេ។″ ឃើញទេ?

ការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅគ្រានេះ មិនមែនជាអ្វីដែលទ្រង់គង់នៅគ្រាផ្សេងទៀតទេ ជាអ្វីដែលទ្រង់មាននៅពេលឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរបានបង្ហាញ វាកំពុងរីកលូតលាស់នៅក្នុងកូនក្រមុំ ដើម្បីប្រកួតប្រជែងយ៉ាងពេញលេញ។ ដូច្នេះ បើស្រូវសាលីរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងដីនេះ ដូច្នេះកូនក្រមុំត្រូវតែធ្លាក់ចុះនៅក្នុងដី តាមរយៈយុគសម័យងងឹត។ គ្រាប់ដែលធ្លាក់លើដីត្រូវតែស្លាប់ មិនអញ្ចឹងទេវាមិនអាចផលិតដោយខ្លួនឯងបានឡើយ។ ហើយក្រុមជំនុំដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់បានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដោយការបញ្ជូនរបស់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ត្រូវទទួលរងការធ្វើទុក្ខរហើយចូលទៅក្នុងភាពកខ្វក់ ចូលទៅក្នុងផែនដីសម័យងងឹត ដើម្បីនាំយកចេញជាថ្មីម្តងទៀតនៅក្នុងសម័យរបស់លោកលូទ័រ ហើយចេញទៅភាពពេញលេញនៃកូនក្រមុំរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។ ឃើញទេ? គ្មានផ្លូវណាផ្សេងទេ…

37 ដូច្នេះហើយ កូនក្រមុំ នៅគ្រាលើកឡើង នឹងចេញមក។ ហើយមានទាំងអស់ដែលបានរៀបចំទុកជាមុនដោយព្រះ។ តាំងពីដំបូង ទ្រង់បានស្គាល់មនុស្សគ្រប់គ្នា គ្រប់ទីកន្លែង នរណាដែលនឹងកំណត់ ទាំងអស់អំពីវា។ វាត្រូវបានរៀបចំទុកជាមុន។ ព្រះបានដឹងថាវានឹងនៅទីនេះ។ ហើយ—ហើយនៅពេល…ដែលទ្រង់បានបង្កើតផ្លូវនោះ ដើម្បីនៅពេលដែលយើងទៅដល់ទីនោះ ទ្រង់បានទៅរៀបកន្លែងសម្រាប់យើង។ ហើយនៅពេលដែលយើងទៅដល់ទីនោះ វានឹងត្រូវបាន

រៀបចំដូចជាយប់នេះដែរបានរៀបចំ ដូចជាម៉ោងនេះត្រូវបានរៀបចំ។ បាទ។ ការជ្រាបជាមុនដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ បានប្រាប់ទ្រង់ទាំងអស់ដោយការដឹងជាមុន។

38 ទ្រង់មានវត្តមានគ្រប់កន្លែងដោយសារទ្រង់គង់នៅគ្រប់កន្លែងទាំងអស់ទ្រង់សព្វញ្ញូញ្ញាណពីព្រោះទ្រង់មានវត្តមានគ្រប់កន្លែង។ ដូច្នេះ ដោយការដឹងមុនរបស់ទ្រង់...ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនអាចដូចជាខ្យល់នៅលើផែនដី ដ្បិតទ្រង់គឺជាព្រះ។ ទ្រង់មិនមែនជាទេវកថាមួយ។ ទ្រង់មានរូបអង្គ។ ទ្រង់គង់នៅ។ ទ្រង់ថែមទាំងរស់នៅក្នុងផ្ទះទៀតផង។ ទ្រង់គង់នៅកន្លែងមួយហៅថាឋានសួគ៌។ ដូច្នេះហើយ ដោយភាពគ្រប់ទីកន្លែងនិងវត្តមានគ្រប់កន្លែងរបស់ទ្រង់។ ការដឹងសព្វគ្រប់ទាំងអស់បន្ទាប់មកទ្រង់គង់នៅគ្រប់ទីកន្លែងដោយសារតែទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់។

39 ឥឡូវនេះ អ្នក បានកើនឡើងពីកំណើតរបស់អ្នក នៅពេលដែលអ្នកបានកើតនិងបានបង្ហាញនៅក្នុងលោកិយនេះ។ ព្រះទ្រង់ជ្រាបថាអ្នកនឹងនៅទីនេះនៅលើផែនដីនេះ ហើយអ្នកបានធំធាត់តាំងពីកំណើតរហូតដល់ភាពចាស់ទុំ។ ហាក់ដូចជាចំលែកដល់អ្នក នៅក្នុងភាពជាស្ត្រីវ័យក្មេងរបស់អ្នក រាងកាយយុវវ័យវ័យកូនក្មេង ឥឡូវនេះហាក់ដូចជាពិតប្រាកដ។ អ្នកមិនអាចយល់បានទេនៅពេលអ្នកគឺជាកូនក្មេង។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះនៅពេលអ្នកក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យអ្នកចាប់ផ្តើមយល់ ហើយរកឃើញថាអ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានកំណត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ហើយអ្នក ពិតជាយល់ន័យអ្វីមួយសំរាប់អ្នកឥឡូវនេះ។

40 ដូច្នេះវានៅក្នុងកំណើតខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក។ អ្នកធ្វើអ្វីដែលអ្នកមិនយល់នៅពេលដែលអ្នកជាទារកតូច មកនៅលើអាសនា។ អ្នកថ្វាយជីវិតអ្នកដល់ព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកធ្វើរឿងចម្លែក។ អ្នកឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើវា។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីខណៈនោះ នៅពេលដែលអ្នកចាស់ទុំ ជាគ្រីស្ទានដែលចាស់ទុំ នោះអ្នកបានយល់។ ឃើញទេ? មានអ្វីមួយលើកឡើង។ អ្នកឃើញមូលហេតុដែលអ្នកមធ្វើវា។ កំណើតខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក! កំណើតធម្មជាតិរបស់អ្នកសរសេរផ្នែកខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក។

តើដោយរបៀបណា—ដែលវាសមស្របនឹងអ្នក នៅក្នុងជីវិតនេះ នៅពេលអ្នកបានធំឡើង អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះអ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ការនោះ។ វាមិនចម្លែកទេឬ យប់ដែលអ្នកបានដើរចូលទៅក្នុងបេសកកម្ម កិច្ចប្រជុំតង់ ឬពួកជំនុំតូចៗនៅកន្លែងនោះ ហើយជាអ្វីដែលគ្រូអធិប្បាយបានអធិប្បាយ

លើប្រធានបទណាមួយ ហើយអ្នកគ្រាន់តែធ្លាក់ចុះនៅអាសនា?ឃើញទេ? ឃើញទេ? ព្រះទ្រង់ជ្រាប មុនគ្រឹះនៃលោកីយ៍។ ឃើញទេ? គឺវា—ហាក់ដូចជាចម្លែកសម្រាប់អ្នក ហេតុអ្វីអ្នកធ្វើវាអញ្ចឹង។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះអ្នកយល់ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។ វាសមស្របនឹងអ្នកនៅក្នុងជីវិតនេះ ហើយក៏មាននៅក្នុងជីវិតដែលនឹងត្រូវមកដែរ។ លោកីយនេះនិងជីវិតរបស់វាហាក់—ដូចជាទៅមុនពេលអ្នកចាស់ទុំ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងហាក់ដូចជាទៅជាមួយអ្នកយ៉ាងរលូន។

41 ខ្ញុំមិនជឿថា—មានមនុស្សម្នាក់បានកើតឡើងនៅទីនេះដោយចៃដន្យទេ។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែគិតបន្តិចថា នៅពេលដែលអ្នកមកដល់—លោកិយនេះ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវតែត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់អ្នក ឬត្រៀមទុកជាមុនសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំធ្វើមិនបានស្ទើរតែមិនយល់ពីរបៀបដែលយើងអាចគិតថាព្រះអាចធ្វើបាន អាចរៀបចំអ្វីៗល្អ ៗ ទាំងអស់នេះសម្រាប់យើង...យើងមិនអាចទុកចិត្តនៅក្នុងទ្រង់។ នោះហើយ បើទ្រង់បាននាំយើងចូលក្នុងភាពរីកវរដែលយើងកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងពេលនេះ ហើយរៀបចំរឿងដ៏ល្អនៃជីវិតសម្រាប់យើងនៅទីនេះ តើយើងអាចជឿទុកចិត្តទ្រង់ប៉ុណ្ណាដើម្បីរៀបទ្រង់ចំរឿងដែលនឹងមក សូមមើល ការដ៏អស់កល្បជានិច្ច! វាហាក់ដូចជា ខ្ញុំនិយាយ ហាក់ដូចចំឡែកណាស់។

42 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនគិតថាស្ថានសួគ៌ជាកន្លែងដែលម្តាយរបស់ខ្ញុំធ្លាប់ប្រាប់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំជឿថាក្រុមជំនុំបានរីកចម្រើនពីនោះ។ ដើម្បីគិតពីវា មួយរយឆ្នាំមុន ឬពីររយឆ្នាំ ខ្ញុំគិតថាអ្នកចាស់ប្រើពេលវេលាដើម្បីគិតថាមនុស្សទាំងអស់ដែលបានស្លាប់បានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ហើយមានពិណមួយ ហើយ—បានបង្អើតឡើងនៅលើពពក ហើយ—បានលេងពិណមួយ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានដឹងថាមានកន្លែងដែលមួយហៅថាស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែពួកគេ បើដូច្នេះមែននោះតន្ត្រីករទាំងអស់នឹងមាននៅលើយើង អ្នកឃើញទេ។ ប៉ុន្តែយើង...ប៉ុន្តែវា—វាមិនមែនជាកន្លែងបែបនោះទេ។ វាមិនមែនលេងពិណ ទាំងស្រុងទេ។ ខ្ញុំជឿថា កុំជឿព្រះគម្ពីរបង្រៀនដូច្នេះ។ ប៉ុន្តែនោះគឺជាទស្សនៈមួយដែលពួកគេមានពីមុនភាពពេញលេញនៃព្រះបន្ទូលបានចូលមកក្នុងអត្ថិភាព ឬការបើកនៃត្រាប្រាំពីរ ដែលបានសន្យាដល់យើងនៅគ្រានេះដែលយើងនឹងយល់។

ខ្ញុំជឿថាស្ថានសួគ៌គឺជាកន្លែងពិតប្រាកដមួយ ដូចគ្នានឹងការនេះពិតប្រាកដដែរ សូមមើល ដ្បិតព្រះបានចាប់ផ្តើមពួកយើងនៅក្នុងការរីកចំរើនខាងវិញ្ញាណ

របស់យើងនៅក្នុងកន្លែងនេះ។ ហើយខ្ញុំជឿថាស្ថានសួគ៌គឺជាកន្លែងមួយដែលពិតប្រាកដដូចជាកន្លែងនេះ ដែលយើងមិននៅទីនោះអស់កល្បជានិច្ច ហើយគ្រាន់តែនៅលើពពក។ យើងមិនគ្រាន់តែដេញពិណរបស់យើង សម្រាប់ទាំងអស់—ពីទីនេះមិនធ្លាប់មាន។ ប៉ុន្តែយើងនឹងទៅកន្លែងពិតប្រាកដ ដែលជាកន្លែងដែលយើងនឹងធ្វើរឿង ដែលជាកន្លែងដែលយើងនឹងរស់នៅ។ យើងនឹងទៅដើម្បីធ្វើការ។ យើងនឹងរីករាយ។ យើងនឹងរស់នៅ។ យើងនឹងមានជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ យើងនឹងទៅឋានសួគ៌។ ដូចជាអ័ដាមនិងអេវ៉ាបានធ្វើ ហើយរស់នៅ ហើយបរិភោគ ហើយរីករាយនៅក្នុងសួនច្បារអេដែន មុនពេលដែលអំពើបាបបានចូលមក យើងស្ថិតនៅលើផ្លូវរបស់យើង នៅទីនោះជាថ្មីម្តងទៀត ត្រឡប់មកវិញយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ អ័ដាមទីមួយ តាមរយៈអំពើបាប បាននាំយើងចេញទៅ។ អ័ដាមទីពីរ តាមរយៈសេចក្តីសុចរិត នាំយើងចូលមកម្តងទៀត។ លាងសម្អាតយើងហើយនាំយើងត្រឡប់មកវិញ។

43 អ្នកដែលយកការសែតរាជសារនៃ "យុត្តិកម្ម" ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកយកវា។ ហើយអ្នកទទួលកាសែតនោះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកទទួលបានវា។ ខ្ញុំបាននិយាយនៅលើវាកាលពីពេលមុន។

44 សូមមើលពីរបៀបដែលឪពុកម្តាយនៅលើផែនដីរបស់អ្នក មុនពេលដែលអ្នកមកទីនេះ មុនពេលពួកគេដឹងថាអ្នកកំពុងតែមក ហើយបានត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការមករបស់អ្នក។ គ្រាន់តែគិតពីរឿងនោះឥឡូវនេះ ឪពុកម្តាយនៅលើផែនដីរបស់អ្នក។ ឪពុកម្តាយ នៅលើផែនដីគឺគ្រាន់តែជាប្រភេទនៃព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌។ "បើយើងដឹងពីរបៀបផ្តល់អំណោយល្អដល់កូនៗយើង តើព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌របស់អ្នក នឹងដឹងពីរបៀបដើម្បីឲ្យអំណោយបានច្រើនប៉ុណ្ណាដល់កូនចៅទ្រង់" ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលពាក្យទាំងនេះ។ ឃើញទេ?

ពួកគេបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ ពួកគេបានធ្វើកុនតូចមួយ ឬបានធ្វើខោអាវតូចៗ និងសំលៀកបំពាក់តិចតួចជាដើម។ ពួកគេបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចអ្វីគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់អ្នកក្នុងការមកដល់ រៀបចំសូម្បីមុនពេលអ្នកមកនៅលើផែនដី។

45 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកដើម្បីរៀបចំការមកដល់របស់យើងនៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះកត់សម្គាល់។ "នៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំនោះមានទីលំនៅជាច្រើន។" ឬសូម ឲ្យយើង...

ខ្ញុំមិនមានន័យថាបន្ថែមព្រះបន្ទូលទេ ឬក៏ដកចេញពីវាទេ ដោយព្រោះយើងមិនធ្វើដូច្នេះទេ។ វិវរណៈ ២២ បាននិយាយថា "អ្នកណាដែលនឹងបន្ថែមពាក្យមួយ ឬយកចេញនោះ។" ប៉ុន្តែសូមអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំធ្វើឲ្យរឿងនេះ មិនមែនជាការបន្ថែមទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ—ដើម្បីបង្ហាញពីចំណុច។

"នៅក្នុងដំណាក់នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំមានទីលំនៅជាច្រើន។" ខ្ញុំមិនជឿថានៅពេលដែលយើងទៅដល់ស្ថានសួគ៌យើងនឹងក្លាយជា ដូចជាមនុស្សគ្រប់គ្នាមើលទៅពិតប្រាកដដូចគ្នា។ ខ្ញុំមិនជឿថា—ទាំងអស់គ្នានឹងមានស្បែកសរ ឬខ្មៅឬ—តូចឬ—ឬធំ—ឬដូចយក្សទាំងអស់។

ខ្ញុំជឿថាព្រះជាព្រះនៃពូជផ្សេងៗ។ លោកិយនេះបានបង្ហាញអញ្ចឹង។ទ្រង់ឲ្យមានភ្នំធំៗ និងភ្នំតូចៗ។ ទ្រង់ឲ្យមានទីវាល។ ទ្រង់ឲ្យមានវាលខ្សាច់។ ទ្រង់បង្កើតឲ្យមានការខុសៗ គ្នាពីព្រោះទ្រង់បានបង្កើតតាមវិធីដែលទ្រង់ចង់បាន។ ហើយទ្រង់បានបង្កើតរដូវកាល។ រដូវក្តៅ រដូវរងា រដូវផ្ការីក រដូវស្លឹកឈើជ្រុះ។ ទ្រង់បានបង្កើតរដូវកាល។ វាបង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះនៃពូជ។ ទ្រង់បានបង្កើតពូជអ្នក។ មនុស្សខ្លះមានចិត្តច្រណែនពិតប្រាកដ។ ហើយមួយចំនួនសាហាវ និងអ្នកផ្សេងទៀតគឺល្អ អ្នកផ្សេងទៀតសប្បុរស។ ហើយអ្នករកឃើញប្រភេទផ្សេងៗគ្នាទាំងអស់នៃមនុស្សនៅនគររបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ?

46 មើលទៅកាន់ពេត្រុស ហើយវិនិច្ឆ័យគាត់ដោយអនទ្រេ។ ឃើញទេ? អនទ្រេគឺថាអ្នកអធិស្ឋានចម្បាំង ជង្គង់របស់គាត់លុតចុះគ្រប់ពេលវេលា។ ហើយសាវកពេត្រុសជាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមភ្លើងឆេះដែល—បានអធិប្បាយជាដើម។ ហើយ—ហើយលោកប៉ុលគឺជាមនុស្សដែលមានចំណេះដឹងច្រើនទៀត ដូចជា... ពួកហោរា ឬអ្វីមួយ ហើយត្រឡប់មកវិញ។

47 ហើយ មើល លោកម៉ូសេបានសរសេរសៀវភៅបួនក្បាលដំបូង។ នៃសញ្ញាចាស់។ ដទៃទៀតដែលនៅសល់គឺជាច្បាប់ ហើយនិងពង្សាវតាក្សត្រ ព្រមទាំងទំនុកដំកើង ជាដើម ហើយអ្វីដែលនរណាម្នាក់បានសរសេរអំពីពួក

ហោរា។ប៉ុន្តែម៉ូសេបានសរសេរពីក្រិត្យវិន័យជាសៀវភៅបួនក្បាលដំបូងនៃព្រះគម្ពីរៈ លោកុប្បត្តិ និក្ខមនំ លេវីវិន័យ និងចោទិយកថា។

48 ហើយបន្ទាប់មកប៉ុលបានសរសេរគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ វាជាការពិត។ ម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា និងយ៉ូហាន បានសរសេរនូវអ្វីដែលបានកើតឡើង ជាដើម។ ប៉ុន្តែប៉ុលបានញែកច្បាប់និងព្រះគុណចេញពីគ្នា ហើយដាក់វានៅកន្លែងរបស់វា។ ឃើញទេ? គាត់គឺជាអ្នកនិពន្ធសញ្ញាថ្មី។ ទ្រង់បានប្រទានឲ្យយើងនូវសំណេរនៃសៀវភៅសញ្ញាថ្មី កំណត់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងលំដាប់។

ឥឡូវនេះ កត់សម្គាល់ *ជាច្រើន* "លំនៅជាច្រើន" ផ្ទះជាច្រើនប្រភេទ។

49 ដូចជា ភ្នំជាច្រើនប្រភេទដែរ។ ដូចជា ទន្លេជាច្រើនប្រភេទ ត្រពាំង បឹង។ ពួកវានៅទីនេះនៅពេលដែលអ្នកមកទីនេះ ជាដំបូង ពីព្រោះសេចក្តីសប្បុរសរបស់ព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌របស់អ្នកបានដាក់ពួកវានៅទីនេះ។ ពីព្រោះ មនុស្សខ្លះចូលចិត្តភ្នំ។ មនុស្សខ្លះចូលចិត្តទឹក។ អ្នកខ្លះចូលចិត្តវាលខ្សាច់។ ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ អ្នកបានមក ទ្រង់ដឹងថាធម្មជាតិរបស់អ្នកនិងអ្វីដែលអ្នកនឹងត្រូវបាន ដូច្នេះទ្រង់បានធ្វើវាដូចដែលអ្នកអាចរីករាយជាមួយវា។ អូ! ខ្ញុំគិតថាទ្រង់ជាបិតាដ៏អស្ចារ្យណាស់ ទ្រង់ជ្រាបថាទ្រង់បានបង្កើតវាដូចនេះ។

ខ្ញុំរីករាយដែលទ្រង់បានបង្កើតភ្នំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តភ្នំ។ ខ្ញុំ...ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ កន្លែងណា អ្នកផ្សេងទៀត "អូខ្ញុំមិនអាចឈរ...អូ ទ្រង់ច្បាស់ជាមានប្រអប់ចាក់សោរបស់ទ្រង់នៅទីនោះ។" មែនហើយ ទ្រង់បានចាក់វាចេញដូច្នេះខ្ញុំអាចរីករាយជាមួយវា។ អ្នកឃើញទេ? ដូច្នេះ បន្ទាប់មកនិយាយថា "ខ្ញុំចូលចិត្តតំបន់ទំនាប ជាកន្លែងដែលខ្ញុំអាចមើលឃើញវែងឆ្ងាយ។" ប្រសើរណាស់ ធម្មជាតិពីរខុសគ្នា ទាំងយើងជាគ្រីស្ទាន។

ប៉ុន្តែព្រះវរបិតាបានដឹងថាអ្នកនឹងនៅទីនេះ ហើយរៀបចំអ្វីគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់អ្នកជាស្រេចមុនពេលអ្នកមកដល់ទីនេះ។ អាម៉ែន។ ការមកលើកទីមួយ របស់អ្នកនៅទីនេះ ទ្រង់បានត្រៀមរួចរាល់សម្រាប់អ្នកនៅពេលអ្នកមកទីនេះ។ វាមិនអស្ចារ្យទេឬ ដែលគិតអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ?

50 ឥឡូវនេះ ឥឡូវ ចូរចាំថា ទាំងនេះគ្រាន់តែជាអំណោយខាងសាច់ឈាមប៉ុណ្ណោះ។ "ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាលោកម៉ូសេ នៅក្នុងការកសង់រោងឧបោសថ

នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ឬរៀបចំវា គាត់បាននិយាយថាគាត់បានធ្វើអ្វីៗទាំងអស់តាមបញ្ជាដែលគាត់បានឃើញនៅស្ថានសួគ៌។" ឃើញទេ? ដូច្នេះ រឿងនៅលើផែនដីគ្រាន់តែបង្ហាញអ្វីដែលជារឿងអស់កល្បជានិច្ចប៉ុណ្ណោះ។ ហើយបើផែនដីដែលយើងរស់នៅថ្ងៃនេះ អស្ចារ្យណាស់ ដូចដែលយើងបានស្រឡាញ់វា។ ហើយស្រឡាញ់ការរស់នៅ និងខ្យល់ដកដង្ហើម មើលផ្កានិងអ្វីៗ បើ—បើអញ្ចឹង បើនេះជាការឆ្លុះបញ្ចាំងមួយ អ្វីដែលបានស្លាប់គឺជាការបង្ហាញមួយពីអ្វីដែលរស់អស់កល្បជានិច្ច។ នៅពេលអ្នកឃើញដើមឈើ តស៊ូទាញ បោកបក់ ហើយព្យាយាមរស់នៅវាមានន័យថាមានដើមឈើមួយនៅកន្លែងណាមួយដែលមិនចាំបាច់ធ្វើដូចនោះ។

នៅពេលដែលអ្នកឃើញមនុស្សម្នាក់នៅទីនេះ កំពុងតស៊ូដើម្បីរស់នៅ នរណាម្នាក់នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬនៅលើគ្រែអ្នកជំងឺ ឬក្នុងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរ តស៊ូ ហើយត្រដខ្យល់ ប្រទាញប្រទង់ និងយំសោក និងសម្រែកជីវិត តើវាមានន័យថាម៉េច? មានកន្លែងមួយ នៅកន្លែងណាមួយ មានរូបកាយដែលមិនតស៊ូនិងស្រែកយំចំពោះរឿងនោះទេ។ ឃើញទេ? វាមិនធ្វើអញ្ចឹងទេ។

51 ឥឡូវនេះ ពួកវាគឺជាអំណោយបណ្ដោះអាសន្នចំពោះយើង ទាំងអស់នេះគ្រាន់តែបង្ហាញថាមានមួយដែលជាកន្លែងដែលអស់កល្បជានិច្ច។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានទៅដើម្បីរៀបចំ ដ៏អស់កល្បសម្រាប់យើង។ ឥឡូវនេះពួកគេគ្រាន់តែបង្ហាញពីអ្វីមួយធំជាងនៃប្រភេទដូចគ្នានេះ ពីព្រោះទាំងនេះគឺជាប្រភេទដូចគ្នា។

52 ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "បើសិនជារោងឧបោសថលើផែនដីដែលជាលំនៅដ្ឋានរបស់យើង បើវាវិនាសទៅ ត្រូវបានរំលាយ យើងមានមួយទៀតរង់ចាំរួចហើយ។

ដូចជាទារកតូច វាមានសាច់ដុំតូច នៅក្នុងម្ដាយរបស់វា ត្រូវបានបង្វិលហើយកំរើក។ ហើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ...ឃើញទេ? ហើយអ្នកសម្គាល់ឃើញថា អ្នកអាចយកស្ត្រី បើនាងមិនអាក្រក់ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនាងបានក្លាយជាម្ដាយ ខណៈពេលមុនដែលទារកនោះបានកើតមក មានសេចក្ដីសប្បុរសចំពោះស្ត្រីនោះ។ នៅក្បែរនាងតែងតែមានអ្វីមួយ ដែលនាងមានភាពទន់ខ្សោយជាង។ ហេតុអ្វី? មានវិញ្ញាណទេវតាតូចមួយរង់ចាំទទួលរូបកាយធម្មជាតិនោះ។ ដូចជានៅពេលដែលវាជិតបាន

កើតមក ដង្ហើមនៃជីវិតចូលមកក្នុងវា។ ហើយព្រះផ្លុំដង្ហើមវានៅទីនោះហើយវាក្លាយជាព្រលឹងរស់។ ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែទារកនេះត្រូវបានកើតមក បន្ទាប់មករូបកាយខាងវិញ្ញាណគឺនៅទីនោះដើម្បីទទួលបាន។

ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលដែលរាងកាយនេះធ្លាក់ចុះនៅទីនេះ នៅលើផែនដីនេះ ដូចជាទារកត្រូវបានទម្លាក់ចុះមក ក៏មានរាងកាយអមតៈមួយកំពុងរង់ចាំដើម្បីទទួលវិញ្ញាណត្រឡប់ទៅវិញដោយខ្លួនវាម្តងទៀត។ អូ! អស្ចារ្យណាស់! យើងមាន យើង—យើងឥឡូវនេះនៅក្នុងព្រះគ្រិស្ទយេស៊ូវ (អាម៉ែន) ទារក ក្មេងតូចក្នុងព្រះគ្រីស្ទ កូនរបស់ព្រះរង់ចាំការសង្គ្រោះពេញលេញ នៅការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវរបស់យើង...ដើម្បីទទួលយើងឡើងទៅឯទ្រង់ នៅពេលដែលរាងកាយនេះ ជីវិតរមែងស្លាប់ ហើយយកជីវិតអស់កល្ប។

53 រូបរាង និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើ បង្ហាញនូវអ្វីដែលត្រូវមក។ ដូចជារូបកាយផ្តល់ឲ្យអ្នកនៅទីនេះ ដូចជារូបកាយនេះ ដែរទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នកដើម្បីរស់នៅ គ្រាន់តែបង្ហាញថាមានមួយទៀតដែលប្រសើរជាង មិនទាន់មកនៅឡើយទេ។ ឃើញទេ? "បើយើងទ្រាំទ្រ ឬមានរូបកាយនៃផែនដី យើងក៏ត្រូវយករូបកាយនៃឋានសួគ៌ដែរ" ដែលមិនមានអំពើអាក្រក់នៅក្នុងនេះដែលត្រូវមកទេ។ ឥឡូវនេះមនុស្សម្នាក់នេះជាប់អំពើបាប ជំងឺ សេចក្តីស្លាប់ ទុក្ខព្រួយ។ ខ្ញុំទើបតែបានបង្ហាញនៅទីនេះ មិនយូរប៉ុន្មានទេ ការអធិប្បាយនៅលើ *ការផ្លាស់ប្តូរនៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ* ពីរបៀបដែលថា—រាងកាយនេះ វាមានការអាក្រក់នៅក្នុងវា។

54 ហើយអរិយធម៌សម័យទំនើបទាំងអស់ដែលយើងរស់នៅគឺជារបស់អារក្ស។ អ្នកមិនជឿទេឬ? ព្រះគម្ពីរបានចែងថា លោកិយនេះ គ្រប់រដ្ឋាភិបាល។ យើងមិនចង់ជឿរឿងនោះទេ។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរចែងយ៉ាងច្បាស់អំពីវា ថាគ្រប់រដ្ឋាភិបាលគ្រប់នគរទាំងអស់នៅលើផែនដី អារក្សជាម្ចាស់ ហើយគ្រប់គ្រងដោយអារក្ស។ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានល្បួងដោយសាតាំង ឡើងលើកំពូល ហើយបង្ហាញទ្រង់គ្រប់ទាំងនគរនៃលោកីយ នឹងអ្វីទៀត។ ហើយសាតាំងបានអះអាងថាពួកគេ ជារបស់វា ហើយព្រះយេស៊ូវមិនបានឈ្លោះប្រកែកជាមួយវាទេ ព្រោះវាគឺជាព្រះនៃលោកីយនេះ។ ឃើញទេ? ហើយវាបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងឲ្យពួកគេទៅអ្នក បើអ្នកនឹងឱនចុះហើយថ្វាយបង្គំខ្ញុំ។" ឃើញទេ? វាព្យាយាមដើម្បីផ្តល់ពួកគេទៅព្រះយេស៊ូវ។

ដោយគ្មានការលះបង់។ ឃើញទេ? វាជាការចរចារមួយដែលវានឹងធ្វើជាមួយទ្រង់។

ប៉ុន្តែលោកិយបានធ្វើបាប។ ដូច្នេះ ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់ហើយទ្រង់ត្រូវតែស្លាប់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះបានលេចមកក្នុងសាច់ឈាមទើបទ្រង់អាចទទួលការស្លាប់នៅលើអង្គទ្រង់ដើម្បីលោះ។ គ្មានអ្វីត្រលប់មកវិញទេ។ វាមិនត្រូវបានកំណត់ទេ។ វាពិតជាត្រូវបានលោះដោយឥតគិតថ្លៃ។ បំណុលទាំងអស់ត្រូវបង់។ វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ឥឡូវនេះ។ ហើយយើងគឺជាប្រតិភូនៃអាណាចក្ររបស់ទ្រង់ ដែលបានជួបប្រជុំគ្នានៅទីនេះយប់នេះ រួមគ្នាក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាស្តេចនៃយើង នៅកន្លែងសួគា។

55 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងលោកីយនេះដែលយើងរស់នៅ ក្នុងការអប់រំនេះ ខ្ញុំចង់បង្ហាញដល់អ្នក ការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ អរិយធម៌ និងរឿងទាំងអស់នេះ ដែលដូចជាសប្បាយរីករាយនៅសព្វថ្ងៃនេះ វាជារបស់អារក្ស ហើយវានឹងត្រូវវិនាស។ អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ អរិយធម៌ជាអ្វី?" បាទ។ អរិយធម៌នេះបានមកដោយសាតាំង។ លោកុប្បត្តិ៤ បានបង្ហាញ។ កូនប្រុសរបស់កាអ៊ីន សូមមើល, បានចាប់ផ្តើមអរិយធម៌នេះ ដោយកសាងទីក្រុង និងសរីរាង្គ ជាដើម។ ហើយអរិយធម៌បានមកដោយចំណេះដឹង។ ចំណេះដឹងគឺជាអ្វីដែលអារក្សបានលក់អេវ៉ានៅក្នុងសួនច្បារអេដែន ដែលបណ្តាលឲ្យនាងខ្ចាំបំផ្លាញ បទបញ្ជារបស់ព្រះ។

ដូច្នេះវានឹងមានអារ្យធម៌មួយនៅក្នុងលោកិយដែលយើងនឹងទៅ ប៉ុន្តែវានឹងមិនមែនជាប្រភេទអារ្យធម៌បែបនេះទេ ដ្បិតនៅក្នុងអារ្យធម៌នេះយើងមាន ជំងឺ ទុក្ខព្រួយ សេចក្តីស្រើបស្រាល ការស្លាប់ អ្វីៗនៅក្នុងអារ្យធម៌នេះ ខុសឆ្គង។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងអារ្យធម៌នោះនឹងគ្មានអ្វីទាំងនេះទេ។ យើងនឹងមិនត្រូវការវិទ្យាសាស្ត្រ។

វិទ្យាសាស្ត្រគឺជារឿងចម្លែកពីធាតុពិត យ៉ាងណាក៏ដោយ។ ឃើញទេ? អ្នកបំបែកម៉ូលេគុលមួយ ដើម្បីបំបែកអាតូម *អញ្ចេះ—ហើយ—អញ្ចេះ* ដើម្បីលើកអ្នកឡើង។ អ្នកយកម្សៅកាំភ្លើង បុក*បែបនេះ* ដើម្បីសំលាប់អ្វីមួយ។ អ្នកយករថយន្ត។ ហើយទាញប្រេងសាំងចេញពីផែនដី និងសម្ភារៈចេញពីផែនដី ដើម្បីបន្ទូរសរសៃដូច្នេះវាអាចបំផ្ទុះបាន។ ហើយចុះទៅតាមផ្លូវនៅកៅសិបម៉ាយល៍ក្នុងមួយម៉ោងហើយសម្លាប់នរណាម្នាក់។ ឃើញទេ? អូ គួឲ្យភ័យណាស់ ច្របល់គ្នា ប្រញាប់ឡើង យើងត្រូវតែរជំរុញ យកចេញ។ អូ! ឃើញទេ? វាជារបស់អារក្ស។

អាណាចក្ររបស់ព្រះនឹងមិនមានរថយន្ត យន្តហោះ ឬអ្វីផ្សេងទៀតដែលជាសមិទ្ធិផលវិទ្យាសាស្ត្រទេ។ អត់ទេ។ វានឹងមិនមានការអប់រំ ទាំងស្រុងទេ។ វានឹងត្រូវបានអប់រំខ្ពស់បំផុត ដែលមិនអាចស្មានដល់។ ឃើញទេ? ការអប់រំ អរិយធម៌ និងអ្វីៗទាំងអស់នេះ មកពីសាតាំង។

ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកអានវាអញ្ចឹង?"

56 ឃើញទេ គឺដូចជា ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំស្លៀកពាក់នៅពេលឥឡូវនេះ? នៅក្នុងអរិយធម៌នោះដែលត្រូវមក មុនដំបូង ពួកគេមិនត្រូវការសំលៀកបំពាក់ទេ។ ពួកគេមានស្បែមុខគ្របលើ។ ពួកគេគ្មានហេតុផលស្លៀកពាក់ទេ ពីព្រោះពួកគេមិនដឹងថាពួកគេអាក្រាត។ ឥឡូវនេះអ្នក...ឥឡូវនេះអ្នករកឃើញ ថា នៅក្នុងពេលនេះបន្ទាប់មក ដែលយើងដឹងថាយើង—យើង—នៅ—អាក្រាត ហើយបាបបានចងនៅទីនេះ បន្ទាប់មកយើងត្រូវតែស្លៀកពាក់។ ប៉ុន្តែវាមិនដូច្នេះទេ ពីដើមឡើយ។ នៅទីនោះមិនមែនជាអំពើបាបទេ។ ឃើញទេ?

57 ឥឡូវនេះ រឿងដូចគ្នានេះដែរគឺនៅក្នុងរបៀបនៃអរិយធម៌ ទាំងអស់គ្នា។ យើងអាន យើងសរសេរ យើងធ្វើរឿងនេះ ប៉ុន្តែមិនដែលបានកែតម្រូវនោះទេ។ កុំធ្វើឲ្យវាក្លាយជាព្រះរបស់អ្នក ដ្បិតមានព្រះនៃលទ្ធិកុម្មុយនិស្ត។ ឃើញទេ? វាជាមិនមែនព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ។

58 ព្រះយេស៊ូវគ្រិស្ទដោយសេចក្ដីជំនឿ។ មិនមែនជាអ្វីដែលអ្នកអាចបញ្ជាក់ពីវិទ្យាសាស្ត្របានទេ ប៉ុន្តែជាអ្វីដែលអ្នកជឿ។ ខ្ញុំមិនអាចបញ្ជាក់ប្រាប់អ្នកតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្របានទេ នៅយប់នេះ នៅក្នុងអគារនេះ ថាមានព្រះមួយអង្គ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាទ្រង់គង់នៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែ ដោយសេចក្ដីជំនឿ បានបញ្ជាក់ពីវា។

លោកអ័ប្រាហាំមិនអាចបង្ហាញឲ្យអ្នករាល់គ្នាតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្របានទេថាគាត់នឹងមានកូនជាមួយស្ត្រីនោះ ហើយអាយុនាងជិតមួយរយឆ្នាំហើយ។ ប៉ុន្តែជំនឿរបស់គាត់បានបញ្ជាក់ពីវា។ ឃើញទេ? មិនត្រូវការភ័ស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រទេ។ ហេតុអ្វី...ហេតុអ្វី វេជ្ជបណ្ឌិតនឹងនិយាយថា "តាចាស់នេះឆ្កួតហើយ នៅខាងក្រៅគាត់បាននិយាយថា គាត់នឹង—មានកូនដោយស្ត្រីនោះ។ គាត់មានអាយុមួយរយឆ្នាំហើយ ឯនាងមានអាយុកៅសិបឆ្នាំ។" ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់

មានបន្ទូលដូច្នោះ ដូច្នេះវាមិនមានវិទ្យាសាស្ត្រឡើយ។ វាត្រូវការក្តីជំនឿ ដើម្បីជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មិនមែនវិទ្យាសាស្ត្រទេ។

59 ដូច្នេះ សាលារៀននិងអ្វីផ្សេងទៀតកើតឡើង។ ទាំងដែល ព្រះទ្រង់មិនដែលមានបន្ទូលថា "ចូរទៅហើយបង្កើតសាលារៀន" ឬសូម្បីតែ "មានសាលាព្រះគម្ពីរ។" អ្នកដឹងឬទៅ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"] ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រកាសព្រះបន្ទូល។" ត្រឹមត្រូវណាស់។ ប្រព័ន្ធអប់រំរបស់យើងបាននាំយើងចេញឆ្ងាយពីព្រះជាជាងអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់ដឹង មែនហើយ ចេញឆ្ងាយពីព្រះ។ មិនមែនសាងសង់សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ ជាដើម នោះគឺសម្រាប់លោកិយនិងសម្រាប់ក្រុមនោះ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងពួកគេទេ។ ពួកគេលេងផ្នែករបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែថានៅតែមិនមែនជាថា។

យើងសាងសង់មន្ទីរពេទ្យ ដែលល្អមិនធ្លាប់មាន ហើយអនុវត្តជាមួយថ្នាំដែលយើងទទួលបាន ហើយមនុស្សរាប់ពាន់នាក់បានស្លាប់នៅក្នុងហ្នឹងជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែអូ ខ្ញុំអើយ នៅក្នុងនគរព្រះគ្មានសេចក្តីស្លាប់ទេ គ្មានសេចក្តីទុក្ខព្រួយទេ។ អាម៉ែន។ មិនមានរឿងនៃលោកិយទាំងនេះឡើយ។ ប៉ុន្តែយើងបានកន្លងផុតពីរឿងនេះ។ ចូលទៅក្នុងភាពពិតនៃព្រះ ដែលជាកន្លែងដែលយើងតស៊ូខ្លាំងណាស់ដើម្បីព្យាយាមស្វែងរក។ តាមរយៈវិទ្យាសាស្ត្រ។ ហើយវិទ្យាសាស្ត្របន្ថែមទៀតដែលយើងទទួលបាន ការស្លាប់ក៏កាន់តែច្រើននៅលើខ្លួនយើង។ យើងកំពុងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការចាញ់សង្គ្រាមនៅទីនោះ ដូច្នេះបង្វែរវាចេញ។ ហើយដោយសេចក្តីជំនឿ ជឿព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នៅយប់នេះ ហើយទទួលយកទ្រង់។ គឺជាទ្រង់តែមួយ។

60 តើវិទ្យាសាស្ត្ររៀបចំអ្វីសម្រាប់អ្នក? ការស្លាប់បន្ថែមទៀត។ ត្រឹមត្រូវ។ ផ្កាយរណបនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលនៅខាងលើ ហើយនិងរឿងទាំងអស់នេះ ដើម្បីពង្រាយសេចក្តីស្លាប់និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅទូទាំងផែនដី។ កុំមើលទៅវា។ បង្វែរក្បាលអ្នកឲ្យខ្ពស់ជាងនេះ ឆ្ពោះទៅរកស្ថានសួគ៌។ រកមើលកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបានកំណត់ "នៅលើព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះ" យប់នេះ "ដែលមិនធ្លាប់រស់នៅដើម្បីឲ្យយើងបានសារភាព" ពីអ្វីដែលយើងជឿ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។

61 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា ជីវិតនេះមានគ្រប់អំពើអាក្រក់ ដូច្នេះហើយជីវិតដែលនឹងត្រូវមកវានឹងមិនមានបែបនោះឡើយ។ មួយនេះមានចិត្តលោភលន់

ជំងឺ ហើយ ស្លាប់។ ពីព្រោះ វាគឺជាអ្វី? វាមិនមែនជាផ្ទះដែលទ្រង់បានយាង ទៅរៀបចំនោះទេ។ នេះគឺជាមន្ទីរព្យាបាលរោគពិស។ តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាន នាក់ដឹងថាតើមន្ទីរព្យាបាលរោគពិសជាអ្វី? [ក្រុមជំនុំនិយាយថាៈ "អាម៉ែន។"-Ed។] ប្រាកដណាស់។ ជាការប្រសើរណាស់ នោះជាអ្វីដែលអ្នកកំពុងរស់នៅ។ មន្ទីរព្យាបាលរោគពិសគឺជាកន្លែងដែលពួកគេបានដាក់អ្នកជំងឺទាំងអស់ដែល មានជំងឺ។ មែនហើយ នោះហើយជាអ្វីដែលអំពើបាបបានធ្វើចំពោះយើង ដាក់ យើងនៅក្នុងមន្ទីរព្យាបាលរោគពិសនៅលើផែនដី។ តើអ្នក...ពួកគេមិនព្រមឲ្យអ្នក ផ្សេងទៀតមកកាន់មន្ទីរព្យាបាលរោគពិសទេ ពីព្រោះមានមេរោគគ្រប់ប្រភេទកំពុង ហោះហើរនៅទីនោះ ហើយ—ហើយមនុស្សនឹងឆ្លងមេរោគទាំងនេះហើយ—និង មានជំងឺខ្លួនឯង។ ហើយអំពើបាបបាននាំយើងចូលទៅក្នុងមន្ទីរព្យាបាលរោគពិស របស់អារក្ស។

62 អូ ប៉ុន្តែមួយទៀតត្រូវបានគេហៅថា "ដំណាក់របស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ" "ខ្ញុំនឹងទៅ ហើយរៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នក។ នាំអ្នកចេញពីមន្ទីរព្យាបាលរោគពិសនេះហើយ បញ្ជូនអ្នកចូលទៅក្នុងដំណាក់នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ" អាម៉ែន។ មានអ្នកមាន នាំអ្នក ចេញពីមន្ទីរព្យាបាលរោគពិសនៅលើផែនដី។ ទ្រង់បានទៅរៀបកន្លែងមួយកន្លែង ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ដែលគ្មានអំពើអាក្រក់ គ្មានជំងឺ គ្មានអាយុ គ្មានការស្លាប់ គ្មាន សេចក្ដីស្លាប់។

វាជាកន្លែងដ៏ល្អឥតខ្ចោះមួយដែលហៅអ្នកឲ្យមានភាពល្អឥតខ្ចោះ ហើយអ្នក ត្រូវតែល្អឥតខ្ចោះដើម្បីទៅទីនោះ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងដូច្នេះ។ ព្រះយេស៊ូវមាន ព្រះបន្ទូលថាៈ "ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានល្អឥតខ្ចោះ ដូចជាព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌ ទ្រង់ក៏ល្អឥតខ្ចោះដែរ។" វាល្អព្រះរាជាណាចក្រឥតខ្ចោះ ដូច្នេះវាត្រូវតែជាមនុស្ស ល្អឥតខ្ចោះមក។ ដោយសារតែ អ្នកត្រូវឈរហើយរៀបការជាមួយព្រះរាជបុត្រា គ្រប់លក្ខណ៍របស់ព្រះ ហើយអ្នកត្រូវតែជាកូនក្រមុំដ៏ឥតខ្ចោះ។ ដូច្នេះតើអ្នក អាចធ្វើវាតាមរយៈអ្វីផ្សេងក្រៅពីព្រះបន្ទូលដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះដែលជា "ទឹក នៃការបំបែកដែលលាងយើងពីអំពើបាបរបស់យើងបានទេ?" អាម៉ែន។ ត្រឹមត្រូវ ណាស់។ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចូរគិតពីវា ដំណាក់ឈាម ព្រះបន្ទូល នៃលោហិត។ អាម៉ែន។ ព្រះលោហិតទ្រង់ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះជាលោហិតដើម្បីលាង សំអាតកូនក្រមុំ។ អាម៉ែន។ មែនហើយ។ នាងឈរយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ស្ត្រីព្រហ្មចារី

មិនផិតក្បត់។ នាងមិនដែលធ្វើបាបឡើយ តាំងពីកន្លែងដំបូង។ អាម៉ែន។ នាងបានជាប់នៅក្នុងវា។ ឃើញទេ?

គឺជាផ្ទះរបស់ព្រះវរបិតាដែលទ្រង់យាងទៅរៀបចំ។

63 ម្នាក់នេះបានមកដោយការរួមភេទ ហើយពីការធ្លាក់ចុះ ហើយត្រូវតែធ្លាក់ចុះជាមួយការធ្លាក់ចុះ។ មិនថាអ្នកប៉ះរឿងចាស់យ៉ាងណាទេ ទោះជាយ៉ាងណានាងនឹងធ្លាក់ចុះ។ នាងបានធ្វើវា ពីព្រោះនាងត្រូវវិនាស ព្រោះព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។ នាងត្រូវបានបញ្ចប់។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់នឹងបំផ្លាញវា។ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។ វានឹងមានការផ្សះផ្សារឿងទាំងមូល។ តើអ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថាៈ "អាម៉ែន។"- Ed។]

កាលដើមដំបូង នៅពេលដែលលោកីយនេះបានកើតមក នៅពេលដែលព្រះបានទាញទឹកត្រឡប់មកវិញ ដំបូង នៃផែនដី ដូចជាទ្រង់បានធ្វើទឹកពីផ្ទៃរបស់ ម្ដាយ មានលោកិយកើត។ បាទ។ ហើយមនុស្សចាប់ផ្ដើមរស់នៅលើវានៅពេលដែលព្រះបានដាក់ពួកគេនៅលើទីនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេចាប់ផ្ដើមធ្វើបាប។ ហើយត្រូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយការជ្រមុជទឹកនៅក្នុងថ្ងៃរបស់លោកណូអេ។ បន្ទាប់មកវាបានរាប់ជាបរិសុទ្ធដោយព្រះលោហិតរបស់អ្នកបង្កើតដែលបានធ្លាក់មកលើវា។

ហើយឥឡូវនេះជារបៀបដែលអ្នកមក តាមរយៈលាងសម្អាត ដើម្បីជឿព្រះ។ អ្នកត្រូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដើម្បីប្រែចិត្ត ឬសម្រាប់ការផ្ដាច់បាបរបស់អ្នក។ អ្នកសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកនៅចំពោះ ហើយទ្រង់បានលើកលែងទោសអ្នក។ ហើយអ្នកបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បីបង្ហាញថាអ្នកបាន ទទួលការលើកលែងទោស សារភាពទៅកាន់មនុស្ស ហើយបង្ហាញដល់លោកិយថាអ្នកជឿព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថាទ្រង់បានសុគតសម្រាប់អ្នក។ ហើយអ្នក...ទ្រង់បានជំនួសកន្លែងអ្នក ហើយឥឡូវនេះអ្នកឈរនៅក្នុងកន្លែងរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ក្លាយជាអ្នកដើម្បីឲ្យអ្នកអាចក្លាយជាទ្រង់។

បន្ទាប់មកអំណាចដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះបានសំអាតទម្លាប់ទាំងអស់ចេញពីជីវិតរបស់អ្នក។ អ្នកធ្លាប់ជក់បារី ផឹកស្រា ធ្វើអ្វីដែលមិនត្រឹមត្រូវ និយាយកុហក អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ បន្ទាប់មកការលាងសម្អាតនៃព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចូលមកក្នុងជីវិតរបស់អ្នកហើយយកអ្វីទាំងអស់ចេញពីអ្នក។ បើអ្នកនិយាយអ្វី

ដែលមិនខុសសូមប្រញាប់និយាយថា "រង់ចាំបន្តិច។ ខ្ញុំសូមទោស។ ខ្ញុំមិនចង់មានន័យបែបនោះទេ ។" ឃើញទេ? អារក្សបានរៀបចំអន្ទាក់មួយនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែអ្នកទទួលបានព្រះគុណដើម្បីត្រឡប់មកវិញ បើអ្នកជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដចូរនិយាយថា "ខ្ញុំខុស។" បាទ។ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ...

64 ឥឡូវនេះ រឿងបន្ទាប់ដែលអ្នកទទួល គឺជាការជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងភ្លើង។

ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់ នៅពេលដែលគ្រា១ពាន់ឆ្នាំនេះចប់ហើយ ព្រះទ្រង់នឹងប្រទានដល់លោកិយនេះនូវការជ្រមុជដោយភ្លើង។ វានឹងធ្វើឲ្យរឿងទាំងមូលកើតឡើង។ លោកពេត្រុសបាននិយាយថា "ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងត្រូវឆេះ។" ហើយរឿងនេះនឹងមានបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង ផ្សះផ្សារឿងទាំងមូល។ ហើយបន្ទាប់មកនឹងមានផ្ទៃមេឃថ្មីនិងផែនដីថ្មី។ នោះ ជាពេលដែលកន្លែងសេចក្តីសុចរិតតាំងនៅ។

នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងនៅ។ យើងបានក្លាយទៅជាមនុស្ស ដែលរមែងស្លាប់ ពេលនេះមានជីវិតអស់កល្ប។ នៅពេលព្រះបន្ទូលនៃព្រះបំភ្លឺព្រលឹងរបស់យើង ហើយយើងក្លាយជាបុត្រានិងបុត្រីនៃព្រះ ដែលមានគុណលក្ខណៈហ្សែននៃព្រះនៅក្នុងយើង ដើម្បីធ្វើជាបុត្រានិងបុត្រីនៃព្រះវរបិតា នៅស្ថានសួគ៌ បានស្រែកថា "ឱព្រះវរបិតាអើយ! ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះនៃខ្ញុំ នៅក្នុងដំណាក់នៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ។"

65 ឥឡូវនេះ លោកីយចាស់នេះត្រូវតែធ្លាក់ចុះ ដោយសារតែវាបានមកតាមរយៈការរួមភេទ។ ហើយវាមកតាមរយៈការមិនស្តាប់បង្គាប់ ពីដើមដំបូង។ ហើយយើងបានកើតនៅទីនេះតាមរយៈការរួមភេទ តាមរយៈការធ្លាក់ចុះ ហើយវាត្រូវតែត្រលប់ទៅវិញតាមវិធីដូចគ្នា ទៅការធ្លាក់ចុះ។ ប៉ុន្តែមានម្នាក់ដែលទ្រង់កំពុងរៀបចំសម្រាប់អ្នក ដែលមិនអាចធ្លាក់ចុះ ព្រោះទ្រង់កំពុងធ្វើវាដូច្នេះ។ "ខ្ញុំទៅ..."

តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងបើសិនជាយើងត្រូវនៅក្នុងរូបកាយបែបនេះ? តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេឬអីដែលមានការស្លាប់នោះ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"-Ed។] ឥឡូវនេះតើមិនចម្លែកទេឬ? ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ និយាយថា ឧទាហរណ៍...

កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ខ្ញុំជាក្មេងប្រុសម្នាក់ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំជាបុរសវ័យកណ្តាល។ ខ្ញុំមានមិត្តភក្តិម្នាក់អង្គុយនៅទីនោះ លោកដុក ហើយគាត់មានអាយុកៅសិបបីឆ្នាំ កាលពីពីរបីថ្ងៃមុន។ សូមមើលគាត់ឥឡូវនេះ។ សែសិបឬសែសិបប្រាំឆ្នាំទៀត នោះហើយជាខ្ញុំ។ ឥឡូវបន្ថែមអាយុសែសិបឆ្នាំទៀតឲ្យគាត់។ អ្នកនឹងទៅទីណា? មានតែ...

66 ខ្ញុំរីករាយដែលមានអ្វីមួយដើម្បីឲ្យយើងចេញពីមន្ទីរព្យាបាលរោគពិសនេះ។ មានទ្វារបើកចំហរ ហើយវាហៅថាការស្លាប់។ ព្រះយេស៊ូវឈរនៅក្នុងទ្វារនោះ។អាម៉ែន។ ទ្រង់នឹងដឹកនាំខ្ញុំតាមដងទន្លេ។ ទ្រង់នឹងនាំខ្ញុំឆ្លងកាត់ទ្វារនោះ។ មានទ្វារដ៏អស្ចារ្យមួយឈរនៅត្រង់នេះ ហៅថាសេចក្តីស្លាប់។ ហើយរាល់ពេលដែលបេះដូងរបស់អ្នកលោតមួយ នោះជំហានមួយដែលអ្នកខិតចូលទៅ។ ហើយថ្ងៃមួយខ្ញុំត្រូវតែមកទ្វារនោះ។ អ្នកត្រូវតែមកទីនោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលខ្ញុំមកដល់ទីនោះខ្ញុំមិនចង់ក្លាយជាមនុស្សកំសាកទេ។ ខ្ញុំមិនចង់ស្រែកហើយងាកចេញទេ។ ខ្ញុំចង់ចូលមកទ្វាររបស់ខ្ញុំ រុំដោយសម្លៀកបំពាក់នៃសេចក្តីសុចរិត របស់ទ្រង់ (មិនមែនខ្ញុំទេ) ។

តាមរយៈការនេះខ្ញុំដឹង ថា "ខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ដោយអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។" នៅពេលដែលទ្រង់បានត្រាស់ហៅខ្ញុំ នឹងចេញមកពីចំណោមមនុស្សស្លាប់។ ដើម្បីនៅជាមួយទ្រង់ ចេញពីមន្ទីរព្យាបាលរោគពិស។ នៅកន្លែងណាដែលរូបកាយនេះអាចនឹងធ្លាក់ចុះ ហើយគ្រប់ទីកន្លែងដែលវាអាចនឹងចុះចត ខ្ញុំនឹងចេញមកនៅថ្ងៃណាមួយ ព្រោះទ្រង់បានសន្យានឹងខ្ញុំ។ ហើយយើងជឿជាក់។ បាទមែនហើយ។ ទ្រង់បានបង្កើតអ្វីដែលមិនអាចធ្លាក់ចុះបាន។

67 សូមកត់សម្គាល់អំពីរបៀបដែលម្តាយ ដែលកំពុងរង់ចាំនៅលើផែនដីសព្វថ្ងៃនេះ អំពីរបៀបនៃរាងកាយរបស់ម្តាយប្រាថ្នាចង់បានអ្វីមួយ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយ ខ្ញុំទាយហើយសង្ឃឹម ទៅមនុស្សពេញវ័យគ្រប់គ្នាដែលនឹងយល់។ ម្តាយ នៅក្នុងកំណើតនៃទារក បើមានអ្វីមួយខ្វះខាតនៃរាងកាយរបស់នាង នាងចាប់ផ្តើមចង់បានអ្វីមួយ។ រកមើលឪពុក...

ខ្ញុំចាំថាយើងត្រូវបានចិញ្ចឹម ចេញពីគ្រួសារក្រីក្រហើយ—ហើយយើងមិនមានយើងស្ទើរតែមិនមានអ្វីបរិភោគពេលយើងនៅក្មេង។ បងប្អូនជាច្រើនបានរងទុក្ខរឿងដូចគ្នានេះ។

ដូច្នេះដោយរបៀបណា នៅពេល មុនពេលទារកត្រូវកើតមក ម្ដាយនឹងចង់បានអ្វីមួយ។ ហើយឪពុកគ្រាន់តែឈរនៅជ្រុងម្ខាង ធ្វើគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់នាង។ ឃើញទេ? វាជារបស់នាង រាងកាយរបស់នាង ជាតិកាល់ស្យូមជាដើម នៃរាងកាយរបស់នាង និងវីតាមីនដែលនាងត្រូវការ។ ជួនទីត្រូវបានបង្កើតឡើង សូមមើល ហើយគាត់ប្រាថ្នាចង់បាន ម្ហូបអាហារសម្រាប់កូនដែលនឹងមកដល់។ ដោយរបៀបនេះ ដែលឪពុកម្ដាយ ព្យាយាមដើម្បីទទួលទារកដែលនឹងកើតមក ជាឥតខ្ចោះនិងសប្បាយរីករាយតាមដែលអាចធ្វើបាន។ សូមមើលពីរបៀបដែល ឪពុកម្ដាយអ្នកនឹងធ្វើដូច្នេះ? នៅពេលត្រូវការអ្វីមួយ ម្ដាយត្រូវធ្វើបន្ទាល់អំពីវា ឃើញទេ ប្រព័ន្ធរបស់នាងត្រូវបានបង្កើតឡើង។ អ្នកយល់ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"- Ed។] នោះហើយ របៀបដែលត្រូវការអ្វីមួយនៅទីនេះ ដើម្បីកូនដែលកំពុងមកដល់ គឺម្ដាយ—ចាប់ផ្ដើមស្រេកឃ្លានចំពោះរឿងនោះ។

68 ឥឡូវ សូមឈប់បន្តិចសិន។ ហេតុអ្វីយើងមានការរស់ឡើងវិញ? ហេតុអ្វីយើងប្រមូលផ្ដុំខ្លួនយើងជាមួយគ្នា? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំតែងតែបន្ទោសមនុស្ស? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំហៅអ្នកថា ស្រីពេនទេកុស្ដ "ឈប់តុបតែងមុខ និងការលាបសក់របស់អ្នក ហើយធ្វើអញ្ចឹង?" ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំនិយាយបែបនេះ? ដោយសារតែរបៀបចាស់នៃពេនទេកុស្ដមិនធ្វើបែបនោះទេ។ វិធីព្រះគម្ពីរពិតប្រាកដមិនត្រូវធ្វើដូច្នេះទេ។ អ្នកស្លៀកខោខ្លីទាំងនេះនិងសំលៀកបំពាក់ដែលជាប់ទាក់ទងនឹងបុរស តើអ្នកដឹងទេព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នោះថា នោះគឺជាការស្អប់ខ្ពើមចំពោះព្រះ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន" - Ed។] ប៉ុន្តែយើងអនុញ្ញាតឲ្យ។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបន្តយំសោក? ព្រោះដឹងថាមានអ្វីមួយខ្វះខាតនៅទីនោះ។ យើងត្រូវតែស្ថិតនៅក្នុងទំរង់នៃព្រះយេស៊ូវព្រះគ្រីស្ទ។ យើងត្រូវតែជាបុត្រានិងបុត្រីនៃព្រះ។ យើងត្រូវធ្វើដូចកូនរបស់ព្រះ។

69 កាលពីយូរយារមកហើយ រឿងខ្លីមួយបានដំណាលថា។ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ពីបងប្រុសស្បែកខ្មៅម្នាក់នៅខាងក្រោយនោះ។ នៅភាគខាងត្បូងពួកគេធ្លាប់លក់ទាសករ។ ហើយនេះ នៅពេលដែលពួកគេមានទាសករនៅទីនោះ នៅពេលដែលទាសភាព គឺមុនពេលសេចក្ដីប្រកាស នៃការលោះ។ ហើយពួកគេនឹងទៅទិញមនុស្សដូចជាពួកគេ គឺដូចជាអ្នកគួកជេរថយន្តដែលប្រើរួចហើយ។ ពួកគេមានរិ

ក័យប័ត្រនៃការលក់ ហើយលក់មនុស្សដូចជាពួកគេ—គេប្រើរថយន្ត។ អ្នកបានទទួលវិក័យប័ត្រនៃការលក់ជាមួយពួកគេ។

70 នៅពេលដែលអ្នកទិញម្នាក់មកទិញ ជាឈ្មួញកណ្ដាល។ ហើយគាត់នឹង... គាត់ចង់ទៅដាំចំការធំៗទាំងនេះហើយទិញទាសករនោះ។ ហើយគាត់បានចូលមកចំការធំមួយដែលពួកគេមានទាសករជាច្រើន ហើយគាត់ចង់មកដើម្បីមើលថាតើពួកគេមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់។ ហើយពួកគេគ្រប់គ្នានៅទីនោះ។ កំពុងធ្វើការ។ ហើយពួកគេ—ពួកគេមានការសោកសៅ។ ពួកគេនៅឆ្ងាយពីផ្ទះ។ ពួកគេមកពីអាហ្វ្រិក។

ពួកគេបាននាំពួកគេមកទីនេះ។ ឈ្មួញបាននាំពួកគេ ហើយបានលក់ពួកគេឲ្យធ្វើជាទាសករ ដូច្នេះហើយពួកគេមានការសោកសៅ។ ពួកគេដឹងថាពួកគេមិនបានត្រលប់ទៅផ្ទះម្ដងទៀតទេ។ ពួកគេនឹងរស់នៅហើយស្លាប់នៅក្នុងទឹកដីនោះ។ ហើយពួកគេមាន ពួកគេត្រូវវាយនឹងខ្សែតីជាញឹកញយ។ ពួកគេជាទ្រព្យរបស់ម្ចាស់ ហើយគាត់បានធ្វើជាមួយពួកគេនូវអ្វីដែលគាត់ចង់ធ្វើ។ ហើយពួកគេគ្រាន់តែ...បើគាត់ចង់សម្លាប់វាគាត់នឹងសម្លាប់វា។ ហើយបើគាត់អ្វីក៏ដោយគាត់គ្រាន់តែធ្វើវា។ នោះគឺជាទាសភាព ដូចជាអ៊ីស្រាអែលដែរ ហើយ—ហើយមានប្រជាជាតិជាច្រើនទៀតត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងទាសភាព។ ហើយពួកគេត្រូវយកពួកគេធ្វើជាអ្នកបំរើក្រីក្រ។ ពួកគេគ្រាន់តែបម្រើ។ ពួកគេបានយំសោក អ្នកដឹងទេគ្រប់ពេលវេលា ហើយសោកសៅ។

71 ប៉ុន្តែពួកគេបានកត់សម្គាល់ឃើញថាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ជាបាវបំរើមិត្តវ័យក្មេង គាត់មានទ្រូងរបស់គាត់ ក្បាលរបស់គាត់ ឡើង*បែបនេះ*។ មិនដែលវាយគាត់ទេ។ មិនដែលប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ដូច្នេះឈ្មួញកណ្ដាលបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ទិញទាសករ*នោះ*។"

គាត់តបថា "គាត់មិនមែនសម្រាប់លក់ទេ។"

គាត់សង្កត់ធ្ងន់ថា "ខ្ញុំចង់ទិញគាត់។"

គាត់ឆ្លើយថា "អត់ទេ! គាត់មិនមែនសម្រាប់លក់ទេ។"

សួរថា "តើវាជាចៅកែនៃពួកគេមែនឬទេ?"

គាត់ឆ្លើយថា "អត់ទេ។" បន្ថែមថា "គាត់មិនមែនជាចៅហ្វាយទេ។ គាត់ជាខ្ញុំបម្រើ។"

គាត់សន្និដ្ឋានថា "មិនអីទេ ប្រហែលជាអ្នកឲ្យស៊ីខុសពីអាហារដែលអ្នកឲ្យដល់អ្នកដទៃហើយ។"

អ្នកលក់តបថា "ទេ។ ពួកគេបានញ៉ាំអាហារនៅទីនោះ ទាំងអស់គ្នា។"

អ្នកទិញសួរថា "តើអ្វីដែលធ្វើឲ្យក្មេងប្រុសនោះមានភាពខុសគ្នាខ្លាំងពីអ្នកដទៃទៀតក្នុងពួកគេ?"

អ្នកលក់បាននិយាយថា "នេះគឺជារឿងមួយ។ ពេលមួយខ្ញុំក៏ឆ្ងល់ដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែម្នាក់នេះមកពីកុលសម្ព័ន្ធអាហ្វ្រិក ហើយនៅអាហ្វ្រិកឪពុករបស់គាត់គឺជាស្តេចកុលសម្ព័ន្ធ។ ហើយ គាត់អន្តោប្រវេស្តន៍ចាកឆ្ងាយពីផ្ទះ។ គាត់ធ្វើខ្លួនឯងដូចជាកូនប្រុសរបស់ស្តេច។ គាត់ដឹងថា នៅទូទាំងប្រទេស ដែលឪពុករបស់គាត់គឺជាស្តេចនៃកុលសម្ព័ន្ធ។ ហើយឥឡូវនេះគាត់ធ្វើខ្លួនដូចគ្នា ព្រោះគាត់ដឹងថាគាត់ជាកូនប្រុសរបស់ស្តេច។"

72 អូ បងប្អូនប្រុស ស្រី អ្នកហើយនិងខ្ញុំ នៅក្នុងលោកីយដែលយើងរស់នៅនេះ ចូរធ្វើខ្លួនយើងជាបុត្រានិងបុត្រីនៃព្រះ។ យើងជាជនអន្តោប្រវេសន៍នៅទីនេះ ប៉ុន្តែអាកប្បកិរិយារបស់យើងគួរតែទៅតាមបទបញ្ញត្តិនៃព្រះ ដែលយើងជាបុត្រានិងបុត្រីនៃព្រះ។ ឥរិយាបថរបស់យើង យើងគួរធ្វើហើយប្រព្រឹត្ត។ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងយោងតាមអ្វីដែលច្បាប់របស់ព្រះបានដាក់។

"ហើយវាគឺជាការស្អប់ខ្ពើមមួយសំរាប់ស្ត្រីដែលស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ជាប់ទាក់ទាញនឹងបុរស។" វាជាការខុសឆ្គងនិងជាអំពើបាប "ដែលនាងកាត់សក់របស់នាង" ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ "ជារឿងមិនធម្មតាសម្រាប់នាងសូម្បីតែអធិស្ឋាន។"

អ្នកនិយាយថា "ចុះយ៉ាង*ម៉េចវិញ?*"

73 មានមនុស្សម្នាក់បានមករកខ្ញុំ ជាអ្នកដឹកនាំដ៏ល្បី មិនយូរប៉ុន្មានទេ។ បាននិយាយថា "ប្អូនប្រុសប្រាណហាំ មកនេះ។ ខ្ញុំចង់ដាក់ដៃលើអ្នក។" បានបន្ថែមថា "អ្នកនឹងបំផ្លាញការងាររបស់អ្នក។"

ខ្ញុំសួរថា "ថាម៉េច?"

គាត់តបថា "ស្រែកថាឲ្យពួកគេបែបនោះ"

ខ្ញុំនិយាយថា "ខ្ញុំកំពុងប្រាប់..."

ខ្ញុំបន្តថា "ខ្ញុំជឿអញ្ចឹងហើយ។" បន្ថែមថា "ខ្ញុំក៏ជាក្រុម ពេនទេកុស្តដែរ។ ខ្ញុំជឿថា ស្ត្រីមិនគួរពាក់សក់ខ្លី មិនគួរលាបម្សៅ និងអ្វីដែលដូចជារបៀបដែលពួកគេបានធ្វើ គូសមុខរបស់ពួកគេ។" សង្កត់ធ្ងន់ថា "ពួកគេមិនគួរធ្វើដូច្នេះទេ។ ប៉ុន្តែ" គាត់និយាយថា "ព្រះបានហៅអ្នកឲ្យអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទ្រង់បានហៅខ្ញុំឲ្យអធិប្បាយពីដំណឹងល្អ" ហ្នឹងហើយ។

ហើយគាត់និយាយថា "ខ្ញុំជឿលើរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែ" គាត់សួរខ្ញុំថា "តើអ្នកគិត*បែបនោះទេ?*"

ខ្ញុំនិយាយថា "មែនហើយ។ មើលអ្វីដែលអ្នកមាន កម្មវិធីធំៗទាំងអស់នេះ។ ទូរទស្សន៍ និងអ្វីៗផ្សេងៗទៀត។ ខ្ញុំគ្មានអ្វីទេ តែព្រះទ្រង់នឹងឆ្លើយតប។" នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្មានអ្វី តែព្រះទ្រង់នឹងឆ្លើយ។"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...អ្នកកំពុងបំផ្លាញការងាររបស់អ្នក"

ខ្ញុំបានឆ្លើយថា "គ្រប់កិច្ចការដែលព្រះបន្ទូលនៃព្រះនឹងបំផ្លាញ នោះគួតែបំផ្លាញ។" នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ពិតណាស់។ នោះពិតប្រាកដណាស់។

គាត់និយាយថា "មែនហើយ អ្នកកំពុងបំផ្លាញវា"

74 ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើនរណានឹងប្រាប់វាបន្ទាប់មក? ឃើញទេ? នរណាម្នាក់ត្រូវតែនិយាយវា។ នរណាម្នាក់ត្រូវតែឈរចំពោះអ្វីដែលជាសេចក្តីពិត មិនថាវាជាអ្វីដែលឈឺចាប់ទេ។" ហើយមិត្ត ជាគ្រីស្ទាន ជាមនុស្សដែលជឿថាយើងនឹងទៅស្ថានសួគ៌ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធខ្លួនឯងនឹងបញ្ចូលយើងនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

គាត់បាននិយាយថា "អ្នកដឹងពីអ្វីដែលអ្នកគួរតែធ្វើ?" បន្ថែមថា "មនុស្សជឿថាអ្នកជាហោរា" បន្តថា "អ្នកគួរតែបង្រៀនស្ត្រីទាំងនេះពីរបៀបដើម្បីទទួលអំណោយទាននៃទំនាយ ហើយនិងអ្វីដែលដូចនោះ អ្វីដែលអស្ចារ្យជំនួសឲ្យរឿងតូចតាចទាំងនេះ។"

75 ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើខ្ញុំនឹងបង្រៀនពួកគេពីពិជគណិតនៅពេលដែលពួកគេមិនបានសូម្បីតែរៀនកខគយ៉ាងដូចម្តេច? នៅពេលដែលពួកគេមិនបានធ្វើរឿងធម្មតាផងនោះ សូមមើល រឿងធម្មជាតិ តើអ្នកនឹងប្រាប់ពួកគេនូវអ្វីដែលខ្ពស់ជាង

នេះយ៉ាងម៉េច?៉ នៅពេលអ្នកមិនចាប់ផ្ដើមពី...អ្នកចង់ឡើងលើកំពូលជណ្ដើរមុនពេលដែលអ្នកឈានកាំដំបូង។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកដួល។ ឃើញទេ?

ចាប់ផ្ដើមពីខាងក្រោម ហើយឡើងលើទៅត្រង់ដូចជាព្រះបាននាំអ្នកឡើងលើ។ ឃើញទេ? ដោះស្រាយជីវិតរបស់អ្នកហើយអនុវត្តតាមគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលព្រះដែលបានតែងតាំងសម្រាប់អ្នកដើម្បីធ្វើ។

76 ឥឡូវនេះចូរគិតពីរបៀបដែលព្រះ...យើងគួរតែប្រព្រឹត្តខ្លួនយើងឲ្យដូចជាគ្រីស្ទាន។ ការប្រព្រឹត្តរបស់យើងគួរដូចគ្រិស្ទាន។ ពីព្រោះ យើងគឺជាជនបរទេសនៅទីនេះ។ នេះមិនមែនជាផ្ទះរបស់យើងទេ។ អត់ទេ។ យើងគ្រាន់តែបានដាក់នៅទីនេះ។ បណ្ដោះអាសន្ន។ យើងរាល់គ្នាត្រូវតែចេញទៅ នៅយប់នេះ។

77 ឥឡូវនេះសូមគិត។ បើព្រះ ក្នុងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ មានម្ដាយមុនពេលទារកតូចចាប់កំណើតឡើង ស្រេកឃ្លានវីតាមីនខ្លះ ហើយពាក្យរបស់ម្ដាយនិយាយចេញមក "ប៉ាខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ចង់បានកាឡូប៉ូ ឬឪឡឹក។ ខ្ញុំចង់បានអ្វីមួយផ្សេងទៀត។៉ វាចេញពី...ហេតុអ្វី គាត់នឹងធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់អាចធ្វើបានដើម្បីបានវា ពីព្រោះគាត់ចង់ឲ្យកូនរបស់គាត់កើតមកល្អឥតខ្ចោះ បើសិនជាអាច។ ឃើញទេ? ហើយគាត់នឹងធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់អាចធ្វើបាន ដើម្បីបានវា។

78 តើគាត់អាចធ្វើបានច្រើនប៉ុណ្ណា ដើម្បីទទួលវា! ទ្រង់ជាអ្នកបង្កើត។ ឥឡូវនេះសូមគិតពីរបៀបដែលទ្រង់អាច ដើម្បីរៀបចំរាងកាយយើង ដើម្បីរស់នៅដូចជារាងកាយដ៏រុងរឿងផ្ទាល់របស់ទ្រង់ បើយើងចង់រស់នៅ។ មានអ្វីមួយនៅក្នុងយើងស្រែកហៅ ដើម្បីរស់នៅ។ ហើយមានអ្វីមួយនៅក្នុងយើងដែលនាំឲ្យធ្វើរឿងត្រឹមត្រូវ។ បន្ទាប់មកព្រះនឹងហៅនរណាម្នាក់មកវេទិកាឬវេទិកាដែលនឹងអធិប្បាយពីសេចក្ដីពិត។ ហេតុអ្វី? ឃើញទេ? វាបង្ហាញអ្នក។ បន្ទាប់មក បើអ្នកពិតជាកូនរបស់ព្រះមែន អ្នកនឹងចាប់ផ្ដើមយំ "ព្រះអង្គអើយ សូមដកយកវាចេញពីខ្ញុំ។ កាត់ខ្ញុំចេញ*ពីនេះ*។ យក*ការទាំងនេះ* ឆ្ងាយពីខ្ញុំទៅ។៉ ហេតុអ្វី? វាចាំបាច់សម្រាប់ផ្ទះនៅស្ថានសួគ៌របស់អ្នក ដែលទ្រង់បានទៅរៀបចំ។ អ្នកត្រូវតែក្លាយទៅជាកូនក្រមុំនៃព្រះបន្ទូលព្រះគ្រីស្ទ។

79 ខ្ញុំបានអធិប្បាយពីរបីយប់កាលពីមុននៅលើការថ្វាយយញ្ញបូជា នៅក្នុងថ្ងៃនៃដង្វាយធួននឹងបាប។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយតែលើចំណុចដែលព្រះ ក្រុមជំនុំដែលព្រះ

នឹងជួបមនុស្សនៅក្នុង ហើយក្នុងនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ជាកន្លែងដែលទ្រង់បាន ដាក់ព្រះនាមរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទ្រង់នឹងមិនជួបពួកគេនៅកន្លែង ណាផ្សេងទៀតទេប៉ុន្តែកន្លែងដែលជាទ្វារដែលខ្ញុំដាក់ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ។" ឥឡូវនេះ ទ្រង់មិនបានជួបអ្នកនៅក្នុងទ្វារមេតូឌីស ឬច្រកទ្វារបាបទីស្ទ ឬទ្វារពេនទេកុស្ដរបស់ពួកគេទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានដាក់ឈ្មោះរបស់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះរាជបុត្រាទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំបានមកក្នុងព្រះនាមព្រះវបិតាខ្ញុំ។"

នរណាក៏ដោយដែលមក ហើយកូនក្មេងណាមកដោយនាមព្រះវបិតា។ គាត់...ខ្ញុំមកតាមឈ្មោះរបស់ប្រាណហាំ ពីព្រោះឪពុករបស់ខ្ញុំគឺជាប្រាណហាំ។ ហើយអ្នកមកនៅក្នុងឈ្មោះរបស់អ្នកដោយសារតែនោះជាឈ្មោះរបស់ឪពុកអ្នក។

ហើយព្រះយេស៊ូវ ព្រះរាជបុត្រា បានមកនៅក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់បានដាក់ឈ្មោះរបស់ទ្រង់ "នៅក្នុងច្រកទ្វារនេះដែលខ្ញុំដាក់ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ នោះគឺជាការថ្វាយយញ្ញបូជា" ហើយនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាកន្លែងតែមួយគត់ដែលអ្នកនឹងរកឃើញនូវការប្រកបនិងការថ្វាយបង្គំព្រះ។

អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ" នោះមិនធ្វើរឿងមួយណាខុសគ្នាឡើយ។ អ្នកត្រូវតែនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

អ្នកបំរើនិកាយម្នាក់ នៅយប់ផ្សេងទៀត បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា "លោកប្រាណហាំ មើលនៅទីនេះ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា 'អស់អ្នកណាដែលជឿ' ព្រះគម្ពីរបានចែងថា 'អស់អ្នកណាដែលជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនោះកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។'"

80 ខ្ញុំនិយាយថា "តើព្រះគម្ពីរមិនចែងទេថា គ្មាននរណាម្នាក់អាចហៅព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទបានទេ មានតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ?" ឃើញទេ? អ្នកមិនអាចធ្វើឲ្យព្រះគម្ពីរក្លាយជាកុហកឡើយ។ វាត្រូវតែចូលទៅក្នុងភាពត្រឹមត្រូវ។

ដូច្នេះអ្នកត្រូវតែកើតជាថ្មីម្តងទៀតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអ្នកដែលធ្វើបន្ទាល់ ចេញដោយខ្លួនឯង អ្នកដឹងថាទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ហើយបន្ទាប់មកបើសិនជាអ្នក ជាផ្នែកមួយ។ បើអ្នកជាកូនរបស់ព្រះ នៅក្នុងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ តើអ្នកអាចបដិសេធព្រះបន្ទូលដោយរបៀបណា? តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចធ្វើឲ្យអ្នកជឿលើគោលលទ្ធិដែលអ្នកត្រូវតែធ្វើអ្វីមួយដូចនេះនៅពេលដែលព្រះគម្ពីរ

បាននិយាយអ្វីផ្សេងទៀត? "យើងត្រូវតែចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយធ្វើ*ការនេះ* ឬ *ការនោះ*" នៅពេលដែលព្រះគម្ពីរប្រាប់អ្នកយ៉ាងច្បាស់អំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ? ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលអ្នកឃើញ ហើយអ្នកលោតចូលទៅក្នុងវា អ្នកនឹងត្រូវនៅជាមួយវា។ គ្រាន់តែរក្សាដំណើរឆ្ពោះទៅមុខ ហើយរីកចំរើនឡើង។

ដូចជា—ដូចជា—មេរោគដែលចូលមកក្នុងស្បូនរបស់ស្ត្រីម្នាក់ដែលមានស៊ុត។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលស៊ុតចាប់ផ្ដើមលូតលាស់ និងចាប់ផ្ដើមនាំយកមេរោគ វាមិនមែនជាមេរោគរបស់មនុស្សទេ ហើយជាមេរោគសត្វឆ្កែ និងសត្វគោ។ វាដាក់គ្រប់មេរោគរបស់មនុស្ស។

81 ហើយនៅពេលដែលកូនរបស់ព្រះ នៅពេលដែលបានតំរូវទុកជាមុន...នោះជាពាក្យអាក្រក់ដែលត្រូវប្រើ ប៉ុន្តែវាជាព្រះ។ នេះគឺជាព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ។ ការដឹងជាមុននៃព្រះអាចកំណត់ទុកជាមុន បានធ្វើឲ្យអ្វីគ្រប់យ៉ាងដំណើរការដើម្បីកិត្តិនាមរបស់ទ្រង់។ នៅពេលគ្រាប់ពូជតំរូវទុកជាមុន ដែលអ្នកត្រូវក្លាយជា ហើយព្រះបានហៅអ្នក ហើយឥន្ទ្រីតូចនៃគ្រាប់ពូជនៅទីនោះឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ វានឹងសាងសង់នៅលើកំពូល ពាក្យមួយនៅលើកំពូលមួយផ្សេងទៀត នៅលើកំពូលមួយផ្សេងទៀត។ វានឹងមិនលាយជាមួយគោលលទ្ធិណាមួយទេ។

82 សូមកត់សម្គាល់។ "នៅក្នុងច្រកទ្វារទាំងនេះ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ពួកគេគួរញ៉ាំខូសឺថ្មី។ នៅទីនោះនឹងមិនមានតំបែណាមួយក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ អស់រយៈប្រាំពីរថ្ងៃ។" តើមែនទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"] ។ សម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ គ្រានោះគ្មានអ្វី គ្មានដំបែរ គ្មានគោលលទ្ធិ គ្មានអ្វីបន្ថែមទេ។ វាត្រូវតែជានំប៉័ងឥតតំបែពិត។ "គ្មានដំបែរណានៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយ។" គ្រាន់តែជាដំបែ ព្រះបន្ទូលខ្លួនឯង គឺជាតែមួយគត់។ ហើយព្រះបន្ទូលនោះគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះត្រឡប់ជាសាច់ឈាម នៅក្នុងបុគ្គលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលនោះគឺជាច្រកទ្វារ។ "មានច្រកទ្វារដែលខ្ញុំបានជួបទ្រង់ នៅក្នុងការថ្វាយបង្គំ នៅពេលអ្នកធ្វើតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ។"

83 ដូច្នេះហើយ បើសិនជាបងប្អូន នៅយប់នេះ សូមមកនិយាយថា "ខ្ញុំសូមថ្វាយជីវិតរបស់ខ្ញុំដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ" ហើយអ្នកមិនដែលទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ សូមចូលមក។ អ្នកត្រូវតែធ្វើវា។ អ្នកត្រូវតែរីកចម្រើន។ សុំព្រះឲ្យដាក់

ព្រះបន្ទូលនៅលើកំពូលព្រះបន្ទូល ដូចនោះ រហូតទាល់តែអ្នកបានក្លាយជាកំពស់នៃកូនប្រុសរបស់ព្រះឬក៏កូនស្រីរបស់ព្រះ។

យកអ្វីៗក្នុងលោកិយ? យ៉ូហានទី១និយាយថា "បើអ្នកស្រឡាញ់លោកិយ ឬអ្វីៗនៅក្នុងលោកីយនេះ នោះគឺដោយសារតែសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ មិនបាននៅក្នុងអ្នកឡើយ។" អ្នកត្រូវបានបញ្ឆោត។ អ្នកបានទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់របស់លោកិយនៅទីនោះ ហើយវាបានបោកបញ្ឆោតអ្នក អារក្សមាន ដោយការដាក់នៅលើទីនោះ ហើយបង្ហាញ។ ឃើញទេ? អ្នកមិនអាច...មែនហើយ អ្នកមិនអាចយកព្រះបន្ទូលព្រះណាមួយចេញពីព្រះគម្ពីរបានទេ។

តើអ្វីដែលបណ្តាលឲ្យមានអំពើបាបដំបូង? មិនមែនដោយគ្រាន់តែជាចំណុចដ៏ធំមួយកុហកទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែនាងអេវ៉ាបានយល់ខុស ហើយអារក្សបានធ្វើដល់នាង ពាក្យមួយ។ ពាក្យមួយម៉ាត់បានបំបែកខ្សែសង្វាក់ ហើយបានបដិសេធមិនយកព្រះបន្ទូលមួយ។ នោះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកនៅកណ្តាលព្រះគម្ពីរ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មនុស្សមិនរស់ដោយសារនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះបន្ទូលទាំងអស់ដែលចេញមកពីព្រះឱសរបស់ព្រះ។" នោះជាព្រះបន្ទូលទាំងមូលរបស់ព្រះ។ អ្នកជឿថា*នោះ*គឺជាការបើកសម្តែងរបស់ទ្រង់? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"] ព្រះបន្ទូលទាំងមូលរបស់ព្រះ។

បន្ទាប់មកនៅក្នុងវិវរណៈ២២ ព្រះយេស៊ូវបានមកឯយ៉ូហាន នៅលើកោះប៉ាត់ម៉ុស។ ហើយព្រះយេស៊ូវ "ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានចាត់ទេវតាមកឯខ្ញុំដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីរឿងទាំងនេះ" ឃើញទេ? "អ្នកណាដែលយកពាក្យមួយចេញពីនេះ ឬបន្ថែមពាក្យមួយទៅវា ខ្ញុំនឹងយកចំណែករបស់គាត់ពីសៀវភៅជីវិត។"

84 មិនមែនគ្រាន់តែនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។" នោះត្រឹមត្រូវហើយ។ បន្ទាប់មកបន្ថែមអ្វីដែលសេសសល់នៅលើវា។ អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំបានរាប់ជាសុចរិត។ ខ្ញុំប្រគល់ដៃខ្ញុំទៅបំរើ។ ខ្ញុំជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។" បន្ទាប់មកអ្នកត្រូវតែកើតជាថ្មី។ អ្នកត្រូវតែពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែរក្សាបន្ថែមទៀត នៅពេលអ្នកបន្តដំណើរទៅ។ អ្នកកំពុងតែរីកលូតលាស់ទៅជាកំពស់នៃបុត្រានិងបុត្រីនៃព្រះ។ ខ្ញុំអើយ!

ព្រះអាច រៀបចំយើង ហើយផ្តល់ឲ្យយើងដែលប្រាថ្នាចង់បាននៅក្នុងជីវិតរបស់យើង យើងចង់ឃើញអ្វីមួយ។ តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ នៅទីនេះប៉ុន្មាននាក់ចង់បានព្រះបន្ថែមទៀត? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"- Ed។] ហេតុអ្វីបានជាវាបង្ហាញថាមានច្រើនជាងនេះសម្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ? អ្នកកំពុងស្រេកឃ្លានវា។ ការឈឺចាប់របស់អ្នកកំពុងតែកើតឡើង។ ឃើញទេ? អ្នកត្រូវការបន្ថែមទៀត ដូច្នេះយើងអាចសប្បាយរីករាយ ហើយមានសេរីភាព និងល្អឥតខ្ចោះ។ យើងត្រូវតែធ្វើ។

85 ដូចជា ចំនុច—តូចៗ—នៃជីវិតគឺជា...នៅលើដើមទ្រូងនៃព្រះ ដូចជា ដើមនៃជីវិតគឺនៅក្នុង...នៅលើដើមទ្រូងរបស់ម្តាយ។ ព្រះកំពុងលូតលាស់ និងទៅ ទៅហើយ ដើម្បីរៀបចំកន្លែងសម្រាប់ពួកយើង កន្លែងដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចជាមួយទ្រង់។ មិនមែនជាកន្លែងដែលមានមន្ទីរព្យាបាលរោគពិស ដែលមានសេចក្តីស្លាប់ អំពើបាប អំពើផិតក្បត់ និងអ្វីដែលមាននៅលោកិយនៅទីនេះ។ បើចិត្តរបស់អ្នកនៅលើនោះ វាបង្ហាញថាវាមិនដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះទេ។ ឃើញទេ? អ្នកកំពុងឆ្ពោះទៅ។ អ្នកទទួលបានការបំភាន់ផ្លូវចិត្ត។

អ្នកគ្រាន់តែចូលរួមក្នុងព្រះវិហារហើយនិយាយថា "ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់នេះ។ ម្តាយរបស់ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់នោះ។" នោះអាចជាការពិតនៅក្នុងថ្ងៃម្តាយរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែយើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃមួយផ្សេងទៀត។

86 សាររបស់វេស្លីនឹងមិនដែល...គាត់មិនអាចទទួលលូធ័រ។ លោកលូធ័របានជឿនៅក្នុងយុត្តិកម្ម ប៉ុន្តែលោកវេស្លីជឿលើការធ្វើឲ្យបរិសុទ្ធ។ ពួកពេនទេកុស្តចូលមកពួកគេមិនចូលមកជាមួយ គេមិនទទួលយកយុត្តិកម្ម ឬការធ្វើឲ្យបរិសុទ្ធទេ។ ពួកគេ វាជាពេលវេលាសម្រាប់ការស្តារឡើងវិញនូវអំណោយ។ ឥឡូវនេះ យើងនឹងចេញពីការនោះ។ ឃើញទេ?

ដំណាក់កាលទាំងបីនៃ—វល្លិនឹងមកដល់។ ដំបូងវាមានតិចតួច គឺលូធ័រឡើងមក ពីការកែប្រែ។ ត្រឹមត្រូវ។ នោះគឺជាស្រមោលមួយ។ មើលទៅធម្មជាតិ។ ព្រះជាម្ចាស់ហើយនិងធម្មជាតិធ្វើនៅក្នុងនិរន្តភាព ដោយសារតែព្រះគឺនៅក្នុងធម្មជាតិ។ ឃើញទេ? ការមកបន្ទាប់គឺ រំយោលផ្កា លំអង ជំនាន់មេតូឌីស។ បន្ទាប់មកពួកពេនទេកុស្ត អូ! ខ្ញុំអើយ ពិតជាល្អឥតខ្ចោះណាស់ ឃើញទេ គ្រាប់ស្រូវសាលីមើលទៅដូចជាស្រូវសាលីល្អឥតខ្ចោះ គ្រាប់ស្រូវសាលី។ បើក

វាឡើងមក មិនឃើញមានស្រូវសាលីនៅទីនោះទេ។ វាជាសំបក ដែលជានាវារបស់វា ប៉ុន្តែជីវិតកំពុងធ្វើការងារ។ ឃើញទេ?

87 ពួកគេបានត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះនៅក្នុងសម័យលូទ័រហើយបានទទួលយកលូទ័រ។ ជីវិតនោះមកតាម ប៉ុន្តែវាបានទៅហើយដាក់ជានិកាយ។ រឿងដំបូងដែលអ្នកបានដឹង គ្រាន់តែក្លាយជានិកាយដែលចុងបញ្ចប់ត្រូវដុត។ ឃើញទេ? ស្រមោលមួយបានកន្លងទៅ គឺគ្រាន់តែជាសំបក។ ពួកគេខ្លះនៅតែព្យាយាមនៅក្នុងនោះ ក្នុងសំបកចាស់នោះ មិនស្គាល់អ្វីសោះអំពីព្រះ សេចក្តីស្លាប់។ ពួកគេនិយាយថា "មែនហើយ មើល យើងជាស្លឹក។ យើងគឺជាលោកលូទ័រ។" នោះជាការពិត។ ប៉ុន្តែរកមើលកន្លែងវានៅពេលនេះ។ ឃើញទេ?

"យើងគឺជាមេតូឌីស"

ហើយសូម្បីតែ "យើងជាពួកពេនទេកុស្ត" ប៉ុន្តែចូរមើលពួកពេនទេកុស្តចុះ ត្រជាក់ហើយផ្លូវការវាទទួលបានប៉ុណ្ណា របៀបដែលគ្រប់គ្នាដើរចេញ។ ឃើញទេ? វាគឺជាអ្វី? វាជាសំបកនៃពូជពិត។ ឃើញទេ? អ្នកដទៃទាំងអស់នេះគឺជាសំបក ប៉ុន្តែបានចូលក្នុងនិកាយ។ បើអ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំជាពួកពេនទេកុស្ត" នោះមិនមែនមានន័យទេចំពោះព្រះ ជាងអ្នកនិយាយថាអ្នកគឺជារ៉ូមកាតូលិក ឬសាសន៍យូដា។ ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកអាច។

88 អ្នកត្រូវតែកើតមក គឺជាជីវិតដែលចូលមកតាមរយៈសំបកនោះ។ កុំនៅជាប់នឹងដើម។ កុំនៅជាប់នឹងគ្រាប់ពូជ។ ចូរចេញទៅក្នុងផ្នែកដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។

89 ឥឡូវ ចូរចាំ ហើយរាល់ការកែប្រែឡើងវិញដែលយើងរាល់គ្នាមាន លូទ័រជាដើម នៅក្នុងបីឆ្នាំដែលពួកគេបានរៀបចំ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ គ្រប់ការរីកដុសដុលបាននាំអង្គការមួយក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំ។

សូមគិតពីរយៈពេលដែលវាបានកើតឡើង អស់ប្រមាណម្ភៃឆ្នាំ ហើយគ្មានអង្គការ។ ហេតុអ្វី? វាជាគ្រាប់ពូជ ដែលនឹងមក នៅក្រោមសំបកអង្កាម។ *ដូចនេះ*។ ដាក់ផ្តេកចេញ ឥឡូវនេះវាត្រូវតែដាក់នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះរាជបុត្រា ដើម្បីចូលទៅក្នុងគ្រាប់ពូជដ៏រុងរឿងដូចជាមួយដែលបានចូលទៅដំបូង។ វិហារពិតដែលបានចុះទៅ ដំបូង ត្រូវបានមកត្រឡប់មកវិញតាមរយៈស្រមោល ដើម្បីចេញមកព្រះវិហារមួយផ្សេងទៀត នៅពេលដែលផ្សំមកដើម្បីជ្រើសរើសវាឡើង។ ជីវិតដែល

បានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងលោកលូទ័រ ជីវិតដែលបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងមេតូឌីស ជីវិតដែលបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងពួកពេនទេកុស្ត នឹងចូលទៅក្នុងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ។ វានឹងចូលទៅក្នុងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ហើយចេញទៅ បង្កើតជារាងកាយដ៏ឥតខ្ចោះនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

90 ដូចជាព្រះអាទិត្យរះឡើង ក្នុងវេលាថ្ងៃ។ អ្នកមិនអាចមើលទៅធម្មជាតិទេ លើកតែវាថ្លែងទីបន្ទាល់នៃព្រះ។ អ្នកមិនត្រូវការសូម្បីតែព្រះគម្ពីរ ដើម្បីដឹងថាមានព្រះ។ ទារកតូចកើតមក ទារកខ្សោយម្នាក់។ ម៉ោងប្រហែលប្រាំពីរ ចាប់ផ្តើមទៅសាលា។ ម៉ោងដប់ឬដប់មួយវាចេញ។ ម៉ោងដប់ពីរម៉ោងវាពេញកម្លាំងរបស់ខ្លួន។ ម៉ោងបីរសៀលវាចាប់ផ្តើមចាស់។ ម៉ោងប្រាំពីរឬប្រាំបី ប្រាំមួយ...ប្រាំឬប្រាំមួយពេលរសៀល នាងចាប់ផ្តើមឈប់។ វាស្លាប់។ តើនោះជាទីបញ្ចប់របស់វាទេ? ទេ។ វាបានរស់ឡើងវិញម្តងទៀតនៅវេលាព្រឹក។ ជីវិត ការស្លាប់ ការបញ្ចុះព្រះសព ហើយការរស់ឡើងវិញ!

91 មើលស្លឹកដែលបានមកនៅលើដើមឈើ។ វាបានភ្ជាប់មកជាស្លឹកល្អ។ នាំចេញជាម្លប់ បញ្ចេញផ្លែរបស់វា។ បន្ទាប់មក រឿងដំបូងដែលអ្នកបានដឹង រដូវស្លឹកឈើជ្រុះបានមក វាយប្រហារវា ការស្លាប់ រត់ចូលទៅក្នុងឫសទៅក្នុងដីម្តងទៀត។ តើនោះជាទីបញ្ចប់របស់វាទេ? និទាឃរដូវបន្ទាប់ នាងមកម្តងទៀត ថ្លែងទីបន្ទាល់។ អូ! នោះហើយជាជីវិតអច្ឆរិយ។

ប៉ុន្តែបងប្រុស បងស្រី យើងបានទទួលជីវិតអស់កល្ប។ យើងបានទទួលជីវិតអស់កល្បតាមរយៈអង្គដ៏អស្ចារ្យនេះដែលបានយាងមក បានចេញទៅអាចរៀបចំរាងកាយយើង។ ហើយការឈឺចាប់ទាំងនេះដែលយើងមាន ដូចជាស្ត្រីមានអារម្មណ៍ថ្កោលទោសចំពោះអ្វីដែលអ្នកធ្វើ អ្នកជាបុរសដែលជាប់នៅថ្នាក់សិក្ខាសាលាគោលលទ្ធិនិងអ្វីផ្សេងៗទៀត អ្នកទាំងអស់គ្នាចង់និយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំសូត្រគោលលទ្ធិនេះ។ ខ្ញុំធ្វើ*បែបនេះ*" ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុងអ្នក នៅពេលដែលអ្នកឃើញភ្នែកងងឹតបានបើកឡើង មនុស្សថ្លង់—...ខ្វាក់។ រឿងទាំងអស់នេះដែលបានសន្យា។ សូមមើលព្រះបន្ទូលបានអធិប្បាយនៅក្នុងអំណាចរបស់វា។ សូមមើលស្ត្រីពេស្យានៅតាមផ្លូវ បានធ្វើឲ្យស្ត្រីម្នាក់។ សូមមើល—មើលអ្នកប្រមឹកម្នាក់ដែលចេញមកពីទីនោះ។ ហើយក្លាយជាពួកបរិសុទ្ធដ៏ពិតនៃព្រះ។ របស់ខ្ញុំ! ឃើញទេ? មានអ្វីមួយជីវិតនៅទីនោះ។ ហើយអ្នកចាប់ផ្តើមមាន

អារម្មណ៍ថា "មែនហើយ ខ្ញុំប្រហែលជាមិនត្រូវធ្វើបែបនេះទេ។" ប៉ុន្តែ សូមមើល វាជាអ្វី វាគឺជាអ្វីដែលរាងកាយរបស់អ្នកត្រូវការ។ "មក"។ ប៉ុន្តែព្រះមានរីតាមិន នៅ*ទីនេះ*សម្រាប់គ្រប់ទាំងរូបកាយ។ ព្រះយេស៊ូវបានទៅរៀបចំកន្លែងទុកជាមុន នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះជាម្ចាស់។ បាទ កូនតូច ប្រុសស្រីនៃព្រះ។

92 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានសុំតែមួយប៉ុណ្ណោះ នៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់ទ្រង់ ទៅកាន់ព្រះវរបិតា។ អ្នកដឹងថានោះជាអ្វី? គឺជាការមួយបន្ទាប់ពីការថ្វាយ យញ្ញបូជារបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានធ្វើនៅលើផែនដី ជីវិតដែលទ្រង់រស់នៅតាមផ្លូវ ដែលទ្រង់បានដើរ។ ទ្រង់បានសូមសម្រាប់រឿងមួយ "កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ ពួកគេ ក៏អាចទៅដែរ។" ទ្រង់បានស្នើសុំសេចក្តីប្រកប។ នោះហើយជារឿងតែមួយគត់ ដែលទ្រង់បានសុំព្រះវរបិតានៅក្នុងការអធិស្ឋាន ភាពជាដៃគូជារៀងរហូត។ បើអ្នក ចង់អានរឿងនេះនៅក្នុងគម្ពីរយ៉ូហាន១៧ ខ ២៤។ តើយើងគួរប្រាថ្នាចង់បានទ្រង់ ប៉ុណ្ណាទៅ? ប្រសិនបើទ្រង់ចង់...

ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។ បើអ្នកពិតជាកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនោះ មានន័យ គ្រប់យ៉ាងសម្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ? វាមិនមែនជាសៀវភៅក្បួនមួយចំនួនទេ។ អ្នក មិនរស់ក្នុងច្បាប់និងអ្វីផ្សេងៗទៀតទេ។ អ្នករស់នៅដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ គឺជា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។

93 ខ្ញុំតែងតែនិយាយបែបនេះ។ ក្នុងនាមជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ខ្ញុំនឹងទៅបរ ទេស។ ចុះបើខ្ញុំនាំប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំទៅក្នុង កូនៗរបស់ខ្ញុំថា "ឥឡូវនេះមើលមកណេះ កូនៗអើយ! ស្តាប់នៅទីនេះ លោកស្រីប្រាណហាំ! ខ្ញុំជាប្តីរបស់អ្នក។ អ្នកមិនត្រូវ មានប្តីផ្សេងទៀតឡើយ ខណៈពេលដែលខ្ញុំទៅបាត់។ បើអ្នកមាន ខ្ញុំនឹងជៀស្បែក អ្នកនៅពេលខ្ញុំត្រលប់មកវិញ?" អ៊ូហ៊ូ។ ឃើញទេ?

ចូរស្ទាបជើងរបស់ខ្ញុំថា "កូនអើយ! ចូរស្តាប់អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយផង!"

"បាទហ្នឹងហើយ បាទប៉ា បាទប៉ា បាទ។"

"តើលោកអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំបានលាន់ឮអំពើទុច្ចរិតមួយដែរឬ? ឃើញទេ?" ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ តើមិនមែនជាផ្ទះឬ?

ឥឡូវនេះចុះបើនាងនិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ្នកតាមរយៈហ្នឹង? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ ប្រាប់អ្នកអ្វីមួយ។ លោកប្រាណហាំ ខ្ញុំជាប្រពន្ធរៀបការស្របច្បាប់របស់អ្នក! អ្នក

មិនត្រូវមានមិត្តភក្តិស្រីៗណាផ្សេងទៀតទេនៅពេលដែលអ្នកទៅ ដូចគ្នា" ឥឡូវនេះ តើវាមិនមែនជាផ្ទះទេឬ? ឥឡូវនេះវានឹងមានអ្វីមួយ។

យើងមិនធ្វើដូច្នេះទេ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់នាង ហើយនាងស្រឡាញ់ខ្ញុំ។ នៅពេលនាងដឹងថាខ្ញុំនឹងទៅ នាងដឹងថាខ្ញុំមិនទៅទេបើព្រះអម្ចាស់មិនហៅខ្ញុំឲ្យទៅ។ យើងក្រាបចុះក្រោមនៅលើកំរាលឥដ្ឋ ហើយយកកូនៗនៅជុំវិញ។ យើងអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំនិយាយថា "ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមមើលថែរក្សាដៃគូរ និងកូនតូចរបស់ទូលបង្គំផង។" ពួកគេនិយាយថា "ព្រះអង្គអើយ សូមថែរក្សាប៉ាប៉ា នៅពេលយើងចេញទៅខណៈពេលដែលគាត់ទៅ។" ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលណាយើងទៅ...

94 ឥឡូវនេះ ចុះបើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីខុសនៅទីនោះ? ចុះបើខ្ញុំធ្វើដូច្នេះ? បំពាន ធ្វើអ្វីខុស? ហើយខ្ញុំបានត្រឡប់មកវិញ ជួបប្រពន្ធក្រីក្រតូចរបស់ខ្ញុំ ឈរនៅទីនោះ ហើយសម្លឹងមើលមុខជ្រួញរបស់នាង ហើយសក់របស់នាងប្រែទៅជាពណ៌ប្រផេះ ខ្ញុំបានដើរឡើងហើយនិយាយថា "អូនសម្លាញ់ បងចង់ប្រាប់អូនរឿងមួយ។ អូនដឹងទេថាបងស្រលាញ់អូន។"

"ប្រាកដណាស់ ប៊ីល អូនដឹងថាបងស្រឡាញ់អូន។"

95 "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ ខ្ញុំបានយកក្មេងស្រីខ្លះមកផ្ទះ។" ខ្ញុំ—ខ្ញុំនិយាយថា "អ្នកនឹងអត់ទោសឲ្យខ្ញុំឬទេ?" ខ្ញុំជឿថានាងនឹង។ ខ្ញុំពិតជាធ្វើបាន។ ប៉ុន្តែតើខ្ញុំនឹងធ្វើដូច្នេះទេ? ពេលខ្ញុំមើលទៅ ឈរនៅទីនោះ ឃើញសក់ពួកគេប្រែជាពណ៌ប្រផេះ ហើយដឹងថានាងបានឈរនៅចន្លោះខ្ញុំនិងសាធារណជន ហើយខ្ញុំដឹងថាប្រពន្ធពិតប្រាកដជាអ្វី តើខ្ញុំអាចធ្វើបានទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំស៊ូស្លាប់ជាជាងការធ្វើទុក្ខដល់នាង។ ខ្ញុំនឹង។

ហើយបើសិនដូច្នោះ ខ្ញុំស្រលាញ់ចូលចិត្តភរិយាខ្ញុំ តើខ្ញុំស្រលាញ់ព្រះខ្លាំងជាងនេះទៅទៀតជាក្តីស្រឡាញ់អាកាប៉េទៅព្រះប៉ុណ្ណា! អូ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើឲ្យទ្រង់ឈឺចាប់អ្វីសោះឡើយ។ ពិតណាស់មិនមែនទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ខ្ញុំចង់ធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់ចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើ។ ខ្ញុំចង់ដោះស្រាយគ្រប់ពាក្យទាំងអស់ដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល មិនថាលោកិយនិយាយអ្វីទេ។ ពួកគេ ពួកគេនឹងមិនជឿវាទេ។ ខ្ញុំចង់ដឹងអ្វីដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលឲ្យខ្ញុំធ្វើ។ ហើយបើខ្ញុំខ្វះអ្វីមួយខ្ញុំចង់ឲ្យទ្រង់ធ្វើវាចំពោះខ្ញុំ។ ហើយរស់សម្រាប់ទ្រង់រក្សាខ្លួនយើងពីលោកីយ។

96 រាងកាយនៅលើផែនដីចាស់នេះបានទទួលរបស់ខ្លួន...អនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នក។ រាងកាយនៅលើផែនដីនេះដែលអ្នកគិតច្រើនពីវា ដូចពួកហូលីវូដ។ នោះបានខិតចូលជិត។ វានឹងមិនមានច្រើនទៀតទេ។ អ្នកចងចាំ។ អ្នកបានឮទំនាយឃើញទេ ព្រះអម្ចាស់បានផ្ដល់ឲ្យខ្ញុំ "វានឹងនៅក្រោម។" បាទមែនហើយ។ ចំណាំ។ វានិងបែបនោះ។ អ្នកចាំតែមើលទៅ។ ឥឡូវនេះ វាមិនដែលប្រាប់ខ្ញុំអ្វីខុសឡើយ។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់វាទៅនរណាម្នាក់ដែលចង់និយាយ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាពេលណាឬកន្លែងណាទេ ប៉ុន្តែនាងបានធ្វើ។ ការជំនុំជំរះកាត់ក្ដី។ មិនមានការប្រោសលោះសម្រាប់វាទេ។ វាបានកន្លងផុត។ ឃើញទេ?

97 ឥឡូវនេះកត់សម្គាល់ការនេះ។ រស់សម្រាប់ទ្រង់រក្សាខ្លួនយើងពីលោកីយ។ ឥឡូវនេះមើល។ អ្នកមើលទូរទស្សន៍មានបងប្អូនស្រីខ្លះហើយអ្នកចុះទៅនៅទីនេះ អ្នកចង់បានស្ត្រីវ័យក្មេង។ អ្នកនៅក្មេង។ ខ្ញុំដឹង។ ប៉ុន្តែអ្នកគឺជាគ្រីស្ទាន។ ឃើញទេ? អ្នកខុសគ្នា។ អ្នកមិនចង់ធ្វើដូចជាលោកិយ។ អ្នកស្រឡាញ់លោកិយ។ វាមិនមែនតែអ្នកដែលក្មេងទេ។ អ្នកខ្លះចាស់។ ឃើញទេ? ប្រសើរណាស់ នោះជាអ្វី? ឃើញទេ? អ្នកមើលទូរទស្សន៍ អ្នកចូលទៅហាងនោះ អ្នកឃើញសំលៀកបំពាក់ចាស់ៗទាំងនេះ ដែលស្ត្រីស្លៀកពាក់។ នោះគឺជាមនុស្សដែលមិនគោរពព្រះ។

តើអ្នកដឹងពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃជំនុំជំរះឬទេ? អ្នកអាចនឹងមានគុណធម៌ដល់ប្ដីរបស់អ្នកដូចដែលអ្នកអាចធ្វើបានដែរ ប៉ុន្តែនៅក្នុងថ្ងៃនៃការជំនុំជំរះអ្នកនឹងត្រូវឆ្លើយសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកដែលមើលទៅស្ត្រីហើយប្រាថ្នាចង់បាននាង នោះបានប្រព្រឹត្តកំផិតជាមួយនាងរួចហើយនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់គាត់។" អ្នកណាត្រូវស្ដីបន្ទោស? អ្នក។ ឃើញទេ? អ្នកបានបង្ហាញខ្លួនអ្នក ពួកគេស្លៀកខ្លី។

ស្ត្រីម្នាក់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ កាលពីពេលមុនថា "ខ្ញុំមិនស្លៀកពាក់ខ្លីទេ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំសូមអរគុណព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ការនោះ។ ខ្ញុំពាក់ស្លៀកខោ។"

98 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះកាន់តែអាក្រក់។" នោះកាន់តែអាក្រក់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

99 អ្នកមិនអាចទិញសំលៀកបំពាក់ ពិបាក សម្រាប់ស្ត្រី។ នាងនិយាយថា ស្ត្រីម្នាក់និយាយថា "មែនហើយអ្នកនិយាយត្រូវ 'អ្នកមិនអាច។ អ្នកមិនអាចទិញវា

បានទេ។˝ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែលក់ទំនិញនិងមានម៉ាស៊ីនដេរ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះមិនមានលេសទាំងនោះទេ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

វាបង្ហាញថា ប្អូនស្រី។ ខ្ញុំជាបងប្អូនរបស់អ្នក។ ហើយខ្ញុំគឺជាបាវបំរើដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលទទួលការឆ្លើយនៅរបារសាលដីកាសម្រាប់អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយនៅយប់នេះ។ ឃើញទេ? អ្នកនឹងឈរមានកំហុស នៃការផិតក្បត់ ដោយសារតែសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានចេញពីចិត្តរបស់អ្នក។ អ្នកនៅតែទៅព្រះវិហារ។ អ្នកប្រហែលជានៅតែរាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ អ្នកនៅតែអាចនិយាយភាសាដទៃបាន។ ហើយរឿងពួកគេគឺល្អ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាវានៅឡើយទេ។ អត់ទេ។

100 ចូរចាំថា ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ˶នៅថ្ងៃចុងក្រោយនឹងមានព្រះគ្រិស្ទក្លែងក្លាយ˝ មិនមែនជាព្រះយេស៊ូវទេ។ ពួកគេនឹងមិនឈរនៅទីនោះទេ។ ប៉ុន្តែ ˶ព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ˝ អ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំងក្លែងក្លាយ។ ពួកគេពិតជាបានចាក់ប្រេងតាំងព្រះវិញ្ញាណដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយនៅតែមិនពិត។ ឃើញទេ? មានពីរ...

101 មានមនុស្សបីនាក់ក្នុងចំនោមអ្នក។ នៅខាងក្រៅគឺជារូបកាយ។ អ្នកមានញាណប្រាំ ដែលអ្នកទាក់ទងផ្ទះនៅលើផែនដីរបស់អ្នក។ នៅខាងក្នុងគឺវិញ្ញាណ។ មានញាណប្រាំនៅទីនោះ ក្ដីស្រឡាញ់និងមនសិការ ជាដើម អ្នកទំនាក់ទំនង។ ប៉ុន្តែខាងក្នុងនោះគឺជាព្រលឹង។

102 សូមចាំថា ˶ភ្លៀងធ្លាក់ចុះមកលើមនុស្សសុចរិតនិងមនុស្សទុច្ចរិត˝ ភ្លៀងដែលនឹងធ្វើឲ្យគ្រាប់ស្រូវសាលីមួយដុះលូតលាស់ក៏ធ្វើអោយស្រងែដុះលូតលាស់ដែរ។ ឃើញទេ? តើវាគឺជាអ្វី? នៅខាងក្នុងនៃពូជនោះគឺជាលក្ខណៈធម្មជាតិ ហើយជាធម្មជាតិបង្ហាញ បង្ហាញខ្លួនវាផ្ទាល់។ វាអាចឈរនៅចំការដូចគ្នា នៅទីនោះជាមួយស្មៅនេះ។ ស្មៅនិងស្រូវសាលីឈរជាមួយគ្នាអរសប្បាយជាខ្លាំង។ក្បាលរបស់វាចុះ។ វាស្រេកឃ្លានទឹកភ្លៀង។ នៅពេលភ្លៀងធ្លាក់មក ស្មៅអាចស្រែកខ្លាំងដូចស្រូវសាលីដែរ។ ˶ប៉ុន្តែដោយផលផ្លែរបស់ពួកគេអ្នកនឹងស្គាល់ពួកគេ។˝ ឃើញទេ?

103 គ្រីស្ទាន ខ្ញុំប្រហែលជាមិនឃើញអ្នកម្ដងទៀតទេ។ សូមមើល វារាប់ឆ្នាំចាប់តាំងពីខ្ញុំបាននៅទីនេះ។ ប្រហែលជាមិនអាចជួបអ្នកម្ដងទៀតបានទេ។ បំពេញដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ សូមមើលនៅក្នុងកញ្ចក់។

ដូចជាក្មេងប្រុសតូចនៅពេលមួយ ដែរបានចេញទៅក្រៅនៅក្នុងប្រទេសមិនដែលឃើញកញ្ចក់។ គាត់បានមកផ្ទះរបស់—មីងរបស់គាត់។ គាត់បានចាប់ផ្ដើមដើរបោះជំហាន។ គាត់បានឃើញកញ្ចក់មួយ ហើយគាត់បានឃើញក្មេងប្រុសតូចម្នាក់នៅក្នុងកញ្ចក់។ គាត់នៅតែបន្តដើរលេង។ ហើយ—ហើយគាត់បក់ដៃនិងក្មេងប្រុសតូចនោះ ហើយក្មេងតូចនោះបក់ដៃដែរ។ ហើយគាត់បានបន្តសម្លឹងមើល។ គាត់មិនដែលឃើញខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ក្នុងកញ្ចក់ទេ។ ដូច្នេះនៅពេលដែលគាត់ចូលទៅជិត គាត់បាននិយាយថា "ម៉ាក់ នោះជាខ្ញុំ!"

104 តើអ្នកមើលទៅនៅក្នុងកញ្ចក់របស់ព្រះយ៉ាងដូចម្ដេច? តើវាឆ្លុះបញ្ចាំងពីបុត្រាឬជាបុត្រានៃព្រះ? តើមានអ្វីមួយ ដែលអ្នកឮទេ? តើវាធ្វើឲ្យអ្នកស្អប់បុរសម្នាក់ដែលនិយាយពីវាទេ? ឬ តើមានអ្វីដែលទាញអ្នក និយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាបុរសម្នាក់នោះនិយាយត្រូវពីព្រោះនោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ" នោះ ហើយជារឹតតាមីនដែលត្រូវការសម្រាប់រាងកាយនេះដែលបានតែងតាំងឡើងដើម្បីឲ្យមាននៅទីនោះ ផ្ទះមួយផ្សេងទៀតដែលនឹងត្រូវការនៅពេលដែលអ្នកទៅនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? "ផ្ទះនេះបើយើងមានដីមួយ។"

105 ឥឡូវសូមចាំថា យើងគិតច្រើនណាស់ពីរូបកាយនេះ។ យើងស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ជាច្រើននៅលើវា។ យើងធ្វើរឿងជាច្រើន ដែល មិនចាំបាច់ ផ្លាស់ប្ដូរហើយផ្លាស់ប្ដូរទៀត រឿងទាំងអស់នេះ។ ហើយ—អូ! គ្រាន់តែគ្រប់គ្នា។

គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឲ្យនរណាម្នាក់ចាប់ផ្ដើមអ្វីមួយ។ អ្នកគួរជំហានរបស់អ្នកពណ៌ក្រហមនិងមើលចននីសគួរពណ៌ក្រហមរបស់ពួកគេ។ អ្នកផ្លាស់ប្ដូរពីរ ឆេវរ៉ូលេត (Chevrolet) ទៅហ្វត (Ford) ហើយពួកគេមិនអាចឈរបានទេ។ វាជាពេលវេលាផ្គូផ្គង។ អ្នកអនុញ្ញាតឲ្យ...អ្នកអនុញ្ញាតឲ្យស្ត្រីម្នាក់មកព្រះវិហារមានទាំងមួកមួយចំនួននៅលើ មើលស្ត្រីគ្រប់គ្នាមានវា ជាពិសេសភរិយារបស់គ្រូគង្វាល សូមមើល គ្រាន់តែមើលអ្វីកើតឡើង។ ឥឡូវនេះ គឺជាការពិត។ នោះគឺជាសេចក្ដីពិត។ វាផ្គូរផ្គងពេលវេលា។ បងប្អូនអើយ វាគួរតែជាពេលវេលាដែលត្រូវគ្នា។ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាអ្វីៗគឺ—គឺសម្រាប់គោលបំណងមួយ។

ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអាវធំរបស់ខ្ញុំផ្ដុំខោរបស់ខ្ញុំទេ។ ហើយខ្ញុំមានពេលលំបាក។ ភរិយាឬកូនប្រសាស្រីខ្ញុំត្រូវប្រាប់ខ្ញុំ ក្រវ៉ាត់កប្រភេទណាដែលខ្ញុំគួរពាក់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាតើពួកគេផ្គូផ្គងគ្នាឬអត់ ទោះបីជាយ៉ាងណា។ ខ្ញុំចង់ឲ្យបទពិសោធរបស់ខ្ញុំ

ផ្ទុផ្គងនឹងព្រះបន្ទូលព្រះ។ នោះហើយជារឿង មូលហេតុនោះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំមានបំណងដើម្បីរស់នៅ មិនធ្លាក់ចុះនៅលើជ្រុងនៅក្បែរចននីស ប៉ុន្តែនៅឯសិរីល្អដែលជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងទៅរៀបចំកន្លែងយើង។ បាទ យើងចង់បាន។ បាទមែនហើយ។ រក្សាចេញពីទាំងអស់នេះ។

106 កន្លែងចាស់នៅលើផែនដីនេះ អ្នកដឹងថាវាគឺជាអ្វី? រាងកាយនេះគឺដូចជាសម្លៀកបំពាក់ចាស់ដែលអ្នកពាក់អាវដែលអ្នកធ្លាប់ពាក់។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះអ្នកមានមួយល្អប្រសើរជាងមុន អ្នកមិនប្រើវាទៀតទេ។ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី? អ្នកព្យួរវានៅក្នុងទូពីព្រោះអ្នកមានមួយល្អជាង។ អ្នកមានអាវប្រសើរជាងមុន។ វាទាន់សម័យជាងអាមួយ ដែលអ្នកធ្លាប់ស្លៀក។ តើអ្វីទៅ? វាគឺជាសម្លៀកបំពាក់នោះ។ អ្នកគឺជាអ្នកនៅខាងក្នុងនោះ។ សម្លៀកបំពាក់នោះបានធ្វើអ្វី? វាមានរូបភាពរបស់អ្នក។ឃើញទេ? ប៉ុន្តែអ្នកមិនត្រូវការវាទៀតទេឥឡូវនេះ។ អ្នកបានព្យួរវា។ នៅលើស្នូរ។

ហើយនោះជារបៀបនៃរាងកាយចាស់នេះ វាមានរូបភាពនៃស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាអ្នកទេ។ អ្នកស្ថិតនៅខាងក្នុងនៃរូបកាយនោះ។ អ្នកគឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគឺនៅខាងក្នុងនៃរូបកាយនោះ។ នោះហើយជាអ្វីធ្វើឲ្យខាងក្រៅចុះចូលដោយសារតែខាងក្នុងត្រូវបានទាញវា នាំយកនៅក្នុងបន្ទាត់ជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ខាងក្នុងអ្នកដោយខ្លួនឯង រូបកាយរបស់អ្នក។

រូបកាយនេះគ្រាន់តែជាសម្លៀកបំពាក់ចាស់ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយថ្ងៃណាមួយតើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីដល់វា? ដ្បិតអ្នកគ្រាន់តែ—នៅក្នុងសម្លៀកបំពាក់នេះមួយរយៈប៉ុណ្ណោះ។ នោះគឺដូចជាសំលៀកបំពាក់នៅលើផែនដី រាងកាយនេះ។ រាងកាយ—ពិតប្រាកដរបស់អ្នក គឺនៅខាងក្នុងនៃសម្លៀកបំពាក់ចាស់នេះដែលអ្នកហៅថាវីលៀមប្រាណហាំ ឬស៊ូស៊ីចូន ឬនរណាក៏ដោយ។ ឃើញទេ? ថ្ងៃណាមួយវានឹងត្រូវព្យួរនៅសាលប្រជុំចងចាំរបស់អ្នកនៅផែនដី។ អ្នកនឹងដាក់វានៅលើផ្នូរ ហើយអ្នកខ្លះនឹងដាក់ដុំថ្មខាងលើថា "នៅទីនេះគ្រូគង្វាលបោកប្រាស់*អញ្ចេះៗ* ឬលោកចន*អញ្ចេះៗ* ឬក៏*អញ្ចេះៗ*។" វានឹងកុហកនៅទីនោះជាការរំលឹកពីអ្នក។ មនុស្សគ្រាន់តែបានឃើញអ្នក*បែបនេះ*។ ហើយអ្វីដែលអ្នកមាន គឺជាអ្នកពិតប្រាកដ។ ប៉ុន្តែសម្លៀកបំពាក់ចាស់ ខ្លួនឯង វាគ្រាន់តែជា "រូបភាពនៃឋានសួគ៌ប៉ុណ្ណោះ។"

អូ មនុស្សអើយ តើអ្នកបានកក់ទុកមុនដើម្បីផ្លាស់ប្តូរខោអាវឬ? តើអ្នកបានធ្វើការកក់សម្រាប់ស្ថានសួគ៌ឬ? ចាំថាអ្នកត្រូវតែមានការកក់។ អ្នកមិនអាចចូលបានដោយគ្មានពួកគេ។

ខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់អ្នកនៅក្នុងភាសាទំនើបឥឡូវនេះអ្នកដឹងទេ។ ប្រសិនបើអ្នកទៅសណ្ឋាគារនិយាយថា "ខ្ញុំបាន..."

107 "តើអ្នកមានការកក់ទុកមុនទេ? ខ្ញុំសុំទោស។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានបំពេញ" អ្នកចេញក្រៅត្រូវរងា ដោយសារតែអ្នកបរាជ័យក្នុងការកក់។

ហើយបើសិនជាអ្នកមកដល់ទីបញ្ចប់នៃដំណើរជីវិតរបស់អ្នក ដោយគ្មានការកក់មុន នឹងគ្មាននរណាម្នាក់នៅទីនោះដើម្បីជួបអ្នកទេ។ អ្នកនឹងចូលទៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ចជាកន្លែងដែលមានការស្រែក ហើយយំសោក ខឹង សង្កៀតធ្មេញ។ អ្នកត្រូវតែ។ អ្នកមិនអាចចូលទៅក្នុងទីក្រុងបានទេ ដោយសារតែអ្នកមិនបានកក់មុន។ អ្នកត្រូវតែមានពួកគេ ចូលទៅក្នុងទីក្រុងដែលជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបានទៅដើម្បីរៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នក។ សូមចាំថា អ្នកត្រូវតែមានការកក់មុននិងសម្លៀកបំពាក់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ អ្នកមិនអាច។

108 នៅក្នុងគម្ពីរម៉ាថាយ ខ្ញុំបានអានបទគម្ពីរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំកំពុងមើលបទគម្ពីរម៉ាថាយ...២២:១ដល់១៤ ខ្ញុំមិនមានពេលអានវាទេ ព្រោះវាយឺតពេក។ ខ្ញុំបាននិយាយយូរពេក ដល់អ្នក។ ប៉ុន្តែសូមចាំថា ស្តេចបានបញ្ជូនចេញហើយបានធ្វើអាហារពេលល្ងាចមួយ។ ទ្រង់បានសម្លាប់សត្វទាំងអស់របស់ទ្រង់ ហើយ—បានជ្រើសយកតែធាត់ៗនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាង ទ្រង់បានរៀបចំអាហារល្ងាចដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយទ្រង់បានបញ្ជូនចេញ ហើយបានដេញថ្លៃមនុស្សជាច្រើនឲ្យចូលមក។

ម្នាក់បាននិយាយថា "មែនហើយ អ្នកដឹងទេ បន្ទាប់មកទៀត ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់*នេះ*។" "ហើយខ្ញុំបាន*អានេះ*" "ខ្ញុំត្រូវទៅឯកសិដ្ឋានរបស់ខ្ញុំ។" ហើយម្នាក់បានធ្វើរឿងជាច្រើន។ ហើយទ្រង់បានបញ្ជូនទៅម្តងទៀត ហើយពួកគេធ្វើបាបពួកគេយ៉ាងសាហាវ។ ហើយនៅទីបំផុត...នោះគឺជាជំនាន់យូដា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលសំដៅ។ ពួកគេមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលត្រូវធ្វើ។

បន្ទាប់មក នៅទីបំផុត ទ្រង់បញ្ជូនទៅ "ហើយនិយាយថា...ទៅ។ គ្រាន់តែមិន...គ្រាន់តែបង្ខំពួកគេឲ្យចូលមក ទៅតាមផ្លូវខ្ពស់ទាប ហើយនៅគ្រប់ទីកន្លែង

ហើយបង្ខំពួកគេឲ្យមក។″ បន្ទាប់មក ពួកគេបានកំណត់ថាផ្ទះរបស់ទ្រង់គឺជា... ពិធីជប់លៀងមង្គលការរបស់ទ្រង់ត្រូវបានកំណត់។ នឹងមានភ្ញៀវនៅទីនោះ។

ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បានរកឃើញមនុស្សម្នាក់នៅទីនោះដោយគ្មានសំលៀកបំពាក់អាពាហ៍ពិពាហ៍ឡើយ។ ទ្រង់ចង់កាន់ជាមួយខោអាវចាស់។ ហើយមើលទៅអ្វីដែលទ្រង់បាននិយាយ។ ″មិត្តអើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានអញ្ជើញអ្នកទៅពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ខ្ញុំហើយខ្ញុំបានអញ្ជើញអ្នកនិងផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវលិខិតអញ្ជើញឲ្យមក!″

109 ហើយបើអ្នកធ្លាប់នៅក្នុងទិសដៅ ដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅទីនោះជាច្រើនសារ វេលាអាហារពេលល្ងាចនោះនៅតែបន្តកើតឡើង។ កូនកំលោះ ដែល គាត់មានភ្ញៀវជាច្រើនដែលត្រូវទទួល។ ប្រហែលជា បងប្រុស កប់ ប្រហែលជាអ្នកបានមើលវានៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា។ ឃើញទេ? ពួកគេមានភ្ញៀវច្រើនណាស់ដែលទ្រង់នឹងសុំ។ និយាយបានថា ទ្រង់នឹងសុំភ្ញៀវសាមសិបនាក់។

ឥឡូវនេះ កូនកំលោះត្រូវផ្តល់អាវផាយឲ្យ។ ទ្រង់ត្រូវតែផ្តល់ ដូច្នេះហើយពួកគេមានមនុស្សឈរនៅមាត់ទ្វារ។ ហើយអ្នកឡើងមកជាមួយលិខិតអញ្ជើញរបស់អ្នក។ ទ្រង់ពិនិត្យលិខិតអញ្ជើញរបស់អ្នក ហើយពាក់សម្លៀកបំពាក់ឲ្យអ្នក។ ពួកគេមួយចំនួនគឺជាអ្នកមាន ហើយមួយចំនួនទៀតជាអ្នកក្រីក្រ និងមួយចំនួននៃពួកគេគឺខុសគ្នា ប៉ុន្តែពួកគេទាំងអស់មើលទៅដូចគ្នានៅពេលដែលពួកគេទទួលបានអាវទាំងនេះ។ ពួកគេទាំងអស់មើលទៅដូចគ្នា។

ហើយអ្នកត្រូវតែដូចគ្នា។ អ្នកនឹងមិនត្រូវបាននិយាយថា ″ខ្ញុំជាមេតូឌីសនៅ*ទីនេះ*។ ខ្ញុំគឺជាប្រេសប៊ីធើរៀននៅ*ទីនេះ*។″ អ៊ូ អត់ទេ។ អ្នកមិនចូលអញ្ចឹងទេនៅកន្លែងដំបូង។ ឃើញទេ?

លោកអ្នកត្រូវតែចូលមកតាមទ្វារ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា ″ខ្ញុំគឺជាទ្វារហ្វូងចៀម។″

″ខ្ញុំគឺជាពួកពេនទេកុស្ត ខ្ញុំ*អញ្ចេះ*។ ខ្ញុំ*អញ្ចោះ*។″ នោះមិនមានន័យអ្វីឡើយ។

អ្នកមកតាមទ្វារនោះ។ ហើយបើអ្នកមកតាមទ្វារនោះ អ្នកនឹងទទួលបានអាវ។

110 ហើយបុរសម្នាក់នេះ នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកចូលមកទីនេះដោយរបៀបណា? សម្លាញ់អើយ?" ឃើញទេ?

វាបានបង្ហាញថាគាត់បានឡើងមកតាមផ្លូវផ្សេងទៀត ហើយចូលមកតាមបង្អួចមួយ មកតាមផ្លូវក្រោយ ប៉ុន្តែមិនមែនតាមរយៈទ្វារទេ មិនមែនតាមរយៈទ្វារនោះទេ តាមផ្លូវដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងមក តាមរយៈការលះបង់អង្គទ្រង់ ថ្វាយអ្វីៗទាំងអស់ដល់ព្រះ ហើយដើរទៅកាន់ភ្នំកាល់វ៉ារីហើយត្រូវឆ្កាងជាមួយទ្រង់។ ហើយរស់ឡើងវិញម្តងទៀត ហើយពាក់សំលៀកបំពាក់របស់ទ្រង់និងការសុគតចំពោះអ្វីៗក្នុងលោកីយ។

111 "បើអ្នកស្រឡាញ់លោកីយ ឬរឿងទាំងឡាយនៃលោកិយ៍ នោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគឺមិននៅក្នុងអ្នកឡើយ។" ឃើញទេ? បើអ្នកនៅតែមានសេចក្តីស្រឡាញ់លោកីយ ចង់ធ្វើដូចលោកិយ ហើយធ្វើដូចលោកិយ អ្នកកំពុងព្យាយាម...អ្នក...នៅឡើយ អ្នកនៅក្នុងព្រះវិហារ ប៉ុន្តែស្មោនៅក្នុងបំណះជាមួយស្រូវសាលី ស្រែកជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត រីករាយជាមួយអ្នកដទៃទៀត។ ព្រះពរខាងវិញ្ញាណនៅចំពោះអ្នក។

អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំទាយ" កែផាសក៏ដូច្នោះដែរ។ បាឡាមក៏ធ្វើដូច្នេះដែរ។ នោះមិនមានអ្វីសោះ...

112 "ខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" នោះនៅតែមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវា។ នោះគ្រាន់តែជាកាដូខាងសាច់ឈាមប៉ុណ្ណោះសម្រាប់អ្នក។

អំណោយពិតប្រាកដគឺជាព្រលឹងខាងក្នុងរបស់អ្នក មើលថា ត្រូវបានកើតពីព្រះ ហើយដែលត្រួតត្រារឿងទាំងមូលទៅនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិងហឫទ័យនៃព្រះ។ ហើយនៅទីនោះអ្នកធំឡើង ឃើញទេ ហើយអ្នកជាកូនប្រុសនិងកូនស្រីនៃព្រះ។ អ្នកគឺជាកូនរបស់ព្រះ។ ហើយរឿងទាំងនេះ នៅពេលអ្នកមក...ដូចជាម្តាយដែរ ពេលនេះអ្នកស្ថិតនៅក្នុងពោះវៀននៃផែនដី ដែលកំពុងតែព្យាយាមចេញមក។ អ្នកជាកូនរបស់ព្រះ ចេញមកហើយអ្នកឃើញព្រះបន្ទូលចែងថា "ខ្ញុំគួរធ្វើបែបនេះ។ ខ្ញុំគួរតែកើតជាថ្មី។"

"មែនហើយ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារ" នោះមិនមានន័យអ្វីឡើយ។ ឃើញទេ?

"ខ្ញុំគឺជាមេតូឌីស ម្ដាយរបស់ខ្ញុំ។" នោះជាការល្អសម្រាប់ម្ដាយរបស់អ្នក។

113 "មែនហើយ ខ្ញុំគឺជាពួកពេនទេកុស្ដ។ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិ។" នោះ បើអ្នកមិនស្រប ជាមួយព្រះបន្ទូលទេ នោះគឺមានអ្វីខុសហើយ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មក អ្នកឃើញទេ ឪពុកពិតរបស់អ្នកមិនមែនជាព្រះទេ។ ឃើញទេ? ដោយសារ តែការចាប់ផ្ដើមពិតប្រាកដនៅក្នុងព្រលឹងអ្នក មុនពេលទីនោះជាវិញ្ញាណ នោះគឺជាព្រលឹងរបស់អ្នក។ ព្រលឹងនោះមិនមកពីព្រះទេ បន្ទាប់មកវាមិនមែនពូជរបស់ព្រះទេ។ អ្នកត្រូវបានគេបញ្ឆោត។ អ្នកស្ថិតនៅក្នុងបំណះនៃស្មៅហើយកត់ត្រា ផលផ្លែនៃស្មៅលោកិយចេញមក។ ការធ្វើសកម្មភាពដូចជាលោកិយ ស្រឡាញ់លោកិយ គឺដោយសារតែសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិននៅក្នុងអ្នកទេ។

114 ហើយឥឡូវនេះនឹងមានអ្នករើសតាំងក្លែងក្លាយនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ មិនមែនព្រះយេស៊ូវក្លែងក្លាយទេ។ ពួកគេនឹងមិនឈរនៅទីនោះទេ។ ប៉ុន្តែ អ្នករើសតាំង "ក្លែងក្លាយ"។ ដែលបានចាក់ប្រេងតាំង មែនហើយ ពួកគេគឺជាអ្នកប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេបានចាក់ប្រេងតាំងជាមួយព្រះវិញ្ញាណ ដើម្បីធ្វើទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ ប៉ុន្តែមិនតម្រង់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ?

"មានមនុស្សជាច្រើននឹងមករកខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះហើយនិយាយថា 'ព្រះអម្ចាស់អើយ! ខ្ញុំបានទាយហើយដេញអារក្សនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់?'"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរថយចេញពីអញទៅ! អញមិនដែលស្គាល់ឯងទេ។"

"ខ្ញុំជានៅក្នុងពួកពៃព្រះទីកុស ព្រះអម្ចាស់។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ខ្ញុំស្រែក។ ខ្ញុំបាននិយាយភាសារដទៃ។ ហើយខ្ញុំបានដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺហើយបានប្រោសឲ្យពួកគេបានជា។ ក៏បានដេញអារក្ស។"

"ចូរថយចេញពីអញទៅ អញមិនដែលស្គាល់ឯងរាល់គ្នាទេ! អញមិនដែលស្គាល់ឯងទេ។"

115 មើល តើខ្ញុំចង់មានន័យអ្វី? អូ ក្មេងតូចៗអើយ តើអ្នកមានអារម្មណ៍ត្រូវការវីតាមីនអ្វីមួយទេ នៅយប់នេះ? មានរូបកាយមួយកំពុងតែរង់ចាំនៅទីនេះ។ មាន

រូបកាយរង់ចាំទទួល។ មនុស្សអើយ កុំត្រូវបញ្ឆោតឡើយ។ កុំត្រូវបញ្ឆោត។ អារក្ស គឺជាអ្នកបញ្ឆោត។ សូម្បីតែ—អាវផាយ អ្នកត្រូវតែពាក់វា។ វាត្រូវតែមាន។

116 ឥឡូវនេះយើងនៅពេលល្ងាច។ រូបកាយនៅលើផែនដីឥឡូវនេះត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ហើយយើងកំពុងរៀបចំដើម្បីចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌។ ហើយយើងឥឡូវនេះមានអារម្មណ៍ថាមានការហៅដ៏ចម្លែក របស់ព្រះ ទៅឯអែដែនដ៏អស្ចារ្យនេះ។ ហើយមុនពេលយើងអាចកើតនៅទីនេះ រាងកាយតូចរបស់យើងយំសម្រាប់អ្វីមួយដែល—ដែលអាចក្លាយជាកុមាររងទុក្ខនៅទីនេះ។ ព្រះមិនមានការរងទុក្ខវេទនានៅទីនោះឡើយ។ ពួកគេម្នាក់ៗតម្រង់ជួរយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ កូនក្រមុំពិតប្រាកដណាស់ដូចជាកូនកំលោះ គឺជាព្រះបន្ទូលបានបើកសម្តែងនៅក្នុងរដូវកាលរបស់វា។ ព្រះឲ្យ បងប្អូនទទួលបាននៅយប់នេះ កូនៗ គ្រប់គ្នាទាំងអស់! មានស្ថានសួគ៌សម្រាប់ទៅ។ មានស្ថាននរកដែលត្រូវជៀសឲ្យឆ្ងាយ។

117 ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនដឹងថាព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យខ្ញុំនូវនិមិត្តជាច្រើន។ រាប់ពាន់។ រឿងដ៏អស្ចារ្យ...ខ្ញុំធ្លាប់ភ័យខ្លាចសេចក្តីស្លាប់។ កាលពីបីឆ្នាំមុន អ្នកបានបញ្ជូនអ្នកជំនួញគ្រីស្ទាន *អតីតកាលរាំងននៃពេលវេលា*។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំប្រហែលជាមិនអាចរស់នៅក្នុងរាត្រីនេះបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញអ្នកម្តងទៀតនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះទេ ប៉ុន្តែនេះគឺជាការពិត។ ខ្ញុំ—មិនដឹងថាខ្ញុំត្រូវហៅវាថាជានិមិត្តឬវាជាអ្វី។

ថ្មីៗនេះ ព្រឹកមួយ...ខ្ញុំទើបតែបានក្រោកឡើង។ ខ្ញុំមកពីកិច្ចប្រជុំ។ ហើយប្រពន្ធខ្ញុំកំពុងដេកនៅទីនោះ ដេកលក់។ ខ្ញុំនិយាយថា "អូនសម្លាញ់ តើអ្នកភ្ញាក់ឬនៅ?" នាងនៅតែដេកលក់។ ខ្ញុំដឹងថាយើងត្រូវតែក្រោកឡើង ដើម្បីរៀបចំក្មេងៗទៅសាលារៀន។

ហើយខ្ញុំបានដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំឡើង*ដូចនេះ* ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ និយាយថា តើអ្នកដឹងទេថាអ្នកមានអាយុហាសិបឆ្នាំហើយ? អ្នកបើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ អ្នកគួរតែប្រញាប់ឡើង ព្រោះអ្នកមិនមានពេលវេលាច្រើនទៀតទេ។" ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំអាចរស់នៅដើម្បីមើលការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។"

ខ្ញុំតែងតែគិតទុកក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ ថានៅ—ពេលដែលយើងស្លាប់ ខ្ញុំនឹងមើលឃើញ ដូចជាបងប្អូននៅ*ទីនេះ*។ ខ្ញុំចង់និយាយថា..."មែនហើយ អ្នកបាន

អធិប្បាយនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ នៅយប់មួយនៅលើផែនដីនេះ លោកប្រាណហាំ ។" ប៉ុន្តែ គាត់—គាត់គឺជាវិញ្ញាណ ខ្ញុំមិនអាចចាប់ដៃរបស់គាត់ ដោយសារតែដៃរបស់គាត់គឺនៅក្នុងផ្ទះរល្វេយទៅ ឃើញទេ ខ្ញុំ ដូចគ្នាដែរ។ ខ្ញុំធ្លាប់គិតដូច្នេះ។

118 ប៉ុន្តែនៅព្រឹកនោះ នៅពេល ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានអ្វីមួយមកលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំគិតថា...ជាធម្មតា ដូចជានិមិត្តមួយបានមកដល់។ ហើយខ្ញុំបានមើល ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមើល។ ខ្ញុំបានគិតថា "ខ្ញុំអើយ! តើនេះជាអ្វី?" ហើយខ្ញុំសម្លឹងមើល ភ្នំពណ៌បៃតងធំៗ។ ហើយស្ត្រីក្មេងៗបានមកពីគ្រប់ទីកន្លែង ដោយរាប់សិបពាន់នាក់ រាប់ពាន់នាក់និងរាប់សែននាក់។ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាមក សក់វែងដណ្តប់ខ្នងខាងក្រោយ ពាក់រ៉ូបពណ៌ស ជើងទទេរ ស្រែកថា "ប្អូនប្រុសរបស់យើង!"

119 ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានគិតថា "នេះគឺជា ការចម្លែក។" ខ្ញុំបានងាកត្រឡប់មកវិញហើយមើល។ ហើយខ្ញុំបានផ្តេកនៅទីនោះ ហើយមានភរិយារបស់ខ្ញុំកំពុងដេកនៅលើគ្រែ។ ហើយខ្ញុំនិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ? ខ្ញុំបានស្លាប់។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះហើយជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ខ្ញុំបានស្លាប់" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចមានគាំងបេះដូងឬអ្វីមួយ។ ខ្ញុំស្លាប់។ មានរូបកាយរបស់ខ្ញុំ។" ខ្ញុំត្រូវបានគេដាក់នៅទីនោះ ជាមួយនឹងដៃរបស់ខ្ញុំត្រឡប់ក្រោយ *បែបនេះ* ដូចជារឹង។ ខ្ញុំគិតថា "វាមិនឆ្ងាយពីខ្ញុំទេ។" ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើល។ ខ្ញុំគិតថា "នោះហើយជា...ភរិយារបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ។ នៅទីនោះ គឺអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ទីនោះមានអាវរបស់ខ្ញុំព្យួរនៅទីនោះនៅលើកំរាលព្រំនៅទីនោះ។" ហើយខ្ញុំបានគិតថា: "ខ្ញុំនៅទីនេះ។"

120 ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលជុំវិញម្តងទៀត ហើយស្ត្រីទាំងនេះបានមក។ ហើយពួកគេបាន...ខ្ញុំសម្លឹងមើល ដើរមកតាម*ផ្លូវនេះ* ហើយមានបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ។ អូ! ពួកគេពិតប្រាកដណាស់។ ពួកគេទាំងអស់មើលទៅជាមនុស្សវ័យក្មេង។ ពួកគេស្រែកថា "បងប្រុសដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង!" អូខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវគិតអ្វី។

121 ខ្ញុំបានគិតថា "នេះគឺជាការចម្លែក។" ខ្ញុំបានមើលត្រឡប់មកវិញ ហើយខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សចាស់។ ខ្ញុំនៅក្មេង។ ខ្ញុំបានគិតថា "នេះគឺជារឿងចម្លែក។" ខ្ញុំបានគិតថា "តើនេះគឺជានិមិត្ត?" ខ្ញុំខាំម្រាមដៃរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ទេ។ វាមិនមែនជានិមិត្តបែបនេះទេដែលខ្ញុំមាន។"

122 បន្ទាប់មក មានអ្វីមួយ ចាប់ផ្តើមនិយាយមកកាន់ខ្ញុំនៅ*ទីនេះ* ហើយនិយាយថា "អ្នកបានចូលមក ជាមួយមនុស្សរបស់អ្នក។"

ខ្ញុំបានគិតថា "ជាមួយនឹងប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ? តើទាំងអស់នេះគឺជាប្រាណហាំ?"

123 ទ្រង់និយាយថា "អ្នកបានផ្លាស់ប្រែចិត្តឲ្យពួកគេជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ។" ហើយស្រ្តីទាំងនេះ...

អ្នកដឹងថាខ្ញុំតែងតែពិចារណា ដោយសារតែពួកគេចង់ហៅខ្ញុំ "អ្នកស្អប់ស្រ្តី" ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមែនទេ។ ឃើញទេ? មូលហេតុខ្ញុំជឿថា...ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—មិនធ្វើដូចជាអសីលធម៌ មិនសមរម្យ។ ខ្ញុំចូលចិត្ត បងប្អូនស្រីដ៏ពិតប្រាកដនៃព្រះគ្រីស្ទ។ បើតាមវិធីនោះ មិនអីទេ។

124 ខ្ញុំមានស្នាមខ្លះនៅពេលខ្ញុំនៅក្មេង។ ខ្ញុំដឹងពីរឿងដែលបានកើតឡើង ដែលបណ្តាលឲ្យខ្ញុំបែបនោះ។ ប៉ុន្តែវា—វាជាព្រះដែលបង្កើត ជប់សូន្យខ្ញុំសម្រាប់វេលានេះ។ ឃើញទេ?

125 ខ្ញុំគិតថា បងស្រីពិតប្រាកដម្នាក់ មិនមានអ្វីដែលល្អនោះទេ។ បើព្រះជាម្ចាស់អាចផ្តល់ឲ្យបុរសម្នាក់ល្អប្រសើរជាងការសង្គ្រោះ ទ្រង់ផ្តល់ប្រពន្ធឲ្យគាត់។ ឃើញទេ? ដូច្នេះ បើសិនជាទ្រង់អាចប្រទានអ្វីឲ្យបានប្រសើរជាងនេះ ទ្រង់នឹងមានធ្វើវា។ ហើយបន្ទាប់មកចំនួននៃពួកគេមិនធ្វើចរិកដូចជាភរិយាសោះ មិនស្មោះត្រង់ចំពោះពាក្យសច្ចាអាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយប្តីរបស់ពួកគេដូចគ្នា។ អ្នកចាំថា អ្នកនឹងត្រូវចងភ្ជាប់ នឹងជីវិតអ្នកដទៃ។ "អ្វីដែលព្រះបានចងនៅលើផែនដី ក៏បានចងនៅលើស្ថានសួគ៌ដែរ។" ឃើញទេ?

126 ហើយដូច្នេះបន្ទាប់មក—ខ្ញុំបានមើលឃើញថា។ ហើយស្រ្តីទាំងនេះបានរត់ឡើងមកហើយបោះដៃរបស់ពួកគេអោបខ្ញុំ ហើយឱបខ្ញុំ ហើយហៅខ្ញុំ "បងប្រុស!" ឥឡូវនេះ គឺមានស្រ្តី ប៉ុន្តែមិនអាចមានអំពើបាបនៅកន្លែងនោះទេ។ ឃើញទេ? ពួកគេជាស្រ្តី។ ប៉ុន្តែ សូមមើល តើអ្វីដែលធ្វើឲ្យយើងឥឡូវនេះ ស្រ្តីជាមួយនឹងក្រពេញមួយ ក្រពេញញី និងបុរសម្នាក់ដែលមានក្រពេញបុរស សម្រាប់ចិញ្ចឹមកូន។ នៅទីនោះវានឹងមិនមានទេ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងមានក្រពេញមួយ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងនៅតែមាននៅក្នុងសំណុំបែបបទ។ រូបភាពនៅលើផែនដីដែល

ពួកគេបានដាក់នៅទីនេះនឹងមាននៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែមិនដែលមានអំពើបាបឡើយ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាដូចគ្នា។ វានឹងមិនមានកុមារកើតនៅទីនោះទេ។ ឃើញទេ? នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ វានឹងតាមវិធីនោះ។ ហើយដូច្នេះខ្ញុំមើល ហើយស្រ្តីទាំងនេះ។

127 ហើយពួកគេបានលើកខ្ញុំឡើង។ បងប្អូនទាំងនេះបានរៀបចំខ្ញុំនៅកន្លែងមួយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើបែបនេះ?"

គាត់បាននិយាយថា "នៅលើផែនដីនេះអ្នកគឺជាអ្នកដឹកនាំ" ហើយនិយាយ—ថា "អ្នក...ទាំងនេះគឺជាមនុស្ស។"

128 ហើយមានស្ត្រីមួយចំនួនបានមកឡើង។ នាងនិយាយថា "បងប្រុសដ៏មានតម្លៃ។" ស្ត្រីដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុត!

នៅពេលដែលនាងដើរឆ្លងកាត់ សម្លេងនេះបានឈប់ ហើយនិយាយថា "តើអ្នកមិនចងចាំនាងទេឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទេ។"

បាននិយាយថា "អ្នកបាននាំនាងទៅព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលដែលនាងមានអាយុកៅសិបឆ្នាំ។ ឃើញទេ? អ្នកមិនឃើញហេតុអ្វីបានជានាងនិយាយថា 'បងប្រុសដ៏មានតម្លៃ'"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ តើ—អ្នកទៅ..."

បាននិយាយថា "ទេ។ យើងកំពុងរង់ចាំនៅទីនេះ។"

ខ្ញុំនិយាយថា "មែនហើយ បើខ្ញុំឆ្លងកាត់ ខ្ញុំចង់ឃើញព្រះយេស៊ូវ។"

បាននិយាយថា "អ្នកមិនអាចមើលទ្រង់ឥឡូវនេះបានទេ។ នេះគឺជាបទគម្ពីរបានចែង 'ព្រលឹងនៅក្រោមអាសនា។' ទ្រង់ខ្ពស់ជាងនេះបន្តិច។ ថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងយាងត្រឡប់មកវិញ។ យើងត្រឡប់ទៅផែនដីវិញ។ យើងមិនបរិភោគឬផឹកនៅទីនេះទេ។"

129 ខ្ញុំនិយាយថា "អ្នកមានន័យថាខ្ញុំខ្លាចវាមែនទេ? ហេតុអ្វី នេះ..."

មិនមានពាក្យអ្វីនិយាយពីវាទេ សម្លាញ់អើយ។ "វាល្អឥតខ្ចោះ" នឹងមិនអាច—មិនអាចប៉ះបាន "ដ៏អស្ចារ្យ។" មិនមានវចនានុក្រមភាសាអង់គ្លេសដែលខ្ញុំធ្លាប់ដឹង គ្មានពាក្យអ្វីទាំងអស់ ដែលអាចបង្ហាញពីអ្វីពីវា។ វាលើសពីអ្វីដែលខ្ញុំដឹង។

ទ្រង់នៅទីនោះ។ គ្មានជំងឺទេ គ្មានទុក្ខព្រួយ។ អ្នកមិនអាចស្លាប់បានទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើបាបបានទេ។ វាល្អឥតខ្ចោះ ល្អឥតខ្ចោះ។ មិត្តអើយ អ្នកមិនត្រូវ អ្នកមិនត្រូវបាត់បង់វាទេ។ ចងចាំ។

130 ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំជាក្មេងប្រុសតូច ខ្ញុំបានឃើញនិមិត្តនៃឋាននរក កាលជាក្មេងប្រុសតូច។ ហើយអ្នកដឹងពីរបៀបដែលស្ត្រី នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះឬស្ត្រី (ស្ត្រីនឹងមិនធ្វើរឿងដូចនោះ) គូសភ្នែករបស់ពួកគេដូចជាចចក ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ វត្ថុពណ៌ខៀវដែលស្ថិតនៅក្រោមភ្នែករបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំបានឃើញវា។ ខ្ញុំត្រូវបានលិច។ ក្នុងនាមជាក្មេងប្រុសតូច ខ្ញុំត្រូវគេបាញ់ ហើយខ្ញុំកំពុងដេក ស្លាប់ នៅមន្ទីរពេទ្យ។ ហើយខ្ញុំដឹងជានិច្ចថាមានព្រះ។

ខ្ញុំចាំពីការអធិស្ឋានដំបូងដែលខ្ញុំធ្លាប់ព្យាយាមអធិស្ឋាន។ រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបាន...ខ្ញុំ—មិនដែលប្រាប់ពីរឿងនេះពីមុនទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំនឹងប្រាប់វាឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំត្រូវបានគេបាញ់ ផ្តេកនៅទីនោះ ស្លាប់នៅក្នុងវាលមួយ។ ហើយការអង្វរតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចមានចំពោះព្រះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទ្រង់ជ្រាបទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ទេ។" ឃើញទេ? កាលនៅជា ក្មេងប្រុស អាយុប្រហែល១៥ឆ្នាំ ខ្ញុំព្យាយាមរស់នៅឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានរស់នៅស្អាត" ហើយនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំអាចនិយាយបាន។ នោះហើយជាគុណសម្បត្តិទាំងអស់ ដែលខ្ញុំអាចនិយាយថ្វាយដល់ទ្រង់។

131 ហើយបន្ទាប់មកផ្តេកនៅទីនោះ បន្ទាប់មក នៅពេលដែលគ្រូពេទ្យបានពិនិត្យរួចដើរឆ្ងាយពីខ្ញុំ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនខ្ញុំលិចទៅក្នុងភាពងងឹតអស់កល្បជានិច្ច ហើយមើលទៅដូចជា។ ខ្ញុំស្រែកដាក់ប៉ាប៉ា "អូប៉ាអើយជួយខ្ញុំផង។" គ្មានប៉ានៅទីនោះទេ។ "ម៉ាក់ ជួយខ្ញុំផង។" មិនមានម៉ាក់នៅទីនោះទេ។ "ព្រះជួយខ្ញុំផង។" នៅទីនោះគ្មានព្រះនៅទីនោះទេ។ វាគ្រាន់តែជាការ ឈឺចាប់ ដែលគួរឲ្យរន្ធត់ណាស់ អូ! សុបិនដ៏អាក្រក់ ការដុត ឆេះ ដែលជាស្ថាននរក នឹងក្លាយជាសេចក្តីរីករាយមួយ បើបានចេញឆ្ងាយពីនោះ។ ហើយធ្លាក់ចុះនៅទីនោះ ខ្ញុំបានគិតថា "អូខ្ញុំអើយ!" ម្តងហើយម្តងទៀត *ដូចនេះ*។ ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងកន្លែងមួយ ផ្សេងហើយងងឹត និងឈឺ។ ហើយអូ ដូចជាអារម្មណ៍មួយ! វាគឺជាការស្លាប់នៅលើខ្ញុំ។

ហើយខ្ញុំអាចមើលឃើញស្ត្រីទាំងនោះមករកខ្ញុំ ដោយពួកគេគូសភ្នែកលាប ដូចនោះ។ សូមចាំថា វាមានរយៈពេលសែសិបឆ្នាំហើយ កាលពីមុនប្រហែលជា សែសិបឆ្នាំមុន។ ទៅហើយពួកគេបានទៅ "អូអូ! អូអូ! អូអូ!"

ខ្ញុំនិយាយថា "តើខ្ញុំត្រូវនៅទីនោះជារៀងរហូតទេ?"

"អស់កល្បជានិច្ច។"

132 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឱ ព្រះអង្គអើយ បើសិនជាទ្រង់នឹងឲ្យខ្ញុំចេញពីទីនេះ ខ្ញុំ—នឹង—ខ្ញុំមិនអាម៉ាស់ចំពោះទ្រង់ម្តងទៀតទេ។ ខ្ញុំនឹងមិនត្រូវខ្មាស់ឡើយ។ សូមព្រះ ប្រទានឱកាសឲ្យខ្ញុំម្តងទៀត។"

រឿងដំបូងដែលអ្នកបានដឹងខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំត្រលប់មកវិញ។ ហើយគ្រូពេទ្យបានព្រួយបារម្ភព្រោះបេះដូងរបស់ខ្ញុំបានលោត១៧ដងមួយនាទី។ ខ្ញុំបានធ្វើបាប ឈាមរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ចេញ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានដាក់នៅក្នុងឈាមរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានឆ្ងល់ថាថ្ងៃណាមួយដែលនឹងកើតឡើងមែនទេ?

133 ប្រហែលជាពីរឆ្នាំមុន នៅពេលដែលខ្ញុំផ្លាស់ទៅនៅតុកសុន ខ្ញុំនៅជាមួយប្រពន្ធខ្ញុំចុះនៅជេស៊ី.ផែនណេ។ ខ្ញុំត្រូវបានអង្គុយនៅទីនោះ*បែបនេះ* ជាមួយក្បាលចុះក្រោម រង់ចាំ។ មូលហេតុ អ្នកដឹងពីរបៀប ដែលស្ត្រី ប្រើពេលទិញយូរៗ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំអង្គុយនៅទីនោះ ក្បាលរបស់ខ្ញុំចុះ*ដូចនេះ*។ ហើយជណ្តើរយន្តចុះមកដល់។ ហើយនៅទីនេះស្ត្រីមួយចំនួនឡើងមកជាមួយ ដោយពួកគេកាត់សក់ អ្នកដឹងទេ ដូចជាពួកគេបានធ្វើ *ដូចនោះ*។ មកជាមួយភ្នែកដែលលាបពណ៌។ ហើយពួកគេបាននិយាយភាសាអេស្ប៉ាញ។ ហើយនោះ។ វាទាំងអស់ (ជានិមិត្ត) បានកើតឡើងជាថ្មីម្តងទៀត។ នៅទីនោះវា "អូអូ!"

134 បងប្រុស ប្អូនស្រីអើយ សូមអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំប្រាប់ដល់លោកអ្នកបងប្អូននូវអ្វីមួយ។ វាហាក់ដូចជាគួរឲ្យអស់សំណើចឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែអ្នកធ្លាប់ទៅទីនោះ។ វាជារឿងធ្ងន់ធ្ងរ។ តើអ្នកមិនដែលទៅបែបនោះទេ។

135 ខ្ញុំជា មនុស្សចាស់ ជាអ្នកបំរើម្នាក់ ដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅជុំវិញពីភពលោកមិត្តភក្តិរាប់លាននាក់ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំត្រូវតែឈរជាមួយអ្នកនៅទីនេះ។ ចេញឆ្ងាយពីរឿងទាំងឡាយនៃលោកិយ។ ហើយបើមានអ្វីមួយនៅក្នុងអ្នក ដែលអ្នកនៅតែចង់ធ្វើសកម្មភាពតាមវិធីដែលអ្នកធ្វើ បើអ្នកមានរឿងរបស់លោកិយនៅក្នុងអ្នក ចាំ

ថា អ្នកមិនមែនជារបស់ព្រះ។ អ្នកគ្រាន់តែជាសមាជិកព្រះវិហារប៉ុណ្ណោះ រហូតដល់ការហៅនោះ ការត្រាស់ហៅយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។ ឃើញទេ?

136 ដូចជា មុនពេលដែលមានព្រុយនៅលើខ្នងត្រីមួយ វាត្រូវតែមានទឹកសម្រាប់គាត់ដើម្បីហែល ទឹកជាទីមួយ មិនអញ្ចឹងគាត់មិនអាចមានព្រុយទេ។

មុនពេលដែលមាន—ដើមឈើមួយដុះនៅលើផែនដី នោះត្រូវតែមាន ដីឬក៏គ្មានដើមឈើដុះនៅទីនោះ។ នោះនឹងមិនមានហេតុផលសម្រាប់ដើមឈើ និងដើម្បីធ្វើឲ្យវារួមរស់។

137 មុនពេលមានការបង្កើត វាត្រូវតែមានអ្នកបង្កើត។ "មានពរហើយអស់អ្នកដែលស្រេកឃ្លានសេចក្ដីសុចរិត។" ឃើញទេ? មានអ្វីមួយនៅក្នុងយើង។ អ្នកបានលើកដៃរបស់អ្នកខណៈពេលមួយ "ខ្ញុំចង់បានព្រះបន្ថែមទៀត។" ឃើញទេ? មានអ្វីដែលត្រូវការ។

ហើយបើសិនជាអ្នកស្រឡាញ់លោកីយ តាមរបៀបនោះ របស់ផងលោកិយលោកិយឆ្ពោះទៅមុខអ្នកនឹងទៅដែរ ហើយអ្នកនឹងដួលរលំ។ ឃើញទេ? ចេញមក។ អ្នកជាបុត្រានិងបុត្រីរបស់ស្ដេច ស្ដេចមួយអង្គ។ ធ្វើជាសុភាពនារីនិងសុភាពបុរស។ ដើរដូចជាគ្រីស្ទបរិស័ទ។ រស់នៅដូចជាពួកគ្រីស្ទាន។ ធ្វើដូចជាគ្រីស្ទាន។ សូមចាំថា ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅឯសាលជំនុំជំរះ ជាមួយចំណុចនេះ។ ឃើញទេ?

138 មើលនៅក្នុងកញ្ចក់របស់អ្នក នៅយប់នេះ ហើយមើល។ "តើវិធីណាមួយដែលខ្ញុំដឹកនាំ? តើព្រះយេស៊ូវបានរៀបចំកន្លែងសំរាប់ខ្ញុំ ជារូបកាយ ដែរឬទេ? រូបកាយនោះល្អឥតខ្ចោះ។ រាងកាយនោះដើរដោយមានសណ្ដាប់ធ្នាប់។ វាជាកូនប្រុសឬកូនស្រីម្នាក់នៅចំពោះព្រះ។ ហើយខ្ញុំចាប់កំណើតឈឺចាប់*នៅទីនេះ* ដើម្បីបានកើតនៅក្នុងរាងកាយដែលនៅទីនោះ។ បើខ្ញុំនៅតែស្រឡាញ់លោកិយ វាបង្ហាញខ្ញុំថា (ខ្ញុំមិន) មានរាងកាយនៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាសមាជិកពួកជំនុំប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំមិនមែនជាពូជនៃព្រះទេ។ ខ្ញុំមិនមែនទេ។ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះវរបិតាខ្ញុំឡើយ។"

139 ទ្រង់បាននិយាយថា "បើសិនជាអ្នកមិនអាចទទួលការដាក់ទណ្ឌកម្មបាន" នោះគឺជាអ្វីដែលអ្នកទទួលបានឥឡូវនេះ "បន្ទាប់មកអ្នកជាកូនខិលខូ

ហើយ មិនមែនជាកូនរបស់ព្រះទេ។" តើមិនត្រឹមត្រូវទេឬ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "ត្រឹមត្រូវ។" - Ed។] តើព្រះគម្ពីរចែងបែបនេះ? ["អាម៉ែន។"]

ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចទ្រាំនឹងការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ព្រះ នៅពេលអ្នកឃើញបទគម្ពីរដាស់អ្នកឡើង ហើយអ្នកនិយាយថា "អូ ខ្ញុំមិនចង់ឮអ្វីទាំងនោះទេ។ ខ្ញុំជា—គ្រីស្ទាន។ ខ្ញុំធ្វើ..." មែនហើយ។ ទៅមុខទៀត។ ឃើញទេ? វាជាភស្តុតាងជាក់ស្តែងមួយថាអ្នកមិនមែនជាកូនរបស់ព្រះ។

ប៉ុន្តែកូនពិតប្រាកដរបស់ព្រះកំពុងតែឃ្លាននិងស្រេក។ ហេតុអ្វី? បើមានអ្វីមួយនៅក្នុងដួងចិត្តអ្នក ប្រាប់អ្នកថាអ្នកត្រូវការវា ហើយវាត្រូវការនៅទីនោះ បង្ហាញថាមានអ្វីមួយដែលកំពុងរុញច្រាន កំពុងតែព្យាយាមទាញអ្នកនៅទីនោះ។ មានរាងកាយនៅទីនោះ ដែលថា*មួយនេះ*គឺជាប្រភេទមួយនៅទីនោះ។ តើអ្នកកំពុងប្រើប្រាស់មួយនេះសម្រាប់អ្វី ដើម្បីលើកតម្កើងលោកីយនិងអារក្សសំលៀកបំពាក់និងរបស់ផ្សេងៗ? តើអ្នកសម្លឹងមើលទៅស្ថានសួគ៌ មានអ្វីមួយនៅទីនោះ អ្នកកំពុងលើកតម្កើងព្រះជាមួយនឹងជីវិតរបស់អ្នក?

> *ក្នុងដំណាក់របស់ព្រះបិតាខ្ញុំមានលំនៅជាច្រើនៈ បើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា។ ខ្ញុំនឹងទៅហើយរៀបកន្លែងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។*
>
> *...ហើយនឹងមកម្តងទៀត ដើម្បីទទួលអ្នករាល់គ្នា។ ថាកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏ទៅជាមួយនឹងខ្ញុំដែរ។*

140 *អ្វីដែលត្រូវកើតឡើង*។ រឿងទាំងនេះឥឡូវនេះ គឺគ្រាន់តែសញ្ញាពីអ្វីដែលនឹងត្រូវមក។

សូមឲ្យយើងអធិស្ឋាន។

141 ចូរគិតឲ្យម៉ត់ចត់។ តើអ្នកនឹង មិត្តគ្រីស្ទានជាទីស្រឡាញ់អើយ? គិតឲ្យមែនទែន បន្តិច។ សូមយើងគ្រាន់តែស្ងប់ស្ងាត់បន្តិច។ អនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូល។

ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជូនខ្ញុំមកអ្នករាល់គ្នាគឺជាពួកពេទេកុស្ត តាំងពីយូរយារមកហើយ។ នេះគឺជាកូនប្រុសម្នាក់របស់អ្នកដែលបានក្លាយជាគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក បាននិយាយថា "បានមកបំរើបេសសកកម្ម។" គាត់

បានឃើញព្រះយេស៊ូវបើកភ្នែកមនុស្សខ្វាក់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឲ្យបាន" "ក្បាលទឹករលួយបានថយចុះ។" ខ្ញុំនៅតែមានកម្មវិធីព្យាបាល។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សជាច្រើនដែលមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ។ ពួកគេបានជាសះស្បើយ។ ព្រះអម្ចាស់បានឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន ហើយប្រោសអ្នកជំងឺ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ មានអ្នកខ្លះ ដែលបានទទួលការប្រោសឲ្យជា បានស្លាប់ហើយ។ មិនថាអ្នកមានជំងឺយ៉ាងណាទេ បើអ្នកបានជាសះស្បើយអ្នកក៏នឹងត្រូវស្លាប់ទោះជាយ៉ាងណា។

ប៉ុន្តែព្រលឹងនោះ បងប្រុសដ៏វិសេសរបស់ខ្ញុំអើយ ព្រលឹងនោះ បងស្រីដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នកមិនគិតអំពីវាឥឡូវនេះទេ? នោះជារឿងរហូត។ បើសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិននៅទីនោះទេ មិនមានអ្វីទាញអ្នកទេ អ្នកនឹងមិនសុំព្រះថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមចាប់ផ្តើមខ្ញុំជាថ្មី នៅយប់នេះ។ ទូលបង្គំស្រឡាញ់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ខ្ញុំចង់ស្រឡាញ់ទ្រង់។ ហើយអ្វីម្យ៉ាងនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំបានប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំត្រូវតែរស់នៅជិតទ្រង់។ ខ្ញុំចង់មកឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយធ្វើវា?" បើមនុស្សឬបុគ្គលនោះស្ថិតនៅក្នុងអាគារនេះឬក្រៅពីអាគារនេះ ខ្ញុំសូមសួរអ្នក ក្នុងនាមជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យអ្នកឱនក្បាលចុះ ហើយលើកដៃឡើងទៅចំពោះព្រះហើយនិយាយការនេះថា "ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ សូមទាញនាំកូនទៅជិតទ្រង់។ ខ្ញុំចង់ដើរតាមអ្វីដែលទ្រង់មាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់?" លើកដៃឡើង។ ឥឡូវនេះ ដោយភាពស្មោះត្រង់ពិតប្រាកដ។ គ្រាន់តែគិត។

142 ឥឡូវនេះ ពួកគេនិយាយថា "អូខ្ញុំបានធ្វើ*រឿងនេះ*។ ខ្ញុំបានស្រែកឡើងព្រះវិញ្ញាណ។ ខ្ញុំបាននិយាយភាសាដទៃ។ ប៉ុន្តែ សូមមើល មានអ្វីខ្លះខ្វះខាតនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមើលនៅក្នុងកញ្ចក់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ខ្ញុំដឹងថាមានអ្វីមួយ។ ខ្ញុំទៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំគួរតែធ្វើ។" ឃើញទេ? នោះបង្ហាញថា អ្វីមួយ។

ឥឡូវនេះ បើអ្នកអាចមើលខ្លួនឯងហើយឃើញថាអ្នកមិនបានតម្រង់ជួរជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយមិនមានអ្វីនៅទីនោះដែលនឹងបណ្តាលឲ្យអ្នកលើកដៃរបស់អ្នក នោះអ្នកដឹងថាមានអ្វីខុសឆ្គង។ អ្នកមាន។ មាន...ម្តាយធ្លាប់និយាយថា "អ្នកមិនអាចយកឈាមពីទឹកនោមទេ ពីព្រោះគ្មានឈាមនៅក្នុង

នោះទេ។" ឃើញទេ? ចូរគិតពីវា ឲ្យមែនទែន។ នេះអាចជាឱកាសចុងក្រោយរបស់អ្នក។ សាមសិប សែសិប ដែលបានកើនឡើង ក្នុងក្រុមតូចនៅទីនេះ សូម្បីតែបព្វជិត។

143 សូមការគោរពដ៏ពិតប្រាកដមួយឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះ ចូរគិតពិចារណាត្រង់ៗ។ "ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ខ្ញុំអាចត្រូវស្លាប់ នៅយប់នេះ នៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ណាមួយ។ ខ្ញុំអាចស្លាប់នៅក្នុងការគាំងបេះដូង។ ពេលព្រឹកមួយថ្ងៃនេះ ខ្ញុំអាចទូរស័ព្ទទៅវេជ្ជបណ្ឌិត ហើយគាត់មក ហើយជីពចខ្ញុំកំពុងវាយដំដែររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំទៅហើយ។ ខ្ញុំកំពុងគោះថ្កាល់ខ្ញុំ ស្រែកហៅថា 'ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! ឱព្រះអង្គអើយ! ឱព្រះអង្គអើយ!'" ឃើញទេ? បេះដូងនោះកំពុងតែធ្វើការវាយចុងក្រោយ។ អ្នកកំពុងចូលមកតាមទ្វារដ៏អស្ចារ្យនោះ។ អ្នកនឹងមិនចេញមកក្រៅទេលុះត្រាតែអ្នកបានកើតជាថ្មីដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ អ្នកនឹងមិនចេញមកក្រៅទេលុះត្រាតែមានអ្វីមួយនៅក្នុងអ្នកបន្ទាប់ពីអ្នកបានកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ស្រេកឃ្លាននិងបន្តទៅជាមួយព្រះ។ វាត្រូវតែអញ្ចឹង។ ឃើញទេ? អ្នកគឺជាកូននៅលើផែនដីក្នុងពោះវៀននៃផែនដី នៅតែរង់ចាំកើតចូលទៅក្នុងនគររបស់ព្រះ ជាកន្លែងដែលទ្រង់យាងទៅរៀបចំរូបកាយមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់អ្នក នោះជារូបកាយល្អឥតខ្ចោះ។

ឥឡូវនេះចូរគិតឲ្យមែនទែន ហើយអធិស្ឋានជាមួយគ្នា។

144 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ដូចដែលខ្ញុំដឹងថានេះគឺជាទំព័រនៃសៀវភៅ ការកត់ត្រាដ៏អស្ចារ្យ! យើងបានជ្រុលចូលទៅនឹងវិទ្យាសាស្ត្រ ព្រះអង្គអើយ សូមដាស់យើងឡើង សម្រាប់ការពិតដើម្បីដឹងថារាល់ការផ្លាស់ប្តូរដែលយើងបានធ្វើ កើតឡើងនៅជុំវិញលោកិយដែលជាពេលតែមួយដែលយើងបង្កើតវា។ យើងបានដឹងតាមរយៈទូរទស្សន៍។ យើងដឹងថា ព្រះវរបិតាអើយ ទូរទស្សន៍នោះមិនមែនជារូបភាពពិតទេ វាគ្រាន់តែជាបណ្តាញ—រំញ័រចូលទៅក្នុងបំពង់មួយ ដែលធ្វើឲ្យមានរូបភាព។ សូម្បីតែពណ៌សំលៀកបំពាក់ដែលយើងមាននៅលើ បង្ហាញតាមរយៈរលកអេធើរនៃខ្យល់ដែលរំញ័រជុំវិញលោកិយ។ បន្ទាប់មក តើបងប្អូនស្រីរបស់យើងស្លៀកពាក់ខោអាវបែបណា ធ្វើចរិកបែបហ្នឹង ផាត់ម្សៅ កាត់សក់ខ្លី?

អ្នកបំរើនឹងចូលទៅទ្រឹស្តីថ្នាក់សិក្ខាសាលាមួយចំនួន "ហើយយកពាក្យរបស់មនុស្ស ដែលធ្វើដោយប្រពៃណីរបស់ពួកគេ ធ្វើឲ្យបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះគ្មាន

ប្រសិទ្ធភាពលើមនុស្ស ដោយប្រព៉ៃណីរបស់ពួកគេ" ដោយនិយាយថា ពួកគេគួរតែជារបស់ក្រុមជំនុំ ជាអ្វីទាំងអស់។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ តើពួកគេដឹងទេថាគ្រប់ពាក្យដែលយើងរាល់គ្នានិយាយត្រូវបានបង្ហាញដោយវិទ្យាសាស្រ្ត។ វាស្ថិតនៅលើកំណត់ត្រាទេ? ហើយវាចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមរស់នៅលើផែនដីនេះ។ វាបញ្ចប់នៅពេលដែលយើងស្លាប់ ហើយវាត្រូវបានដាក់នៅក្នុងអាល់ប៊ុមរបស់ព្រះ ដែលនឹងត្រូវចាក់ម្តងទៀតនៅពេលជំនុំជំរះ។

តើយើងនឹងគេចយ៉ាងដូចម្តេចពីការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ បើសិនជាការនោះកើតឡើងយ៉ាងច្បាស់លាស់នៅចំពោះមុខយើងហើយយើងបានបើកវាចុះ?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ពាក្យទាំងនេះមិនដែលស្លាប់ឡើយ។ ពួកគេបន្តទៅមុខទៀត។ កំណត់ត្រានឹងត្រូវបានលេងនៅថ្ងៃជំនុំជំរះ។ ទ្រង់បានមើលឃើញដៃទាំងនោះ ព្រះវរបិតាអើយ! វានឹងនៅទីនោះនៅថ្ងៃជំនុំជំរះផងដែរ។ ហើយនិង អ្វីដែលចិត្តរបស់ពួកគេកំពុងគិត នឹងមាននៅថ្ងៃជំនុំជំរះ។

145 ឥឡូវនេះ ឱព្រះ វរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមដល់ទ្រង់ ក្នុងនាមជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន សូមឲ្យទ្រង់ដកអំពើទុច្ចរិតទាំងប៉ុន្មានចេញពីប្រជារាស្រ្តរបស់ព្រះអង្គ។ *អំពើទុច្ចរិត*: អ្វីដែលយើងដឹងថាយើងគួរធ្វើហើយមិនគួរធ្វើ។ ព្រះបាទដាវីឌមានរាជឱង្ការថា: អំពើទុច្ចរិតនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំព្រះនឹងមិនឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំអធិស្ឋាន សូមទ្រង់ ទទួលយកអំពើទុច្ចរិតរបស់យើងដោយសារតែព្រះបន្ទូលគឺកញ្ចក់ឆ្លុះរបស់ទ្រង់ បង្ហាញយើងថាយើងជាកូនប្រុសស្រីរបស់ព្រះមហាក្សត្រ។ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់ធ្វើវានៅយប់នេះ។

146 ហើយធ្វើអាសនានោះ ព្រោះអាសនាបានពោរពេញទៅដោយមនុស្ស។ ហើយធ្វើអាសនានោះ នៅកន្លែងដែលពួកគេកំពុងអង្គុយ ធ្វើឲ្យបេះដូងរបស់ពួកគេក្លាយជាអាសនៈ។ សូមឲ្យលោកីយនេះចាកចេញពីគ្រប់ទីកន្លែងបងប្អូនប្រុសស្រីនៅទីនេះ។ ហើយសូមឲ្យហ្វៀននៃជីវិតព្រះដែលយើងទើបតែនិយាយអំពីគុណលក្ខណៈនោះ បានធ្លាក់ចុះមកពីព្រះ។ ហើយបានបង្ហាញនៅទីនេះដើម្បីគោរពនិងសរសើរដំកើងព្រះ។ សូមព្រះបណ្តេញលោកិយចេញពីនោះ។

147 អ្នកផ្សេងទៀត ខ្ញុំមិនអាចអធិស្ឋានបានទេ ព្រះអង្គអើយ ពីព្រោះ "ជំងឺនេះកើតឡើងដល់ស្លាប់" ហើយគ្មានអ្វីដែលធ្វើឲ្យពួកគេផ្លាស់ទីបានឡើយ។ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលអាចផ្លាស់ប្តូរនិងដឹងថាវាជាការខុស សូមសម្អាតដួងចិត្តរបស់ពួកគេនិងព្រលឹងពួកគេ នៅយប់នេះ ព្រះបិតាអើយ។ ហើយសូមឲ្យពួកគេបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ហើយដើរនៅក្នុងពន្លឺរបស់អ្នក។

148 សូមប្រទានពរ ដល់គ្រូគង្វាល ដ៏ក្មេងខ្ចី ដែលមានសុខភាពល្អ និងគ្រូគង្វាលដ៏ខ្លាំងនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ គាត់បាននិយាយ ថាអ្វីដែលគាត់បានឃើញទ្រង់ធ្វើ។ យុវវ័យក្មេងនេះ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! សូមឲ្យព្រលឹងគាត់ដូចជាភ្លើងសូមផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់អើយ។ សូមឲ្យគាត់ក្លាយជាគង្វាលពិតប្រាកដ បន្តជានិច្ចគ្រប់ពេលវេលា ដើម្បីចិញ្ចឹមហ្វូងចៀមដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើឲ្យគាត់ជាអ្នកត្រួតត្រា។ សូមប្រទានព្រះអម្ចាស់អើយ។ សូមឲ្យគាត់មិនបត់ស្តាំឬខាងឆ្វេងទេ គ្មានផ្លូវសម្រាប់គោលលទ្ធជំនឿអ្វីឡើយ គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ តែព្រះបន្ទូលដែលគ្មានការស្អប់ខ្ពើមនៃព្រះ មកពីមាត់របស់ទ្រង់។ ប្រទានពរដល់គាត់ គាត់និងមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់ និងពួកជំនុំតូចរបស់គាត់នៅទីនេះ។ សូមទ្រង់គង់នៅជាមួយពួកគេទាំងអស់គ្នា។

149 ទូលបង្គំថ្វាយចិត្តចំពោះទ្រង់ឱព្រះវរបិតាអើយ។ គ្រាប់ពូជត្រូវបានគេសាបព្រោះ។ អាចវាបានធ្លាក់ចុះមកលើពូជដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើង ដើម្បីជីវិតនិងការរីកចំរើន ជាពួកគ្រីស្ទានដ៏ខ្លាំងក្លាដែលប្រជុំគ្នានៅទីនេះ និងក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតដែលមកពីកន្លែងរបស់ពួកគេ។ សូមប្រទានព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទូលបង្គំសូមថ្វាយវាដល់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

ហើយ ព្រះវរបិតា "ទ្រង់ត្រូវបានរងរបួសដោយព្រោះអំពើរំលងរបស់យើង បានរងរបួសអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង ការវាយផ្ចាលនៃសេចក្តីសុខសាន្តរបស់យើងគឺលើទ្រង់។ ហើយយើងបានជាសះស្បើយហើយ។"

150 ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរតាមរយៈទ្វារ ប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ ស្ត្រីដ៏ក្រីក្រ។ ហើយ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ នៅក្នុងគ្រួសាររបស់នាង រឿងដ៏អស្ចារ្យបានកើតឡើង របៀបដែលទ្រង់បានសម្តែងអង្គទ្រង់! ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋាន ដល់ព្រះ ចំពោះស្ត្រីនោះ។ សូមដកអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅអតីតកាល នៃជីវិត ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្យាបាលនាងនៅយប់នេះ។ ព្រះអម្ចាស់អើយតើបានទេ? នាំនាងទៅឯទ្រង់។

151 សូមមើលវា កុមារតូចអង្គុយនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ត្រូវការការព្យាបាលអ្នកដទៃទៀត។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រោសឲ្យពួកគេបានជា ព្រះវរបិតា។ សូមប្រទានពរ។ សូមឲ្យអំណាចនៃការប្រោសឲ្យជាដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់បានមកហើយព្យាបាលយើងទាំងព្រលឹងនិងរូបកាយ។

152 ហើយឥឡូវនេះ ដល់អ្នកដែលនៅក្នុងក្រុមជំនុំនៅទីនេះ ឬនៅខាងក្រៅដែលត្រូវការការព្យាបាល ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកលើកដៃឡើងហើយនិយាយថា "ខ្ញុំត្រូវការការព្យាបាល បងប្រុសប្រាណហាំ។" មើលទៅដូចជាទាំងអស់គ្នាបានធ្វើ។ ត្រឹមត្រូវ។ តើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាបាវបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ? និយាយថា "អាម៉ែន" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"] បន្ទាប់មក ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកដាក់ដៃលើម្នាក់ផ្សេងទៀត។ គ្រាន់តែដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅលើគ្នាទៅវិញទៅមក។ អ្នកបានលើកដៃឡើង ដែលនៅខាងក្នុងឬខាងក្រៅ អ្នកលើកដៃរបស់អ្នក ថាអ្នកបានអ្នកជឿលើព្រះ។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមានបន្ទូលថា បេសកកម្មចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ចំពោះក្រុមជំនុំថា "ចូរទៅគ្រប់ទាំងសាស៍ ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់។ ឲ្យគេជឿ...អ្នកណាដែលជឿហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកអ្នកនោះនឹងបានសង្គ្រោះ។ អ្នកដែលមិនជឿនឹងត្រូវវិនាស។ ហើយទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងទៅតាមពួកគេដែលជឿ នៅក្នុងឈ្មោះរបស់ខ្ញុំពួកគេនឹងដេញអារក្ស។ ពួកគេនឹងនិយាយភាសាដទៃ បើពួកគេត្រូវពស់ចឹកឬផឹកអ្វីដែលពុលនោះនឹងមិនធ្វើឲ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគេឡើយ ប៉ុន្តែ បើពួកគេដាក់ដៃរបស់នៅលើអ្នកជំងឺ ពួកគេនឹងបានជា។" ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលដូច្នេះ។ ចូរចាំថា ទ្រង់បានមានបន្ទូលដូច្នោះ។ នោះត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់នឹងមិននិយាយទេ លុះត្រាតែមាននរណាម្នាក់អាចធ្វើតាមពាក្យនោះបាន។

ដូចជាស្បូនរបស់ម៉ារីអាចចាប់ពូជបានដែរ "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងធ្វើមានផ្ទៃពោះ។" ដូចជាដើមត្នោតមួយដែលអាចបង្កើតបានជាដើមឈើអុកនៅលើភ្នំមួយ។

ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់អាចចាក់ក្នុងបេះដូងរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ "ខ្ញុំជាអ្នកជឿមួយរូប ព្រះអម្ចាស់អើយ។ បុរសឬស្ត្រីម្នាក់នេះដែលខ្ញុំបានដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំលើពួកគេកំពុងតែរងទុក្ខ។ ខ្ញុំមិនអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំ។ ដោយសារតែពួកគេកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់នាងឬសម្រាប់គាត់។ ហើយ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ប្រោសឲ្យគាត់ជាសះស្បើយផង។ ហើយខ្ញុំជាអ្នកជឿ

ហើយឥឡូវនេះយើងបានជួបប្រជុំគ្នា។ យើងទើបតែត្រូវបានបង្រៀនថាយើងនៅជាមួយព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលទ្រង់បានយាងនៅលើផែនដី ដ្បិតយើងជាផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ យើងបានរងទុក្ខជាមួយទ្រង់។ យើងបានបង្ហូរជាមួយទ្រង់។ យើងបានស្លាប់ជាមួយទ្រង់។ យើងត្រូវបានគេកប់ជាមួយទ្រង់។ យើងបានរស់ឡើងវិញជាមួយទ្រង់ ហើយយើងកំពុងអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ជាមួយគ្នានៅកន្លែងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ ព្រះមហាក្សត្រដ៏អស្ចារ្យអង្គុយនៅកណ្តាលយើង ហើយខ្ញុំជាកូនប្រុសស្រីរបស់ស្តេចនេះ។ ហើយខ្ញុំបានដាក់ដៃលើកូនប្រុសឬកូនស្រីរបស់ស្តេច ដែលកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ ហើយប្រោសកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះអង្គផង។″

សូមរួមគ្នា អធិស្ឋានឥឡូវនេះសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។

153 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ ទូលបង្គំយើងខ្ញុំចូលមកដោយបន្ទាបខ្លួនហើយលន់តួកំហុសរបស់ទូលបង្គំ។ យើងមក សារភាពថាយើងសក្តិសមនឹងមានជំងឺ និងការស្លាប់និងទុក្ខព្រួយ ប៉ុន្តែយើងកំពុងទទួលយកភាពស្អាតស្អំរបស់ទ្រង់សម្រាប់អំពើបាបនិងជំងឺរបស់យើង។ ហើយ នៅយប់នេះ កូនប្រុសស្រីនៃព្រះទាំងនេះ អង្គុយនៅទីនេះ ស្តាប់ឮព្រះបន្ទូលនៃការផ្លាស់ប្រែ ហើយបានលើកដៃរបស់ពួកគេ ហើយចង់ដើរទៅជិត។ ពួកគេបានដាក់ដៃលើគ្នានៅពេលនេះ ដោយសារពួកគេជឿដល់ព្រះបន្ទូលពិតនៃទ្រង់។ ពួកគេជឿថាឥឡូវនេះយើងរស់ឡើងវិញជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទនៅស្ថានសួគ៌ជាមួយទ្រង់។ ពួកគេបានចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក។ អធិស្ឋានឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។

ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា ″ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជម្ងឺ ហើយព្រះទ្រង់នឹងលើកគាត់ឡើង។ បើគាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបណាមួយទ្រង់នឹងអត់ទោសអោយគាត់។ សារភាពកំហុសរបស់អ្នកឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ចូរអធិស្ឋានឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចជាសះស្បើយ។ ពាក្យអធិស្ឋានរបស់មនុស្សសុចរិតនោះពូកែណាស់។″ ឱព្រះជាម្ចាស់ដ៏អស់កល្បអើយ សូមស្តាប់ពាក្យទូលអង្វររបស់អ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ។

ហើយឥឡូវនេះវាបានចែងម្តងទៀតថា ″បើមនុស្សណា បានអំពាវនាវដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នឹងប្រមូលផ្តុំគ្នាហើយអធិស្ឋាន ខ្ញុំនឹងស្តាប់ឮ″ ឱព្រះអង្គអើយ

សូមស្តាប់សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់រាស្ត្រទ្រង់នៅយប់នេះ ពីស្ថានសួគ៌។ សូមបញ្ជូនព្រះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកលើទស្សនិកជននេះ ដូចជាខ្យល់ដ៏ខ្លាំង។ ហើយយើងនាំមនុស្សទាំងនេះមកឯទ្រង់ព្រះអង្គអើយ។

154 សាតាំង ឯងត្រូវចាញ់ហាហើយ។ ឯងគឺជាមនុស្សបរាជ័យ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្តបានដណ្តើមយកពីឯងនៅកាល់វ៉ារី។ ឯងគ្មានអំណាចទេ។ ឯងបរាជ័យ។ យើងកំពុងហៅរកព្រះហស្តទ្រង់នៅយប់នេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចូរចេញពីមនុស្សនៅទីនេះ ឯងដែលជាជំងឺចូរចេញទៅ។ សូមចេញទៅហើយដោះលែងដោយព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

155 ហាលេលូយ៉ា! សូមគិតពីសិរីល្អនៃព្រះ! សូមទទួលចម្លើយរបស់អ្នក។ អ្នកជឿថាព្រះបានឆ្លើយតបនឹងមនុស្សដែលអ្នកអង្គុយនេះឬទេ? តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ជឿវា? លើកដៃឡើង។ [ក្រុមជំនុំរីករាយ] ទ្រង់គង់នៅទីនោះ។ អូ ល្អណាស់!

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំ...

ដោយដៃរបស់អ្នកលើកឡើងឥឡូវនេះ ចូរច្រៀងវាថ្វាយទ្រង់ ដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក។

ព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន...

តើអ្នកយល់ន័យវាទេ ដោយអស់ពីដួងចិត្តរបស់អ្នកឥឡូវនេះទេ?

156 តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែលមានអារម្មណ៍ថាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានអត់ទោសចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នក អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ? "ហើយពីយប់នេះតទៅឱកូនចៀមនៃព្រះខ្ញុំសន្យាថានឹងដើរដោយត្រង់ៗ។ ខ្ញុំនឹងដើរនៅក្នុងកិត្តិយសនៃព្រះនាមដែលខ្ញុំត្រូវបានហៅថាជាគ្រីស្ទាននិងជីវិតដូចព្រះគ្រីស្ទ។ ទូលបង្គំនឹងលើកដៃឡើង។ ខ្ញុំលះបង់ខ្លួនឯងជាថ្មីដើម្បីទ្រង់នៅយប់នេះ។ ខ្ញុំនឹងដើរនៅក្នុងពន្លឺ។" អាម៉ែន។

យើងនឹងដើរនៅក្នុងពន្លឺ ជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ
សូមយាងមក កន្លែងដែលទឹកសន្សើមនៃព្រះគុណគឺភ្លឺ។
ភ្លឺទាំងអស់នៅជុំ វិញយើង ទាំងថ្ងៃនិងយប់
ព្រះយេស៊ូវគឺជាពន្លឺនៃលោកីយ។

យើងនឹងដើរនៅក្នុងពន្លឺ ជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ
វាបានមកកន្លែងដែល មានទឹកសន្សើម...

ជាកន្លែងដែលទ្រង់បានទៅដើម្បីរៀបចំកន្លែងសម្រាប់ពួកយើង។

ភ្លឺនៅជុំវិញយើង ទាំងថ្ងៃនិងយប់
ព្រះយេស៊ូវជាពន្លឺនៃលោកីយ។

ចូលមក ពួកបរិសុទ្ធប្រកាសនៃពន្លឺ។
ព្រះយេស៊ូវគឺជាពន្លឺនៃលោកីយ
សេចក្តីពិតនិងសេចក្តីអាណិតអាសូរនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់
ព្រះយេស៊ូវគឺជាពន្លឺនៃលោកីយ។

តើយើងនឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ?

យើងនឹងដើរនៅក្នុងពន្លឺ ជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ។
មកកន្លែងដែល ទឹកសន្សើមនៃមេត្តាករុណាភ្លឺ។
ភ្លឺនៅជុំវិញយើងទាំងថ្ងៃនិងយប់
ព្រះយេស៊ូវគឺជាពន្លឺនៃលោកីយ។

អូ តើអ្នកមិនមានអារម្មណ៍ថាអ្នកទាំងអស់គ្នាមានអារម្មណ៍ល្អទេឬអី? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា:"អាម៉ែន"—Ed] អូខ្ញុំអើយ! ចូរចាប់ដៃគ្នាដូចដែលយើងច្រៀងម្តងទៀត។

យើងនឹងដើរនៅក្នុងពន្លឺ ជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ។
មកកន្លែង...(សូមព្រះប្រទានពរដល់បងប្រុស។)...
  ព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា
ភ្លឺទាំងអស់នៅជុំវិញយើងទាំងថ្ងៃនិងយប់
ព្រះយេស៊ូវជាពន្លឺនៃលោកីយ។

សូមយើងបិទភ្នែកហើយអង្រួនទ្រង់។ [បងប្រុសប្រាណហាំនិងពួកជំនុំនឹងចាប់ផ្តើមបន្ទាបខ្លួនទៅ*ព្រះយេស៊ូវ ពន្លឺនៃលោកីយ*—Ed។] យើងនឹងធ្វើដូចកូនក្មេង។ យើងជាកូនក្មេង។

អូ វាជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ
ហើយបានមកកន្លែងដែលមានទឹក សន្សើម នៃសេចក្តីមេត្តា
  ករុណាគឺភ្លឺ
អូចាំងនៅជុំវិញយើង ទាំងថ្ងៃនិងយប់។
ព្រះយេស៊ូវគឺជាពន្លឺនៃលោកីយ។

តើអ្នកមិនស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—Ed។]

សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំមើលទៅរកទ្រង់
កូនចៀមនៃកាវ៉ា...

គ្រាន់តែបិទភ្នែកហើយច្រៀងវា។ ថ្វាយបង្គំដោយវិញ្ញាណ។

ព្រះអង្គជាព្រះសង្គ្រោះ
សូមស្តាប់ខ្ញុំ ពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន។
យកបាបខ្ញុំទាំងអស់ចេញ
ឱសូមឲ្យខ្ញុំចេញពីថ្ងៃនេះ
ទាំងអស់ជារបស់ទ្រង់!

ពេលដែលជីវិតខ្ញុំងងឹតជីវិត
ហើយទុក្ខព្រួយរាលដាល ជុំវិញ។
អូំសូមធ្វើជាអ្នកដឹកនាំខ្ញុំ
លោះភាពងងឹតទៅជាថ្ងៃ
លុបការភ័យខ្លាចចេញ
សូមកុំអោយខ្ញុំវង្វេង
ចេញពីទ្រង់ឡើយ។

157 អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំគ្រាន់តែជាមនុស្សចាស់ប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំចូលចិត្ត...ខ្ញុំគិតថានោះហើយជាការភ្លេងបន្លំថ្មី កាត់ចេញ ចង្វាក់ហាក់លោត វាយមួយលានម៉ាយល៍។ កំណាព្យចាស់ដែលពួកគេបានសរសេរបទចំរៀង សូមព្រះវិញ្ញាណបានប៉ះបិចនោះ ចាប់ផ្តើមសរសេរ។ អូខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំគិតពី អេឌី តើរូណេត និងពួកគេទាំងអស់ល្អណាស់! ហ្វេនី ក្រូសប៊ី:

ព្រះអង្គសង្គ្រោះ សូមគង់ជិតបង្កើយ!
កាលព្រះអង្គកំពុងតែប្រោសគេ សូមកុំចោលខ្ញុំឡើយ។

158 មានពេលមួយពួកគេបានព្យាយាមនាំនាង។ នាងមិន—នាងមិនបានធ្វើ ដូច ពួកពេនទេកុស្ត អែលវីស ព្រេសលី លក់សិទ្ធរបស់នាងសម្រាប់ភាពមមាញឹក នៃកាឡាឡាក់។ នាង...មករកនាងហើយចង់ឲ្យនាងសរសេរបទចម្រៀងខាង លោកិយ។ នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាដោយអត់ប្រយោជន៍ទេ។"

បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជាមនុស្សខ្វាក់បែបនេះ។ នៅពេលអ្នក ទៅដល់ស្ថានសួគ៌ តើអ្នកនឹងទៅជាយ៉ាងដូចម្ដេច? អ្នកស្គាល់ទ្រង់ទេ?"

នាងត្រឡប់មកវិញ ដោយបានបើកសម្ដែង នាងបាននិយាយថាៈ

ខ្ញុំនឹងស្គាល់ទ្រង់ ខ្ញុំនឹងស្គាល់ទ្រង់
ហើយបានសង្គ្រោះនឹងឈរក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។
ខ្ញុំនឹងស្គាល់ទ្រង់ ខ្ញុំនឹងស្គាល់ (តើដោយរបៀបណា?)
ដោយស្នាមដែកគោលក្នុងព្រះហស្តទ្រង់។...

បើមិនដូច្នោះទេ "បើខ្ញុំមិនបានឃើញទ្រង់នោះ ខ្ញុំនឹងទទួលអារម្មណ៍ពី ស្នាមព្រះហស្តរបស់ទ្រង់។"

ខ្ញុំនឹងស្គាល់ទ្រង់ ខ្ញុំនឹងស្គាល់ទ្រង់
ហើយបានសង្គ្រោះនឹងឈរក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។
ខ្ញុំនឹងស្គាល់ទ្រង់ ខ្ញុំនឹងស្គាល់ (តើដោយរបៀបណា?)
ដោយស្នាមដែកគោលក្នុងព្រះហស្តទ្រង់។

159 តើវាមិនបានធ្វើឲ្យអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬអី? ទៅដើម្បីរៀបចំកន្លែងសម្រាប់ យើង! "ហើយបើខ្ញុំទៅរៀបចំកន្លែងហើយ ខ្ញុំនឹងត្រលប់មកវិញដើម្បីទទួលអ្នកទៅ ឯខ្ញុំ។"

160 ក្មេងតូចៗកំពុងតែរងការឈឺចាប់ឥឡូវនេះ សូមស្ដាប់តាមបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ម្ដងទៀត។ ហើយគ្រូគង្វាល នៅទីនេះ បើគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកបាន ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ ទឹកបានរៀបចំរួចជាស្រេច។ ហើយ—និងសមាជិកនៃ ព្រះវិហារ ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់ធ្វើ ឬអ្វីក៏ដោយអ្នកធ្វើវា។ អ្នកមិនបានទទួល

បុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នេះគឺជាយប់ដើម្បីទទួលវា។ តើអ្នកមិនជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"-Ed។]

161 "អូ" អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ វាយឺតពេលហើយ។ អ្នកបានអធិប្បាយយូរពេកហើយ។"

លោកប៉ុលបានអធិប្បាយពេញមួយយប់ យប់មួយ ព្រះបន្ទូលដូចគ្នានេះ។ ហើយក្មេងតូចម្នាក់...បានធ្លាក់ពីជញ្ជាំង ហើយបានស្លាប់។ ហើយប៉ុលបានចាក់ប្រេងតាំងដោយសារដដែលនោះ ដាក់រូបកាយរបស់គាត់លើវា។ ហើយជីវិតបានវិលត្រឡប់ចូលក្នុងវាម្តងទៀត។ គាត់នៅតែជា "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាថ្ងៃម្សិលមិញ និងជារៀងរហូត។"

តើអ្នកមិនស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"] សូមឲ្យយើងជាថ្មីម្តងទៀត លើកដៃរបស់យើងឡើង "ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។"

តើអ្នកលេងព្យ៉ាណូនៅឯណា? នៅទីនោះ បើអ្នកអាច បងស្រី គាត់ជានរណា។ ចាប់ផ្តើមលេងភ្លេងឲ្យយើង បើអ្នកអាច។

តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ស្រឡាញ់ទ្រង់? គ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នក។ និយាយថា "ខ្ញុំពិតជាស្រឡាញ់ទ្រង់។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ដោយអស់ពីចិត្ត។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។"

162 ឥឡូវនេះចូរយើងច្រៀងវា ថ្វាយសិរីល្អនៃព្រះ។ ឥឡូវនេះដោយភ្នែករបស់យើងបិទដៃរបស់យើងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ "ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់" យើងថ្វាយបង្គំ។ នៅពេលដែលអ្នកអធិប្បាយ ដោយបង្ហូរទឹកភ្នែក ហើយទាញដូចបែបនោះ។ នេះគឺជាប្រទាលមុខរបួសដែលព្រះប្រោសឲ្យជាសះស្បើយ។ "មានបាតដៃនៅហ្គីឡាដ សម្រាប់ព្រលឹង។" ចូរយើងច្រៀងវាឥឡូវនេះ។ លេងភ្លេងឲ្យយើង។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ដោយព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន
ហើយបានសង្គ្រោះខ្ញុំ
នៅលើកាល់វ៉ារី។

163 ហើយបើ..."មនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថាអ្នកជាពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន នៅពេលអ្នកមានសេចក្តីស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។" ត្រឹមត្រូវណាស់។ បើយើងមិនអាចស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ជាមនុស្សដែលយើងអាចមើលឃើញ តើយើងនឹងស្រឡាញ់ព្រះដែលយើងមិនអាចមើលឃើញយ៉ាងដូចម្តេច?

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។

164 [បងប្រុសប្រាណហាំនិយាយទៅកាន់បងប្រុសម្នាក់នៅលើវេទិការ។] ព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ [បងប្រុសនិយាយថា "ការមកទីនេះនៅយប់នេះគឺជាកិត្តិយសពិតប្រាកដពីស្ថានសួគ៌។"] សូមអរគុណបងប្រុស។ ["វាពិតជាល្អ។"] ឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថាក្រុមជំនុំម្នាក់ៗត្រូវបានពង្រឹង។ តើមែនទេ? ["បាទ។ ពិតមែន។"] ព្រះប្រទានពរដល់បងប្រុស។ ខ្ញុំនឹងបង្វែរក្រុមជំនុំទៅអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

រឿងដែលនឹងត្រូវកើតឡើង KHM65-1205

(Things That Are To Be)

សារដែលធ្វើឡើងដោយ William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅល្ងាច ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 5 ធ្នូ 1965 នៅ រោងឧបោសថដំបូងRialto, California, U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG